

په پانګاۍ جهانیه فیکری نیسلا می ۱۶

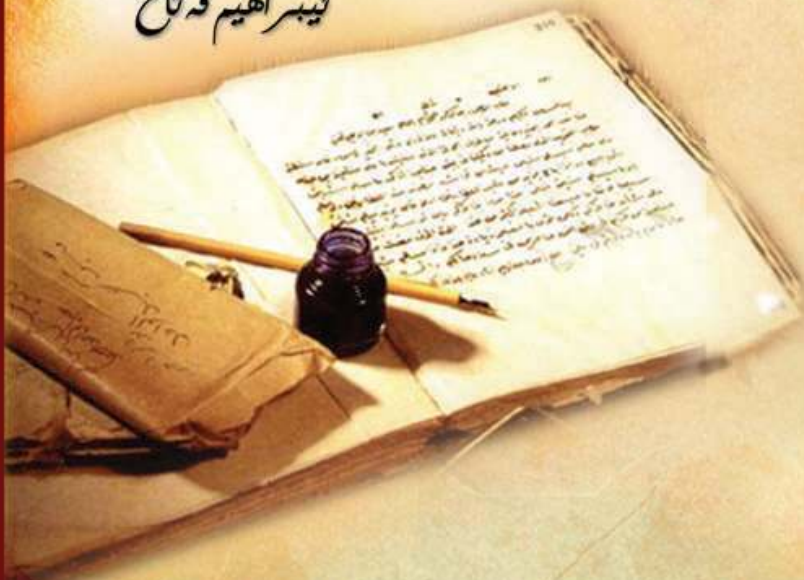
المعهد العالمی للفکر الإسلامی ۱۶

ته دلیس لای زانا یانی حه دیس

نومسینی:
ایبراهیم فتح

الدلیس عند علماء الحديث

ایبراهیم فتح

سمتهدی زهاوی بولکولینموی فیکری

مركز الزهاوي للدراسات الفكرية

تمدلیس
لای زانایانی حمدیس

پەيمانگاى جيهانىي فيكرى ئىسلامىي
سەنتەرى زەھاوى بۇ لىكۆلپنەۋەى فيكرىي
(۱۶)

تەدلىس

لاى زانا يانى ھەدىس

نوسىنى:
ئىبراھىم فەتاح
مامۇستاي كۆلپىجى زانستە مەۋفائەتپەكانى زانكۆى سلېمانى

چاپى يەكەم

۲۰۱۱ ز

۱۴۳۲ ك

مافی له چاپدانی یار پزراوه

ناوی کتیب: ته دلیس لای زانایانی هه دیس.

نووسینی: ئیبراهیم فه تاح

له بلاوکراوه کانی: په یمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامی و

سهنته ری زه هاوی بۆ لیکۆلینه وهی فیکری، ژماره (١٦).

له بهرپۆه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی (٢٢٠٥) ی سالی (٢٠١١) ی دراوه تی.

چاپی: یه که م – سلیمانی – ٢٠١١.

چاپخانه: شقان.

تیراژ: (١٠٠٠) دانه.

ئیمه یلی په یمانگا: iiitkurdistan@yahoo.com

بە ناوی خوای گەورە و مێھەرەبان

پیشەکی

سوپاس و ستایشی بێپایان بۆ ئەو خوا تاق و تەنھایی که له قورئانە پیرۆزە کەیدا دەربارەی پێغەمبەرە نازدارە کە ی موخەممەد (درودی خوای لەسەر بێت) دەفەرمویت: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ * إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ)^(۱). واتە موخەممەد هیچ دوانێک و فەرموودەیەکی بە ئارەزووی خۆی نەدرکاندوو، بە لکو و تەکانی جگە له پەيامێکی خوایی که بۆی ناردوو، هیچی تر نین.

سەللات و سەلامیش لەسەر ئەو پێغەمبەرە بێت که دروشمی بەزەیی خواپە بۆ هەموو جیهانیان و بوونە وەرەن و له یەکیەک له فەرموودەکانیدا دەفەرمویت: (مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ)^(۲). واتە: هەرکەسێک بە ئارەزوویازی خۆی درۆ بە دەمی منەو بەکات، با نیشتهجێ بێت له شوێنە کە ی خۆیدا له ئاگری دۆزەخدا، واتە بەم درۆ هەلبەستنه ی جیگایەکی له دۆزەخ بۆ خۆی گرت و تەرخان کرد.

خوای گەورە له یەکیەک له ئایەتەکانی قورئاندا موژدە دەدات بە پێغەمبەر و هەموو ئوممەتە کە ی که نیگەرەن نەبن دەربارەی قورئان و نەترسن له فەوتانی و گۆرانی، چونکە خوای گەورە خۆی قورئانی ناردوو و تە خواروو و هەر خۆشی پارێزگاریی لێ دەکات، که دەفەرمویت: (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ)^(۳).

گومانیشی تیا نییه، که پارێزگاریی قورئانیش له لایەن خوای مەزنەو، بە بەدیھێنانی چەند ھۆکاریکی پێویست بۆ ئەو مەبەستە دێتە دی، که وا دیارە یەکیەک لەو ھۆکارانە، ئەو

^۱ ئایەتەکانی ژمارە (۳-۴) له سورەتی (النجم).

^۲ ھەدیسێکی ھەحیحە له ھەر شەش پەرتووکی متمانەپێکراوەکانی ھەدیسدا و موودەئەئە مالیکدا ھاتوو، پڕوانە فتح الباری ۲۶۷/۱ ژمارە ۱۰۷، وە (صحیح مسلم) ژمارە (۳-۴) و (التمهید لما فی الموطأ من المعانی والأسانید) ۳۷/۱.

^۳ ئایەتی ژمارە (۹) له سورەتی (الحجر).

خۆشه‌ويستىيە زۆرۈ بەھىزەيە كە خوا خىستىويەتتە ناو دىلى گروپپىكى دىلسۆز و كارامە و لىھاتتو لە زانايانى ئەم ئاينە، دەربارەى فەرموودەكانى پىغەمبەر (درودى خۆى لەسەر بىت)، كە ھەموو توانايەكى خۆيان خىستۆتە كار لە پىناوى پاراستنى ئەو فەرموودانەدا، تاوھكو ون نەكرىن و لىيان كەم و زىاد نەكرىت و وتە و ماناكانيان نەگۆپىنرىن و درۆيان تىكەل نەكرىت. كە ديارە پاراستنى ئەو فەرموودانەش لەم جۆرە دەستكارىيانە، لە ھەمان كاتدا پاراستنى قورئانىشە، چونكە چەندىن ئايەت ھەيە لە قورئاندا كە بۆ چەسپاندنى ياساپەك، يان روونكردنەوھى يەككە لە ھوكمەكان، يان ئەنجامدانى جۆرىك لە عىبادەتەكان، بەلام ئەگەر يارمەتى لە فەرموودەكانى پىغەمبەر (درودى خۆى لەسەر بىت)، وەرنەگىرىت ھەرگىز داواكرائى ئەو ئايەتە جىبەجى نابىت، چونكە دەبينىن خۆى گەورە لە قورئانى پىرۆزدا ئەنجامدانى چەندان جۆر لە خواپەرستى و تۆلەى تاوانكاران و ھەلسوكەوت لەگەل كارەكاندا داوا فەرمووه، بەلام بەبى روونكردنەوھ و چۆنىتى ئەنجامدانەكەى و مەرج و پىداويستى ئەو تۆلە و ھەلسوكەوتانە، ھەر ھەموو ئەو روونكردنەوانەى سپاردووه بە پىغەمبەرەكەى، وەكو دەفەرموئى: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ)^(۴). واتە: ئىمە قورئانمان ناردووه بۆ لای تۆ، تاوھكو تۆش روونىكەيتەوھ بۆ خەلكى ئەوھى كە نىرراوھ بۆيان.

نمونەى ئەو فەرموودانەى قورئانىش كە پىويستيان بە روونكردنەوھ ھەيە گەلى زۆرن، بەلام بۆ ئاماژەكردن و روونكردنەوھ وەكو ئەو ئايەتەى كە خۆى گەورە فەرمانى تيا دەدات و دەفەرموئى: (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ)^(۵)، نوپژ بكن و زەكاتى مالەكانتان دەرېكەن، بەلام نوپژ چۆن بكرىت و لە شەو و رۆژىكدا چەند جار بكرىت؟ ھەر جارەش چەند ركات بكرىت؟ ركاتەكان چۆن و چۆن دەرېن و لە ھەر جوولە و وەستانىكدا چى دەوترىت و دەخوینرىت؟ سەرەراى ئەمانە نوپژ لە سەر كى پىويستە؟ مەرجەكانى دروستىيەكەى كامانەن و چەندان پرسیارى ترىش كە پىويستيان بە زانىن ھەيە، ھەر ھەموو ئەمانە پىغەمبەر (درودى خۆى لەسەر بىت) بە فەرموودە و كردارەكانى روونى كردووتەوھ.

^۴ سوردەتى (النحل) (ئايەتى: ۴۴).

^۵ سوردەتى (البقرة)، (ئايەتى: ۴۳).

ههروه ها داواى دهرکردنى زهکاتى کردووه، بهلام له چى و چيدا زهکات دهردهکريت؟
 ئهوهى که زهکاتى تىدايه دهى ژمارهکەى يان قهبارهکەى چهنده بىت و بپى زهکاتهکه چهنده
 که پىويسته بدرىت و له سالىکدا چهند جار پىويسته دهرىبکهيت، چهندين زانىارى ترىش لهم
 بوارهدا که پىويسته ئاگادارى بين، ههر ههموو ئهمانه پىغهمبهه (دروودى خواى لهسهه بىت) به
 وتار و کردارهکانى روونیکردووهتهوه.

کهواته لىرهه روون بووهوه که پاراستنى فهرموودهکانى پىغهمبهه (دروودى خواى لهسهه
 بىت) هوىکه له هۆکارهکانى پاراستنى قورئانى پىروژ.

کاتىک که دهروانىته مېژوى ئىسلام و زانستهکانى، دهبينى که خواى گهوره کۆمهلىکى له
 پياوچاکان و ههلهکوتوان و دلسۆزانى، له زانا گهورهکانى ئىسلام رهخساندووه بۆ ئهوهى که
 ههستن بهم ئههکه قورس و گهورههيه. واته کۆکردنهوه و نووسينهوه و پاراستنى فهرموودهکانى
 پىغهمبهه (دروودى خواى لهسهه بىت)، که ئهم کۆمهله بهراستى پىشهوا و سهردهستهى
 دلسۆزانى ئىسلام بوون، به تهواوى توابونهوه له جىبهجى کردنى فهرمانى خوادا و
 خوشهويستى ئايينهکهيدا و پهپرهوى کردنى شهريعهتهکهى، ئهوهبوو ههموو تهمنى دوور و
 درىژى خويان و ههموو توانا و بير و هۆشيان تهرخان کردبوو بۆ خزمهت کردنى فهرموودهکانى
 پىغهمبهه و گهپان به داويدا به برىنى بىابانهکان و دهرىاکان و رۆژهلات و رۆژئاواى زهوى و
 ئهوهنده شارهزايان لهو فهرموودانهدا پهيدا کرد و بىريان لى کردهوه، تاوهکو ههموو
 فهرمووده راستهکان و ناراستهکانيان ناسى و چاک و خراپيان لىک جياکردهوه، ئهوانا
 ههلهکوتوانه، بههوى نيهتى پاک و بىگهردى خوڤانهوه و پشتگىرييان له لايه خواى مهنزهوه،
 چهندين ياساى بههيز و ورد و کارىگهرييان داهىنا بۆ ساغ کردنهوهى دهقى فهرموودهکان و
 جياکردنهوهى راستهکانى له ناراستهکانى، که زۆر بههيزتر بوو لهو ئاميرانهى که سهراپههکان
 درهم و دىنارى راست و تهزوىرى پى دهپشکىن، ههروهه کهوتنه پشکىنى ژياننامهى ئهوه
 کهسانهى که ئهوه فهرموودانهيان دهماودهم له پىغهمبههوه (دروودى خواى لهسهه بىت)
 گهياندووهته ئىمه، ساغيان کردهوه، ههر يهکىک لهو کهسانه خهلىکى چ ولاتىکه و کام شار و
 کام گوندهيه، چ سالىک له داىک بووه و لهسهه رىبازى کام له ئىمامهکانى ئىسلامه و بىروباوهپى
 چۆن بووه و ئهوانى زانىاريان به زانىونى کامانهن و ئهوامۆستا و شىخانه کامانهن و کى

بوون که له خزمه‌تیاندا خویندووێتی و چەند گەشتی له ژيانیدا کردوو و ئه‌و گەشتانه‌ بۆ کام ولاتانه‌ بوون؟

به‌ کورتی به‌ دواى هه‌موو ورد و درشتیكى ژيانياندا گه‌ران و هه‌ر هه‌موو ئه‌م زانیاریانه‌شیان به‌س بۆ ئه‌وه‌بوو، تاوه‌كو ئه‌و كه‌سانه‌یان ده‌ستكه‌وتی، كه‌ شایانی ئه‌وه‌ بن كه‌ فهرمووده‌كانى پێغه‌مبه‌ر (دروودی خواى له‌سه‌ر بیٲ) بگێڤنه‌وه‌ بۆ خه‌لكان و هه‌روه‌ها جیگای متمانه‌ش بن بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و فهرموودانه‌یان لى‌ وه‌ربگيریٲ، دیاره‌ بۆ ئه‌م جوړه‌ كه‌سانه‌ش كۆمه‌لیك مه‌رجی به‌هێز و کاریگه‌ریان دانابوو، كه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و مه‌رجانه‌یان تیا دا نه‌بوايه‌ هه‌رگیزاوه‌رگیز هه‌یچیان لى‌ وه‌رنه‌ده‌گیرا.

وا دیاره‌ مه‌رجی ئیسلام بوونی ئه‌و كه‌سه‌ كه‌ فهرمووده‌ ده‌گێڤێته‌وه‌ له‌ پێش هه‌موو مه‌رجه‌كانى تره‌وه‌ ره‌چاوكره‌وه‌، كه‌ دیاره‌ ئه‌و كه‌سه‌ی موسلمان نه‌بیٲ هه‌ی نرخیك له‌م جوړه‌ بوارانه‌دا بۆ سیفاته‌كانى تری دانانریٲ^(٦).

مه‌رجیكى تریش له‌و مه‌رجانه‌ ده‌بیٲ ئه‌و كه‌سه‌ عاقل و ژیر بیٲ، چونكه‌ گێڤانه‌وه‌ی فهرمووده‌، بریتییه‌ له‌ ده‌قیك كه‌ له‌ چەند وشه‌یه‌ك پێكه‌اتوو كه‌ مانایه‌كى سنورداری خۆی هه‌یه‌ كه‌واته‌ ئه‌و كه‌سه‌ی كه‌ ده‌یگێڤێته‌وه‌ ده‌بیٲ به‌ تیگه‌یشتنه‌وه‌ بیٲ، نه‌ك له‌به‌ركردنی وه‌ك توتوی بى‌ حالى بوون.

له‌به‌رئه‌وه‌ش كه‌ عاقلی شتیكى نادیاره‌ و قورسه‌ بریارى به‌رامبه‌ر ده‌ربكریٲ، له‌به‌رئه‌وه‌ نیشانه‌یه‌کیان داناوه‌ كه‌ زۆریه‌ی كات به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ته‌واوی عه‌قل، ئه‌ویش باڵغ بوونه‌، كه‌واته‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ منداڵی نه‌باڵغ بوو یا شیت بوو، ئه‌وا فهرمووده‌ی لى‌ وه‌رناگیريٲ، چونكه‌ ئه‌م جوړه‌ كه‌سانه‌ ناتوانن باش و خراپ و راست و چه‌وت لیك جیاكه‌نه‌وه‌.

لیٲره‌دا زانایانی هه‌دیس ده‌فهرموون: ئه‌و منداڵه‌ی كه‌ گه‌یشته‌وه‌ ته‌مه‌نى ته‌میز و ناسینی باش و خراپ، ده‌توانیٲ فهرمووده‌ وه‌ربگيریٲ و له‌به‌ریان بكات، به‌لام هه‌تا نه‌گاته‌ قوناغی باڵغ بوون، بۆی نییه‌ بیگێڤێته‌وه‌ بۆ خه‌لكان^(٧).

^٦ المستصفی / ١٥٦ - ١٥٧.

^٧ الكفاية في علم الرواية، ل ٥٤.

مەرجىكى تىرىش لەو مەرجانە پېۋىستە ئەو كەسە خاۋەنى (ضبط) بېت، واتە بە جوانى و راست و رەۋانى و تىگەشتىنى مەعناۋە، فەرمۇدەكە ۋەربگىت و لەبەرى بكات و ھەر بەو جۆرەش بىگەيەنېت بە خەلكى، واتە ھەر لە كاتى ۋەرگرتنە ۋە ھەتا كاتى گەياندى نايېت گۆرۈن و بىرچۈنە ۋەى بەسەردا ھاتبېت، كەۋاتە لىرەدا رۆلى كاريگەر دەگەپىتە ۋە بۆ زىرەكىي كەسەكە و ھىزى لەبەركردنى و بە وردى تىگەشتىنى^(۸).

لىرەدا زانايان پىۋەريان بۆ بېياردانى (ضبط) بۆ ئەو كەسە ئەۋەيە كە دىننە ھەدىسەكەى ئەم بەراۋرد دەكەن لەگەل ھەر ئەم ھەدىسە خۇيدا لە لاي زانا متمانە پىكراۋەكان و خاۋەن چەپتەكانى تر، جا ئەگەر فەرمۇدەكەى ئەمىش ۋەكو ئەۋەى لاي ئەۋان ۋابوو، ئەۋا بېيارى (ضابط)ى بۆ ئەمىش دەدرېت، شايانى باسېشە كە ئەگەر بە دەگمەن جياۋازى ھەبېت، ئەۋا چاۋپۇشى لى دەكرېت، بەلام ئەگەر جياۋازىيەكە زۆر بېت ئەۋا سېفەتى (ضبط) لە دەست دەدات و فەرمۇدەكەى لىۋەرناگىرېت^(۹).

ئەۋى راستى بېت زانا گەۋرەكانى ھەدىس، ۋەرگرتنى ھەدىسى شاز و دەگمەن و ئەۋانەى كە لەلاى زانا متمانە پىكراۋەكانەۋە، ۋىنەيان نىيە و نەبىستراۋە، ئەۋە بە سەرىپچى لە ئايىن دادەنېن و بە تاۋانىكى گەۋرەى دەدەنە قەلەم، دەگىرپنەۋە كە شوعبە^(۱۰) دەيفەرموو ھەدىسى دەگمەنت دەست ناكەۋىت مەگەر لەلاى كەسانى دەگمەن نەبېت، واتە ئەو كەسە كەسىكى نەناسراۋە و ۋەدورە لە كۆرى زاناينەۋە، كەۋاتە شايانى ئەۋە نىيە بىكەى بە شېخى خۆت و زانىيارى لىۋەرگىت^(۱۱).

مەرجىكى تىرىش لەو مەرجانە، بە پىۋىستىشيان زانىۋە كە ئەو كەسە (عادىل) بېت، مەبەستىشيان لەم مەرجە ئەۋەيە كە كاروبار و ئەركەكانى ئايىن بەرىكۈپىكى جىبەجى بكات،

^۸ تدريپ الراوى، ل ۲۵۹.

^۹ سەرچاۋى پېشور، ل ۱۱۰.

^{۱۰} شوعبەى كۆرى ھەججەجى عەتەكى واسىتى، بلىمەتى ھەدىس و زانىيارىيەكانى ئەۋەندە زىاننامەكەى رازايەۋە نازانىت چى ھەلېزېرېت بۆ وتن، ئىمامى شافىعى دەفەرمۇت: ئەگەر شوعبە نەۋايە ھەدىس لە عىراقدا ئەدەناسرا، نازناۋى (أمير المؤمنين في الحديث) يىبەخسراۋە لە سالى (۸۲ك) لە دايك بوۋە لە (۱۶۰ك) كۆچى دوايى كردوۋە، پروانە: (تهذيب الكمال) ۴۷۹/۱۲، (تهذيب التهذيب) ۱۶۴/۳، (الكاشف) ۱۱/۲.

^{۱۱} الكفاية، ۱۴۰-۱۴۱.

نابیت توخنی تاوانه گه وره کان که وتبیت، به رده وامیش نه بیت له سهر تاوانه بچوکه کان، هه روه ها خۆیشی بپاریزیت له و وتار و رهفتارانه ی که که سایه تی داده به زینیت و لاواری ده کات^(۱۲).

لیره دا خه تی بی به غدادی (عادل) مان پی دهناسینیت و ئاماژه بو نیشانه کانی ده کات و ده فهرمویت: (عادل به و که سه ده وتریت که هه موو ئه رکه داواکراوه کان جیبه جی ده کات و له هه موو ئه وانه ش که داوای واز لی هینانیاں کراوه خۆی به دوور ده گریت. هه روه ها خۆی به دوور ده گریت له کرداره ناشیرینه کان و هه میسه به داوی حق و راستیدا ده گهریت له کرده وه و مامه له کانیدا، زمانیشی ده پاریزیت له وشه و وتاری ناشیرین و نه گونجاو له گه ل ئاین و مروقی خاوه ن که سایه تیدا) شایانی باسیسه بو بریاردانی (عادل) ی ئه و که سه پیویسته که سیک میمانه پیکراو گواهی بو بدات و به مه نازناوی (عادل) ی بو ده سه لمینریت^(۱۳).

شایانی باسیسه ئه و که سه ی که گه واهی له سهر (عادل) ی که سیک ده دات نابیت به س ته ماشای شیوه و دم و چاو و پوالت و پۆشاک و خۆده رخستن به وهرع و ئاینندارییه وه بکات، به لکو ده بیت به وردی به داوی کرده وه کانی و هه لسوکه وته کانیدا بگهریت و له و بوارانه دا که جیگای ده رکه وتنی ره وشتی جوان و دوور له خۆپه رستی و به لگه ی خیرویستین، تاقی کردبیته وه.

له راستیدا زانایانی هه دیس ئه وه نده سلیمان له که سانی گپه ره وه ی فه رموده کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بیت) کردوه ته وه، به راده یه کی وه ها، که فه رموده یان له که سانی ئاره زووباز و حه یاتکاوان وه رنه ده گرت^(۱۴).

هه روه ها ره قیه کی زۆریشیان ده رده بپری به رامبه ر گپه رانه وه ی فه رموده، ته نانه ت له و که سانه ش که هه ندی کاری نابه جیان ده کرد، با ئه و کارانه له خۆشیاندا هه رام نه بن، وه کو پیاسه کردن به بی هۆ به ریگاوبانه کاند، یان خواردن و خواردنه وه له بازار و به ردوکانه کاند،

^{۱۲} توضیح الافکار، ۱۱۸/۲.

^{۱۳} الکفایه ۱۴۲، توضیح الافکار، ۱۲۱/۲، الفروق للقرافی، ۵/۱.

^{۱۴} (المجامع لاخلق الراوی) ۱۸/۱.

يان چه زكردنى زور له گالته و گهپ و دهسبازى، به لّام يارى كردن به شه ترهنج و عودليدان و يارييه كانى وهكو دامه و دؤمينه و ئه زنيف، ئه وه حيسايبان گه لى قورستره^(۱۵).

له وانه يه كه سيك ليره دا سه رى سوورپيميئيت و بلى: باشه ئه م هه موو ورده كارى و سلگردن و چه ند و چونه ي بؤچيه ؟ به لّام ئه گهر به وردى بيريك له نرخى ئه و فره مووده گيپراوانه بكا ته وه، ئه وا بيگومانين كه ده ستخوشييه كى گه لى زور له و زانايانه دهكات، چونكه ئه و فره موودانه، چه ند ده قيكي ئاسايى نين وهكو شيعر و چيروك و په ندى پيشينان، تا وه كو گوئى نه دري ته زياد و كه مى ده قه كه و جوړى كه سايه تى لى بيسترا وه كه، ده بينين گه لى جار ئه م بابه تانه هه ر بؤ خو شيش لييان زياد ده كري ت و كه م ده كري ت، له گه ل ئه وه شدا له وانه يه هيچ له بابه ته كه نه گوپي ت، به لّام فره مووده كانى پيغه مبه ر (دروودى خواى له سه ر بي ت) بنه ماي ئايين، بريارده رى چه لال و چه رامن، رپيشانده رى به هه شت و دوزه خن، له به ر ئه وه به هيچ شي وه يه ك ريگا نييه بؤ گوپي نى تاكه يه ك پيتيش يان وشه يه كيش تيا ياندا به ده ستى ئه نقه ست، ته نانه ت ئه و ئه داتانه ش كه نه فى ده گه يه نن، يان ئيستيفهام، يان ته تكيد، له خودى مه عنادا و به هيژى و بى هيژيدا له يه كدى جيا وازن، كه واته هه ر ده بي ت ئه وه يان بي ت كه له ده مى پيروژى چه زره ته وه ها تو وه، به قوربانى بم. هه ر له به ر ئه م راستي يانه شه كه موحه ممه دى كوپى سيري ن^(۱۶) به هاوپيكانى ده فره موو: (خو خهريك كردنى ئيوه به كو كردنه وهى چه ديسه وه ئايينه، جا بروان كه ئايينه كه تان له كى وهرده گرن)^(۱۷).

ديارده يه كى سه يرى تر له زانايانى چه ديسه وه ئه وه بوو كه هه نديكيان له به ر ئه وهى ئه و فره موودانه ي كه وهرده گرن هه ر زور بى غه ل و غه ش بي ت، ده هاتن چه ديسان له كه سانى زيندو وه نه ده گيرايه وه، چونكه له وه ده ترسان كه نه وه كو ئه و كه سه يان خو ش بويت و له به ر خو شه ويستيه كه ي گومانى باشى پى به ن و ليكو لي نه وهى ته واوى له گه لدا نه كه ن، يان له به ر گيانى كيپريكي هاوكارانى هاو ده م به ناحق رقيان لى بي ت و به رپه رچى بده نه وه و له به ر

^{۱۵} (الكفاية)، ۱۱۱.

^{۱۶} يه كيكه له تابعيه گه وهرده كان، پيشه وا و متمانهدار و زانا و خواناس بووه، له سالى (۱۱۰ك) له دايك بووه و له ته مهنى ۷۷ سالي دا كوچى دوايى كردو وه، بروانه: (الجرح والتعديل)، ۱۵۱۸/۷، (الكاشف) ۵۱/۳، (تهذيب التهذيب)، ۶۲۶/۵.

^{۱۷} الجامع الاخلاق الراوي، ۱۵/۱.

دەمارگیری و لووتبەرزى ھەدىسەكەى رەت بكنەو، دەگىرنەو، كە ئىمامى شافىعى جارىكىان قوتابىيەكى دەربارەى ھەدىسكە لەگەلدا كەوتە وتووئۆ ووتى: ئەم ھەدىسەم لە تۆ بىستوو، ئەوئىش ھەرمووى چۆنت بىستوو ھەر وەھايە، بەلام نەكەى لەمەودا ھەرموودە لە زىندووئەو بەگىرپتەو^(۱۸).

ھەر وەھە ئەو زانائانە خوائان لى رازى بىت ئەوئەندە گىرنگىيان بە ھەرموودەكانى پىغەمبەر (دروودى خوائ لەسەر بىت) دابوو، تاوھكو بە ھۆى بىركردنەوئەى زۆريانەو لەو ھەرموودانە چەندىن زانستى تازەيان دەربارەى ھەدىس داھىئا، كە ئەم زانستانە دادەنرىن بە جۆرىك لەو زانستە قەشەنگانەى كە تايەتن بە گەلى ئىسلامەو، ھەر وەھە چەندىن زاراوئەى ورد و رەنگىن و ناسكىيان دەربارەى جۆرەكانى ھەرموودەكان و ھەدىس گىرە رەوھەكان داھىئا كە ھەر كەسىك لە موسلمانان و گەلانى دىكەش دەيان بىنىت، سەرسام دەبىت، تاوھكو دەگىرنەو كە (مەرتىوس)ى رۆژھەلاتناس وتبووى: (با موسلمانان چەندە دەتوانن شانازى بكنە بە زانبارى ھەدىسەكانىانەو)^(۱۹) كە لە راستىدا ئەم ياسا زانبارىيانەى كە بۆ ھەرموودەكانى پىغەمبەر (دروودى خوائ لەسەر بىت) دانراوون، لە لوتكەى ھەموو ئەو ھەول و تىكۆشانانە دادەنرىت، كە مەوۆفەتوانىت بىان دات لە رىگائى ساغكردنەوئەى راستى قسەكان بۆ لای خاوەنەكانىان.

لە راستىدا زانائانى ھەدىس مەرجەكانى لى وەرگرتنىان گەلى قورس بوو، ھەتا وەكو بە تەواوئەتى لە راستى ھەدىسەكە دلتيا نەبوونايە، لە خاوەنەكەيان وەرئەدەگرت، تا راددەيەكى وەھە لەو كەسانە دەكۆلنەو كە ھەرموودەكانىان لى وەرئەدەگرتن، كە ئەگەر بچووكترىن لەكەشيان پىوھ بەدى بكرنايە ئەو متمانەيان پى نەدەكرن و ھەدىسەكانىان لى وەرئەدەگرتن.

شايانى باسىشە كە چەند دىمەنىك و كىدارىك ھەيە، لە ھەندى شوئىندا دەبىتە تەكاكار بۆ خاوەنەكەى، بەلام لە گىرپانەوئەى ھەدىسدا ھىچ يەككە لەم بابەتانە نرخی بۆ دانەدەنرا، كەواتە خۆدەرخستەن بە تەقواو و خۆبەستەنەو بە دياردەكانى سوننەتەو وەكو ھىلانەوئەى رىش و سىواك كردن و پۆشىنى پۆشاكى ئايىنى و نوئۆكردى زۆر و بەرۆژووبوون و زىكو و فىكر كردن،

^{۱۸} الكفاية ۱۳۹، علوم الحديث ۱۳۶.

^{۱۹} التصوير الفني في الحديث النبوي، ل ۲۷.

هیچ یه کیك له مانه نه ده بوو به تكاكار بۆ وهرگرتنی هه دیس، ئه گهر هه دیسه كه نه ناسراو و جیگای گومان بوايه^(۲۰).

شاره زایانی هه دیس ئه وهنده رۆچوو بوون له بیرکردنه وهدا كه تارادده یه کی سه رسوپهینه ر راست و چه وتی فه رمووده کانیان ده زانی، ده توت خوای گهره ئیلهامیان بۆ ده نیڕۆ، كه ئه م جوړه هیزه یان پالی پپوه ده نان كه هیچ فه رمووده یه ك وهرنه گرن له وه كه سانه ی كه فه رمووده ی (غریب) ده گپړنه وه، بۆ نمونه كه سیکی وه كو موعه لای كورپی هیلال كه زانیاری و فه رمووده یان لی وهرنه ده گرت، نه له بهر فاسقی بوو نه له بهر بیرچوونه وه بوو، بگره ئه وهنده خواناس بوو كه له رۆژیکدا سه د ركات نوێژی ده كرد، به لكو وه كو خه تیپی به غدادی ده فه رمووت: ته نها گپړانه وه ی هه دیسی (غریب) ئه وی له بهرچاوی زاناكان خستبوو، تاوه كو ئه وهنده رقیان لی داگیرسا، ئه و په راوه ی كه فه رمووده کانی تیدا تۆمار کردبوو له ده ستیان راپسکان و خستیان ته نووړیکه وه كه نیلّه نیلّ ده سووتا^(۲۱).

كه واته پيشه وایانی هه دیس و شاره زایانی هه میشه هه زیان له گپړانه وه ی هه دیسه ناو داره کان و ناسراوه کان بووه، به پپچه وانه ی كۆلكه خوینده واره كانه وه، كه جوانترین هه دیس به لایانه وه ئه وه بوو كه نه بیستراو بیټ، ده گپړنه وه كه به زانای گهره شوعه ی كورپی هه جاجیان وت: بۆچی تۆ فه رمووده له عه بدوله لیکی كورپی ئه بی سوله یمانه وه^(۲۲) وه رناگیریت، له كاتیكدا كه فه رمووده کانیشی له جوانه كانن؟ ئه ویش له وه لامدا فه رمووی: (ئاخر له تاو جوانیه کانیانه كه لییان راده كه م)^(۲۳).

له راستیدا ئه وه كه سانه ی كه فه رمووده ی (غریب) یان ده گپړایه وه، له هه موو كه س زیاتر هه لده ستان به ئه نجامدانی جوړه کانی ته دلیس له گپړانه وه کانیاندا، ئه وان به دوا ی فه رمووده ی نه بیستراودا ده گه پان، نه ك فه رمووده ی راست و درووست، یان ده یانو یست قسه کانیان به

^{۲۰} الجامع لاخلق الراوي، ۱۲۷/۷.

^{۲۱} بړوانه ژياننامه کې له (الجرح والتعديل) ۳۸۰/۸، (الجرحین) ۱۶/۳، (میزان الاعتدال) ۸۶۷۹.

^{۲۲} عه بدوله لیکی كورپی ئه بی سوله یمانی عه زه می یه کیكه له پيشه واکان و متمانده داریشه، به لام هه دیسیکی چه وتی له شوفعه دا گپړاوه توه كه رقی شوعه ی لی هه ستاندووه له بهرته وه ی كه نه بیستبوو. له سالی ۱۴۵، كۆچی دوا یی کردووه، بړوانه: (تهذيب التهذيب) ۴/۲۴۳، (تقريب التهذيب) ۱/۵۱۹.

^{۲۳} تهذيب التهذيب ۴/۲۲۴.

ئاراشىيىكى رووكەش و وشەى تويىكلۇى برازىننەو، نەك بۆ ئەوھى كە فەرموودەيەك بەيىنن كە خۆى لە خۆيدا ئەوئەندە جوان و قەشەنگ بىت، ھەموو ئاراشى جىھان لە ئاستىدا شەرمەزار بىت، جوان بوويىت بەوھى كە گومانى تىانەكرىت كە لە دەمى پىرۆزى پىغەمبەرەوھ و تىكەل بە ھەناسەكانى ئەو پىمان گەشتووھ، جوان بوويىت بەوھى كە ھەموو ئەوانەى دەماودەم گەياندوويانە بە ئىمە كەسانى خاوەن متمانە و زانىارى و شارەزا بوون، بەراستى فەرموودەيەكى لەم جۆرە نەك ھەر خۆى لە خۆيدا جوانە، بەلكو كەسە گىرەروھەكەشى و ئەو كۆرەش تىايدا گىرپراوھتەوھ و ئەو پارچە كاغەزەش كە تىايدا نووسراوھتەوھ و ئەو كەسانەش كە گوڭيان لىگرتووھ ھەر ھەموويان بە جارىك جوان دەكات و دەپازىننىتەوھ و بۆنخۆشيان دەكات.

مروقى ژىر و دلسۆز لە كاتىكدا بىر لەو كەسانە دەكاتەوھ كە دزى و گزىيان لە فەرموودەكانى خوا و پىغەمبەردا دەكرد، ئەوا بە كول گريانى بۆيان دىت، ئەوانە ئەوئەندە گىل و نەفام بوون واياندەزانى بەم كارانەيانەوھ پۆز لىدەدەن و خۆيان دەنوڭن لەناو خەلگاندا، نەياندەزانى كە سەرەپاى كامىراى خوايى كە بە دەنگ و رەنگەوھ ھەموو كاروبارىكيان تۆمار دەكات، بە ھەر چوار دەوريشياندا دەيان كامىراى شاراوھ لە لايەن زانا بى بەزەيەكانى ھەدىسەوھ كە رەحميان بە باوكيشيان نەدەكرد لە ئامادەباشيياندا وىنەيان دەگرت، ئەوھبوو ئەوھى كە ئەوان شانازىيان پىوھ دەكرد بوو بە ھۆى گالئە پىكرەنى خەلكى پىيان، ھەرەھا بە تۆماركرنى ناوھەكانيان لە لىستى رەشى ئەو كەسانەدا كە ھىلى راست و چەپ بەسەر ناوھەكانياندا ھىنراوھ و ھىچ ئىعتبارىكيان بۆ دانانرىت، نە لە گوڤتار و نە لە رەفتاردا و ھەرچى دەلڭن دەدرىتەوھ بەسەرچاوياندا.

بەراستى ئەو كارەى كە تەدلىسكەران لە ھەدىسدا دەيانكرد لە پىستىنى ئەو كارانەيە كە مروڤ لەكەدار دەكات و كەسايەتى و متمانەى لای خەلكى دەسپىتەوھ، ھەندىكيان زانىارى و فەرموودەى لە كەسەيەوھ دەگىرپاىوھ كە واى دەردەخست لە دەمى خۆى بىستوويەتى، كەچى لە ھەموو ژيانىشدا چاوى پىي نەكەوتبوو، ھەندىكيان كەسى وايان دەھىنا كە ھەرگىز نەياندەناسى، باسى ولات و شار و گوندى و ھەيان دەكرد كە گوايا گەشتيان بۆ كردوون و ھەدىسيان لە زاناكانيان وەرگرتووھ، كە تەنانەت لەسەر نەخشەى زەويش نەياندەزانى

دهكه وټه كويوه، يان چن سيفات و كدراريكي رازاوهی وایان ده دایه پال ماموستاكيان كه هېچ په يوه ندييه كي پټيانه وه نه بوو^(۲۴).

ئو خزمه ته مه زنه ی كه زانایانی ئیسلام پیښكه شی ئم ئایینه یان كړدوه، گه وړه ترین پشكي بهر قورئان و ه دیس كه وتووه، ئه ونده بایه خیان به و دوو لایه نه داوه كه جیگای سه رسو پمانه، ئه وان ده رباره ی فهرموده كانی پیغه مبه ر (دووردی خوای لی بیت) ده یان زانستیان داهیناوه، كه تا لیان وردبته وه و بکولیته وه، زیاتر گرنگی و قه شه نگیان دهرده كه ویت، هر جوړه ه دیسیکیان جیا كړدوه ته وه له جوړه كانی تر و بنه ما و یاسای تاییه تیان بو داناوه، ئه وان كار ه كی یان گه یاندوه ته هره لوتكه ی به رزی و ده گم نه كه سټك بتوانیت چینیكي دیکه ی لی بنیت.

گه وړه ترین شانازی به نده ش، نووسه ری ئم چن د ډیره ش ئه وه یه كه هر چونك بیت خوم كړدوه به په ریزی ئو كه له پیاوړه ودا و له و ناوه دا خه ریکي هیښوو كړد، به لكو له م لاو له و لاوه گوله گوله یك بدوزمه وه و بیان كه م به تویشو و خوراكي كاته كانی نه هاتی و برستی. له م هوله چكوله یه دا ویستومه په روانه ئاسا هندیك سه ره خولی و باله ته پی بكه م، به ده وری یه كيك له زانسته كانی ه دیسدا، كه ئه ویش ته دلیسه له لای زاناکانی ه دیس، ئه ویش له دوو توی پیښه کییه ك و سی به ش و کوتاییه كدا.

وا دباره پیښه کییه كه پیویستی به روونكړنه وه نه ماوه، هرچی به شه كانیښه برپاره به م شیوه یه ی خواره وه باسه كان له ئه ستو بگرن:

له به شی یه كه مدا مانای وشه ی ته دلیس و جوړه كانی له گه ل روونكړنه وه یان به نمونه ی واقعی له تومار كراوه كانی شاره زایانی ه دیس، له كاتیکدا كه به شی دووه ته رخان ده بیت بو روونكړنه وه ی حوكمی هریه كه له و جوړانه ی ته دلیس و ریوایه تی ته دلیسكه ر، له كاتی ئم باسه دا به درژی رای زانایان دهر باره ی وهرگرتنی ه دیسی ئه و كه سه ی كه ته دلیسی لی بینراوه و وهرنه گرتنی روون ده بیته وه، به لام له به شی سیه مدا باسی ئه و ریبا زانه ده كریت كه زانایان دوزیویانه ته وه بو ه ستركړن به ته دلیس و ده ستنیشان كړدی.

^{۲۴} علوم الحدیث ل ۱۷۳.

وا بزائكم كه رهفه كانی په رتووكخانه ی كوردی له زانسته كانی هه دیسدا به زمانی خوومان نیمچه به تالڼ، هه رچه نده له م سالانه ی دواییشدا هه ندی هه ولی وه رگیږان كراوه، به لام ئه وانه هیڼی هه دیسن نه ك زانسته كانی، جا هیوادارم هه ركه سیك له خوی راده بیڼی با له م باخچه یه دا چه نده ده توانی نه مام بنیژی و راستی بیژی.

تكاكارم له و به پیزانه ی كه ئه م نووسراوه ده خویننه وه كه به چاوی لیبورده وه ته ماشای بکه ن، جا ئه گهر به جوان و په سه ندیان زانی با دووعایه کی خیر بکه ن به گهر دیندا و ئه گهر كه موکوپریان هاته پیش چاوان، با ببورن و چاوپوښی بکه ن و به ره وشتی جوانی خویان هه ولی پینه یه کی بو بده ن، چونكه کاری تۆکمه و بی كه موکوپری، به س له توانای خوای گهره دایه، هه رنه ویش پشتیوانی هه موان بیټ.

ئیراهیم فه تاح

مامۆستای کۆلیجی زانسته مرقایه تییه کانی

زانکۆی سلیمانی

بەشى يەكەم:
ماناي تەدلىس و جۆرە گانى

۱- مانای ته‌دلّیس:

وشه‌ی (تدلیس) ی عه‌ره‌بی چاوگه بۆ کرداری چوار پیتی (دّلس) که له بنه‌په‌تیشه‌وه، وه‌رگیراوه له وشه‌ی (الدّلس) به دال و لامی فه‌تعه‌داره‌وه، که ئەم وشه‌یه‌ش به مانای ته‌مومژ و تیکه‌ل بوونی رووناکی له‌گه‌ل تاریکیدا دیت، پاشان گوێزراوه‌ته‌وه بۆ مه‌به‌ستی رووکه‌ش کردنی شت، وه‌کو رووکه‌شکردنی ئامیژیکی مسینه به زیڤ یان به زیو، هه‌روه‌ها بۆ مه‌به‌ستی شارندنه‌وه‌ی عه‌یب و ناته‌واوی له کالّو شتومه‌کدا، عه‌ره‌ب ده‌لّین: (دّلس فی البیع) واته‌ عه‌یبی فرۆشراوه‌که‌ی له فرۆشتنه‌که‌دا شارده‌وه^(۲۵).

که‌واته لّیره‌دا زانرا که وشه‌ی ته‌دلّیس بریتییه له فرۆفیل و گزی کردن و شارندنه‌وه‌ی عه‌یبی عه‌یبدار و پیشاندانی شتیکی که‌مباهه‌خ له شیوه‌ی شتیکی بایه‌خداردا. په‌یوه‌ندی ئەم وشه‌یه‌ش به‌حه‌دیس و باسه‌کانیه‌وه ئەوه‌یه که هه‌ندی له‌وه‌که‌سانه‌ی هه‌دیسیان گێڤاوه‌ته‌وه پابه‌ندنه‌بوون به‌وه‌هه‌رجانه‌ی که زانایان دایان ناوه بۆ گێڤانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌کان و ویزدان و ئیمانی‌ش داکۆکییان له‌سه‌ر ده‌کات، ده‌بینیت هه‌ندی جار سنووریان به‌زاندووه و هه‌دیس‌ی لاواز و عه‌یبداریان گێڤاوه‌ته‌وه که به‌لای زاناکانه‌وه، ئەگه‌ر وه‌کو خۆی له راستیدا چۆنه ئاوا بگێڤرایه‌ته‌وه، ئەوا ئەو هه‌دیس‌ه‌یان وه‌رنه‌ده‌گرتن و ده‌یاندايه‌وه به‌سه‌ریاندا، له‌به‌رئه‌وه دین راستیه‌که داده‌پۆشن له شیوه‌یه‌کی جوان و په‌سه‌نددا ده‌یگێڤنه‌وه.

شیوازی ئەم جۆره‌ گۆڤینه و راستی داپۆشینه به‌یارمه‌تی خوا له باسی جۆره‌کانی ته‌دلّیسا به‌ جوانی روون ده‌بیته‌وه، به‌لام لّیره‌شدا هه‌ر بۆ ره‌وانندنه‌وه‌ی گرێی ده‌له‌کان ئاماژه بۆ دوو نمونه له ته‌دلّیس ده‌که‌ین.

وه‌کو ده‌زانین هه‌ر فه‌رمووده‌یه‌ک له فه‌رمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) به‌هۆی زنجیره‌یه‌ک له گێڤه‌ره‌وه‌که‌نه‌وه پیمان گه‌یشتووه که پێیان ده‌وتریت (رواة) که ئەم که‌سانه ده‌ماوهم له یه‌کتریان بیستووه و گێڤاویانه‌ته‌وه، بۆ ئەو که‌سه‌ی دوا‌ی خویان که ئەم زنجیره‌یه پێی ده‌لّین (سند)، چونکه سه‌نه‌د و سه‌لمینه‌ره بۆ هه‌دیس‌ه‌که، چونکه

^{۲۵} لسان العرب، ج ۳، ۶۴ (۲۲۴۸).

ههتا ئه و سه نه ده رِيكويپِيك بِيَت و كه سه كانى ناوى خاوهنى ئه و مه رجانه بن كه پِيويستن بُو
 گِيَره روهانى حه ديس، ئه و ا باشتر راستى فهرمووده كه ده سه لميَت و گومان و دوودلِي لِي
 دوور ده خاته وه، هه روه كو سه نه دى تاپُو بُو سه لماندى راست و دروستى مولكه كه، ئينجا
 مه رجِيك له مه رجه كانى باشى سه نه د ئه وه يه كه هه ريه كِيك له كه سه كانى ناوى، به
 گوِيچكه ي خُو فهرمووده كه ي له ده مى ئه و كه سه ي پِيش خُو بيسْتبِيَت، به لكو ئه مه
 يه كِيكه له پِينج مه رجه كانى حه ديسى صه حيح.

ئينجا لِيَره دا يه كِيك له و كه سه نه ي ناو زنجيره كه دِيَت فهرمووده كه ده گوِيَزِيَت وه له
 كه سِيكه وه، كه له راستيدا خُو ئه و كه سه ي ديوه و به خزمه تى گه يشتووه و له وانه يه
 چه ندان فهرمووده شى لِي وه رگرتبِيَت، به لام ئه م فهرمووده يه ي ئِيستاي له و نه بيسْتووه،
 به لكو له كه سِيكى ترى بيسْتووه، كه ئه و كه سه له و شيخه ي بيسْتووه كه چى ئه م هات ئه و
 كه سه ي ترى نِيوان ئه م و شيخه كه ي لابر دو و به مه زنجيره كه قرتا و پچراني تِي كه وت.

جا لِيَره دا ئه م كه سه به م كارهى دوو ديارده ي ناشيرينى ئه نجام دا، يه كه ميان زنجيره ي
 سه نه دى قرتاوى به نه قرتا و پيشانى خه لكى دا، دووه ميشيان بُو يه ئه م كاره ده كات، چونكه
 ئه و كه سه ي كه لِي بيسْتووه و حه لقهى نِيوان ئه م و ئه و شيخه يه كه ناوى بردووه، بُو يه له
 زنجيره كه ي ده ركردووه و ناوى نه هِيئاوه، چونكه ئه و كه سه له لاي زانا يانى حه ديس لاوازه و
 متمانه ي نيه و حه ديسى لِي وه رنا گيرِيَت، كه واته ئه م كه سه به م كارهى گزيه كه ي نابه جِي
 ئه نجام دا و حه ديسِيكى عه يدارى گوماناوى خسته چوارچِيوه ي فهرمووده يه كى بِي عه يى
 بِي گومانه وه، كه واته پ به پِيستى خويه تى كه پِي بووترِيَت (تدليس)، چونكه وه كو وتمان
 مانا كه ي داپو شينى عه ي و روو كه شكردنى شتِيكى كه م بايه خه به شتِيكى بايه خدار.

نمونه يه كى تر له ته دليس كردن ئه وه يه كه ته دليسكه ر هِيچ كه سِيك له زنجيره ي
 سه نه ده كه ي لا نابات، به لام ناوى شيخه كه ي خُو به ناوِيك ئه هِيَنِي كه خه لكان
 نه يناسنه وه، له به ر ئه وه ش ئه مه ده كات چونكه كه سِيكى لاوازه له حه ديسدا، ئه گه ر بزنان
 ئه م حه ديسه له وه وه گِيَره و ته وه ئه و لِي وه رنا گرن.

زانراوه كه رسته ي (ما وراء النهر) هه ر زور به بلاوى به كار هِيَنراوه له كتيبه ميژوويه كان
 و جوگرافيه كانى سه ده كانى پيشووى ئيسلامدا و مه به ستيشيان به (نهر) لِيَره دا رووبارى

جه یحونه، که مه به سستیان به (ماوراء النهر) دیوی ئه و به یری ئه و روباره یه که هه ری می خوراسان ده گریته وه، که چی لیته ده که سیك له به ریك له دوو به ره که ی شار ی به غدا دانیشتوو ه بۆ نموونه بلّین له که رخه، هه دیسیك له شیخیکی لاواز و بی متمانه وه له به ره که ی تری شار هه که ی ده گریته وه، بۆ نموونه ده لیّت: (حدّثني أبو عبدالله محمد بن سليمان بما وراء النهر) واته: (ئهبوعه بدولّلا موحه ممه دی کوری سوله یمان له ماوه رائه لئه هر هه دیسی بۆ گێرامه وه)، جا بزانه که چۆن به م ده ربړینه دوکه ل و ته مومژی خسته به رچاوی خه لکان و بی ئه وه ی هه ستیش به ماندویتی ئه و ریگا دوورودیژ به کهن هه ر له یه ک چرکه دا و یه ک چه قه نه له (به غدا) وه فریسی دانه ناو (مه پۆ وه)، چونکه بمانه وی و نه مانه وی هه رکه سیکی به ویژدان ئه م رسته یه ی بیست بیری بۆ ئه وی ده پوات، چوزانی که مه به ست به یری ره سافه ی به غدا یه که با له راستیشدا ئه میش (ما وراه) نه هری دیجله ش بیّت، ئه و شوینه بگریته وه که شیخی فیلباز هه که ی لیّه که دیاره به م فیل و گزیه خه لکانی چه واشه کرد و سه ری لیثیواندن، تاوه کو نه زانه ئه و شیخه هه ر شیخه که ی دانیشتوو ی ره سافه ی به غدا یه و به لکو هه دیسه که ی به ساخته بخریته ریزی هه دیسه راسته کانه وه، که واته ته دلپسی کرد و عه یی عه ییداری له خه لکی شارده وه.

کاتیك به وردی بریك له ده ربړین و رسته کانی ده که یته وه ده بینیت جگه له هه لّخه له تاندنی خه لکه کان که رسته ی (ما وراه النهر) ی به کاره ینا بۆ شوینیك که هیچ که سیك ئه م ناوه بۆ ئه و شوینه به کارنا هیئی، ئه و که سه جوریک له شانازی کردن و خۆه لکیشانی بی بنه ماشی به سه ر خه لکه که دا نواند، فیلیکی تریشی لیکردن که وایان زانی جه نابی که سیکی دلّسۆزه به ئایین و په رۆشی خزمه تکردنی فه رمووده کانی پیغه مبه ره (دروودی خوی له سه ر بیّت)، له به رئه وه ش هه لده ستیّت به گه شت و سه فه رکردن به ناو ولاتانی ئیسلامیدا به مه به ستی کۆکردنه وه ی هه دیس، ئه وه تا ته نانه ت له گه ل ده ورو به ریشیدا گه یشتوو ته خوراسان و به خزمه تی شیخ و زانا کانی ئه و هه ری مه ش گه شتوو ه هه دیس له وانیش ده گریته وه.

شایانی باسه، هه روه کو باسیش کرا وشه ی (تدلپس) یش که وا به مانای گزی کردن و فروفیل و چه واشه کاری دیّت، به لام ئه و که سه ی که به م کاره هه لده ستیّت پیی ده وتریّت

(مدّلس) له سەر قه باره ی ئیسمی فاعیل، واته به میمی مه چموم و لامی مه کسووره وه، به لام به وه حه دیسه ی که ئەم کاره ی به رامبه ر ئەنجام دراوه دهوتریت (مدّلس) به قه باره ی ئیسمی مه فاعول، واته به لامی مه فتوحه وه.

۲- جۆره کانی ته دلّیس:

کاتی که توێژهر به ناو په رتووکه کانی زانستی حه دیسا ده گه پیت و به وردی و قوولی رای زاناکان تیده گات، ده بینیت که هه ندی جیاوازی به دی ده کریت له نیوانیاندا ده رباره ی جۆره کانی ته دلّیس، به جۆرێک که کۆمه لێکیان وا ده زانن که ته دلّیس دوو جۆری هه یه و کۆمه لێکی دیکه یشیان به سی جۆری ده زانن، که ئەمان هاتوون جۆرێکی سیهه میشیان به سه ره به خۆی بپاراداو که به لای کۆمه لی یه که مه وه ئەم جۆری سیهه مه ش هه ر سه ر به یه کێکه له دوو جۆره که.

زاناو پێشه وای زانستی حه دیس ئیبنو سه لّاحی کوردی شاره زووری^(۲۶) و ئیبنو که سیر^(۲۷) و کۆمه لێک له زاناکان وا ده زانن که ته دلّیس دوو جۆره، ئەوانیش (تدلّیس الاسناد) واته (ته دلّیس) له ناو زنجیره ی گێره ره وه کاند، ئەوی تریشیان (تدلّیس الشیوخ) واته ته دلّیس به گۆراندن و شیواندنی ناوی شیخه که^(۲۸).

^{۲۶} ناوی عوسمانی کوری عه بدوره جمانی نه بو عه مره، زانایه کی بلیمه تی کورده له دبی شهرخان له شاره زوور له سالی ۵۷۷هـ له دایک بووه، به پێشه وای هه موو زانایانی حه دیس له دای خۆی داده نریت، دانراوه که ی به ناوی (معرفه انواع علوم الحديث) بووه به چرایه که هه موو زانایان وه کو په روانه به ده وریدا خولانه ته وه، نازناوی (شیخ الاسلام) پێشه خستراوه له سالی (۶۴۳هـ) له دیمه شق کۆچی دوا یی کردووه. بروانه: (البدایه والنهایه) ۱/۱۶۸، (تذکره الحفاظ) ۴/۱۴۹، (شذرات الذهب) ۵/۲۲۱.

^{۲۷} ناوی نه بو فیدا ئیسماعیلی کوری عومه ری کوری که سیره، له سالی (۷۰۰هـ) له دایک بووه، له خزمه تی شیخی (میزی) دا پێگه یشتووه و کچیشی لی خواستووه.

^{۲۸} (التقیید والایضاح) ۱/ ۴۴۶، (شدی الفیاح)، ۷۳، (الباعث الحثیث)، ۴۵هـ.

به لام ههردوو حافیزی^(۲۹) گهۆره عهبدوپه حیمی^(۳۰) عێراقی کوردی پازیاڤی و جه لالودینی سیوگی^(۳۱) وا دهزانن که ته دلیس سی جۆره، که به لای ئه مانه وه سه ره پرای ئه و دوو جۆره ی باسکران جۆریکی تریش ههیه که پیی دهوتریت (تدلیس التسویه) واته ته دلیس کردن به ساف و بی گری و گۆل کردنی زنجیره ی سه نه ده که ی^(۳۲).

شیخی عێراقی خوی لی رازی بیت، هه ر زۆر به زهقی له په رتووکه کانیدا ده رباره ی باس نه کردنی ئیبنو سه للاح بۆ جۆری سیه می ته دلیس دواوه، له و شه ره عیدا که له سه ر موقه دیمه که ی ئیبنو سه للاح نووسیویه تی به ناوی (التقیید والایضاح لما أطلق وأغلق من کتاب ابن الصلاح) له سه ر فه رموده که ی شیخ که ده فه رمویت: (ته دلیس دوو جۆره) عێراقی خیرا

^{۲۹} وشه ی (حافظ) یه کیکه له و نازناوانه ی که بۆ پیاوانی هه دیس به کارده یتریت، له به رته وه ی که زۆر دوویات ده کرتیه وه له م جۆره باسانه دا پیم باشه بزانریت مانای چیه و بۆ کی به کاردیت.

هه موو زانایان کۆک نین له سه ر مه عناه که بۆ وشه ی (حافظ)، زۆریان ده لێن ئه مه نازناوی که سیکه که شه ره زای هه موو هه دیسه کانی پیغه مبه ر بیت (دروودی خوی له سه ر بیت)، ئاگاداری سه نه ده کانیان بیت و هه ر هه موو ئه و هه دیسانه ی له به ر بیت که زاناکان کۆکن له راستییاندا، ئه وانه ش که دوودلن تیاپاندا.

حافیزی میزی ده فه رمویت: حافیز ئه و که سه یه که به لای که مه وه ئه و پیاوانه ی که په یوه ندییان به هه دیسه وه هه یه و ئه یان ناسیت و ژیاڤیان ئاگاداره زیاتر بن له وانه ی که ناڤان ناسیت. بڕوانه: (تدریب الراوی) ص ۱۴. (موسوعة علوم الحديث) ۹/۲-۱۰.

^{۳۰} ناوی ئه بولفه زل، زهینه دین، عهبدوپه حیمی کۆری حوسه بینه، یه کیکه له له زانا گه و ره کانی کورد، باوکی خه لکی گوندی رازیانه یه له شه ره زوور، له کورده ستانه وه چوه بۆ قاهره، له وێ عهبدوپه حیم له سالی ۷۲۵ک له دایک بووه، ریگای خۆیندنی گرتوه و بووه به یه کینک له هه ره زاناکانی ئیسلام، ژیاڤنامه که ی لپا و لپه له ستایش و ره زامه ندی زانایان ده رباره ی، شیخی عه سه قلانی یه کیکه له خۆیندکاره کانی ئه م که له زانایه، له مه ککه و مه دینه و گه لی شوینی تریش وانه ی هه دیسی وتوه ته وه، له سالی ۸۰۶ک له قاهره کۆچی دوا یی کردوه. بڕوانه: (ذیل تذکره الحفاظ لأبي الفضل المکی) ۱۳۴/۳، (ذیل تذکره الحفاظ للسیوطی) ۲۴۵/۳.

^{۳۱} ناوی ئه بولفه زل جه لالودین عهبدوپه حمانی سیوگییه، له سالی (۸۴۹ک) له قاهره له دایک بووه، زانایه کی بلیمه ته وه له هه موو زانسته یه کاندایان هه یه، دانراوه کانی له (۸۰۰) دانرا و تپه یی کردوه، و تراوه که دوو سه د هه زار هه دیسی له به ر بووه، له سالی (۹۱۱ک) له قاهره کۆچی دوا یی کردوه. بڕوانه: (حسن المحاضرة) ۱/۱۸۸، (الضوء اللامع) ۴/۶۵، (شذرات الذهب) ۸/۵۱.

^{۳۲} (التقیید والایضاح) ۱/۴۴۶ و (فتح المغیث للعراقی)، ل ۹۳.

دەفەرموئیت: لە راستیدا ئیبنو سەڵاح جۆریکی سیّەمی تەدلیسی باس نەکردوو، که خراپترینی هەموو جۆرەکانی، پێی دەلێن تەدلیسی تەسویە^(۳۳).

هەروەها عێراقی لەو شەرەشیدا که ناوی ناو: (فتح المغیث بشرح ألفیة الحدیث) که لەسەر ئەلفیە حەدیسەییەکی خۆی نووسیویەتی، دەفەرموئیت: تەدلیس سیّ جۆرە، بەلام ئیبنو سەڵاح تەنها دوو جۆری باس کردوو^(۳۴).

لە راستیدا که مۆفّ بیرێک لەم فەرموودە و بۆچوونانەیی شیخی عێراقی دەکاتەو هەرسامی دايدەگریت، چۆن ئەم رایەیی بەم جۆرە بەرامبەر ئیبنو سەڵاح دەربرپوێ؟ تۆ بڵێی ئەم ئیمامە گەرەیه که بە پیشەوای هەموو زانایانی زانستی حەدیس لە دواي خۆی دادەنریت، ئەم جۆرە سیّەمی تەدلیسی نەبیسستبێت و نەیزانی بێت؟ بەلکو ئەوێ که پێویستە لێرەدا بزانی ئەوێ که ئیبنو سەڵاح و هەموو ئەوانەش که لەسەر پاکی ئەوان تەدلیسی تەسویەیان پشتگوێ نەخستوو و باسیان کردوو، تەنها ئەوێ که ئەوان ئەم جۆرەیان بە جۆریکی سەرەخۆ دانەناو، بەلکو لە وێنەیک لە وێنەکانی تەدلیسی ئیسنادیان ئەژمار کردوو؟

شیخی گەرەیی حەدیس، ئیبنو حەجەری عەسقلانی^(۳۵) خۆی لێ رازی بێت، که قوتابی عێراقی-یشە دەربارەیی ئەم باسە پارێزگارییەکی بەهیزی لە ئیبنو سەڵاح کردوو

^{۳۳} (التقييد والايضاح) ۱/ ۴۴۶.

^{۳۴} (فتح المغیث للعراقي)، ل ۹۳.

^{۳۵} سیوطی دەربارەیی دەفەرموئیت: ئیبنو حەجەر، شیخی ئیسلام و پیشەوای هەموو حافیزانی زەمانی خۆی، بەلکو پیشەوای زانایانی هەموو جیهان بە گشتی شەهابودین ئەبولفەزل ئەحمەدی کۆری عەلی عەسقلانی، لە سالی (۷۷۳هـ) لە دایک بوو، ناوی زەمزمەمی خواردوو تەو، بە ئاواتی گەشتن بە پەلای حافیزی زەهەبی و پیشی گەشت و لێشی تێپەری، لە خەزەمی شیخی عێراقیدا خۆندنی تەوا کردوو، لەکاتی سەرەمەرگدا لە عێراقیان پرسی: کێ هەڵدەبێژی بۆ جێنشین خۆت؟ فەرمووی: ئیبن حەجەر، پاشان ئەبو زورعی کۆرم، پاشان هەیسەمی. چەن دانراویکی هەیه، لەسەر و هەمویانەو، شەرە نایابەکیەتی لەسەر صەحیحی بوخاری بەناوی (فتح الباري) که نە پیش خۆی و نە دواي خۆی وێنە نەنوسراو، لە سالی (۸۵۲هـ) لە قاهرە مردوو و لە ژێر فرمێسکی ناسماندا لە روژێکی سایەقی سامالدا که دەرژا بەسەر تەرمەکیدە، بە خاک سپێردرا. بڕوانە: (ذیل تذکرة الحفاظ للسیوطي) ۳/ ۲۵۱، (الدر الكامنة) ۴/ ۹۲، (الضوء اللامع) ۲/ ۳۶.

دەربارەى پەخەكەى مامۇستەى دەفەرموئە: "ئەم قەسەيە بەرچاوتەنگىيەكى تەدەيە، لەبەرئەوئەى ئىبنو سەلەح تەدلىسى كەردووە بە دوو بەشەو، يەككىيان تەدلىسى ئىسنادە و ئەوتەرىشيان تەدلىسى شەوخە، تەسويەش ئەگەر گرىمان تەدلىسىش بىت ئەوا بەشەكە لە بەشەكانى نەمۇنەى يەكەم، كەواتە شەخ جۆرى سەهەمى واز لى ئەهەناو، بەلكو بەشەك لە بەشەكانى جۆرى يەكەمى باس نەكەردووە^(۳۶).

ئىنجا با يەكە يەكە جۆرەكانى تەدلىس بناسىن:

جۆرى يەكەم پەى دەوتەت (تەدلىس الاسناد):

لە فەرموودەكانى زانايانى حەدىسەو دەردەكەوئە، كە ئەم جۆرە تەدلىسە چەن وئەيەكى هەيەو لەسەر چەن شەوازەك دەكەت، كە ئەو وئەنە و شەوازەش بىرەتەن لەمانەى خوارەو:

۱- وەكو ئەوئەى كە تەدلىسكەر فەرموودە بگەتەو لە شەخەكەو، كە بىنەوئەى و فەرموودەشى لى بىستووە، بەلام ئەم فەرموودەيەى ئىستەى لەو نەبىستووە، بە جۆرەك دووا بىت كە خەلكى وازان كە لەو شەخەى بىستووە^(۳۷).
واتە ئەم لە كەسەكى تەرى بىستووە، كە ئەو كەسە لەو شەخە باسكراوئەى بىستووە، بەلام ئەم ئەو كەسەى نەوانيانى لە زنجەرەكە سەپوئەتەو، جا پەى دەكەوئە، كە لە نەوان ئەم و شەخەكەدا كەسەك لابرەت، يان زىاتەر لە كەسەك.

^{۳۶} (النكت) ۲/۲۱۶.

^{۳۷} (التقييد والايضاح) ۱/۴۰۵، (الشذى الفياح، ل۷۳).

زانای گه وره‌ی حه‌دیس شیخی ئیبنو عه‌بدولبه‌ری ئه‌نده‌لوسی^(۳۸) له شه‌رحه‌ نایاب و بیۆینه‌که‌یدا له‌سه‌ر مووه‌ته‌ئی ئیمامی مالیک خویان لی‌ رازی بی‌ت که‌ ناوی ناوه‌ (التمهید لما فی الموطأ من المعانی والأسانید) له‌ ته‌دلّیس دوواوه‌ و وادیاره‌ که‌ به‌ لای ئه‌وه‌وه‌ ته‌دلّیسی راستی به‌س ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌م وینه‌یه‌دا ده‌بینریت، له‌ بره‌گه‌یه‌کی ته‌وکیداویدا ده‌فه‌رمویت: (ته‌دلّیس ئه‌وه‌یه‌ که‌ پیاویک حه‌دیس بگێریت‌ه‌وه‌ له‌ شیخیک که‌ بینویه‌تی و هاوچه‌رخ‌ی بووه‌، زانیاری لی‌وه‌رگرتووه‌ و فه‌رمووده‌شی لی‌ بیستووه‌ و لی‌شی گێراوه‌ته‌وه‌ ئه‌م پیاوه‌ بی‌ت بگێریت‌ه‌وه‌ له‌ شیخیک ئاوه‌ها، حه‌دیسیک که‌ له‌وی نه‌بیستووه‌ به‌لکو له‌ که‌سیکی تری بیستووه‌، که‌ ئه‌و که‌سه‌ له‌و شیخه‌ی بیستووه‌، واته‌ حه‌لقه‌ی نیوانی خو‌ی و ئه‌و شیخه‌ی باس نه‌کردووه‌، جا که‌یفی خو‌یه‌تی ئه‌و که‌سه‌ لابراره‌ جیگای متمان‌ه‌ بی‌ت یان نا، که‌ زۆربه‌ی کات له‌وانه‌یه‌ جیگای متمان‌ه‌ نه‌بی‌ت، چونکه‌ ئه‌گه‌ر جیگای ره‌زامه‌ندی خه‌لکی بوايه‌ باسی ده‌کرد و ناوه‌که‌ی له‌ ناواندا نه‌ده‌سپریه‌وه‌)^(۳۹).

شایانی باسیشه‌ که‌ ته‌دلّیسکه‌ر نابیت ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ بداته‌ پال ئه‌و شیخه‌ی که‌ لی‌ی نه‌بیستووه‌، به‌ وشه‌یه‌ک که‌ بیستن بگه‌یه‌نیت، وه‌کو ئه‌وه‌ی بلّیت (سمعت) یان (حدّثنی) یان وینه‌ی ئه‌مانه‌، به‌لکو ده‌بی‌ت به‌ وشه‌یه‌ک بیداته‌ پالی که‌ گومانی لی‌ بیستنی لی‌ بکړیت، وه‌کو (عن فلان) یان (حدّث فلان) یان (قال فلان) یان وینه‌ی ئه‌مانه‌^(۴۰).

بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م جوړه‌ ته‌دلّیسه‌ ئیمامی ئیبنو سه‌لاح نموونه‌یه‌کی هێناوه‌ته‌وه‌، که‌ دوا‌ی خو‌شی سه‌رجه‌م زانیان له‌ نووسراوه‌کانیاندا دووپاتیان کردووه‌ته‌وه‌، ئیمام ده‌فه‌رمویت: وینه‌ی ئه‌م ته‌دلّیسه‌، وه‌کو ئه‌و حه‌دیس‌ه‌ی که‌ گێراومان‌ه‌ته‌وه‌ له‌ عه‌لی کو‌ری

^{۳۸} ناوی عه‌بدولبه‌ر ئه‌بوعومه‌ر، یوسفی کو‌ری عه‌بدوللّای کو‌ری موحه‌مه‌دی کو‌ری عه‌بدولبه‌ره‌، یه‌کینکه‌ له‌ زانا بلیمه‌ته‌کانی قورتوبه‌، له‌ ئه‌نده‌لوس به‌ شیخی ئیسلام ناسراوه‌. له‌ سالی (۳۶۸ه‌) له‌ دایک بووه‌ و خو‌یندوویه‌تی تاوه‌کو بووه‌ به‌ تاکه‌که‌ی سه‌رده‌می خو‌ی له‌ زانیارییه‌ ئیسلامیه‌کاندا، ئه‌و شه‌رحه‌ی که‌ له‌سه‌ر کتێبه‌که‌ی ئیمامی مالیک نووسیویه‌تی زانیان له‌ به‌هیزی و به‌ پێژیدا به‌ی وینه‌ی ده‌زانن، له‌ سالی (۴۶۳ه‌) کو‌چی دوا‌ی کردووه‌، پ‌روانه‌: (وفیات الاعیان) ۶۶/۷، (سیر أعلام النبلاء) ۱۵۳/۱۸، (دول الاسلام) ۲۷۳/۱.

^{۳۹} (التمهید) ۱۹/۱.

^{۴۰} (فتح المغیث للعراقی) ل ۹۳، (موسوعة علوم الحديث) ۴۰۱/۱.

خه شره مه وه^(٤١) که فرموویه تی له خزمه تی سوفیانی کوپی عوینه^(٤٢) دا بووین که
 هه دیسی بۆ ده گێرپایه وه، سوفیان فرمووی: زوهری فرموویه تی: پێیان وت: زوهری^(٤٣)
 خۆی هه دیسه که ی بۆ گێرپایه وه؟ بێده نگ بوو، پاشان فرمووی: زوهری فرموویه تی،
 وتیان له زوهری خۆیت بیستوه، فرمووی نه خێر، له زوهریم نه بیستوه، له وه که سه شم
 نه بیستوه که له زوهری بیستوه، به لکو من له عه بدوپه زاقم^(٤٤) بیستوه و ئه ویش له
 مه عمر^(٤٥) و ئه ویش له زوهری بیستوه^(٤٦).

که واته لێره دا سوفیان ته دلوسی کرد و نه ک که سیکیش بگره دانیشی له زنجیره که
 به ده ر کرد، له گه ل ئه وه شدا به جوړیک فرمووده که ی بۆ قوتابییه کانی ده گێرپایه وه که وا
 ده زانرا فرمووده که ی له زوهری خۆی بیستوه.

^{٤١} عه لی کوپی خه شره، نه بو هه سه نی حافیز، یه کیکه له پێشه وا گه وره کانی هه دیس و ماموستای موسلیم و
 ترمیزی و نه سائی بووه، له سائی (١٦٥ ک) له دایک بووه و له (٢٥٧ ک) کۆچی دوایی کردوه، بروانه: (الجرح
 والتعدیل) ١٨٤/٦ و (تهذیب التهذیب) ٥٩٣/٤ (٥٥٤٥).

^{٤٢} سوفیانی کوپی عوینه یه کیکه له هه ره هه لکه وتوانی زانستی هه دیس، شافیهی ده یفه رموو: نه گه ر مالیک و
 سوفیان نه بوونا یه نه وا زانیاری ولاتی حیجاز له ناوده چوو، له سائی (١٠٧ ک) له دایک بووه له (١٩٨ ک) کۆچی
 دوایی کردوه، بروانه: (تهذیب التهذیب) ٧٢٠/٢ (٢٨٧٨) (تقریب التهذیب) ٣١٢/١.

^{٤٣} زوهری، موحه مه دی کوپی موسلیمی کوپی عوبه یدوللای زوهریه، تابعیه یه کی گه وره یه و یه کیکه له زانا
 پایه به رزه کانی ولاتی حیجاز و شام، له سائی (٥٠ ک) له دایک بووه له (١٢٣ ک) کۆچی دوایی کردوه. بروانه:
 (الجرح والتعدیل) ٣١٨/٨، (تهذیب التهذیب) ٤٨/٦، (٧٤٣٧).

^{٤٤} عه بدوپه زاقی کوپی هومامی کوپی نافیهی حیمیره، یه کیکه له شاره زا گه وره کانی هه دیس، له سائی (١٢٦ ک)
 له دایک بووه له (٢١١ ک) کۆچی دوایی کردوه، بروانه: (تهذیب التهذیب) ١٦٧/٤ (٤٧٦١)، (تقریب التهذیب)
 ٥٠٥/١.

^{٤٥} مه عمری کوپی راشیدی نه زدی نه بو عورو، که سیکێ ناگادار و ریزدار و دیندار بووه، شاره زاترین که سه له
 هه دیسه کانی زوهریدا، له سائی (١٥٣ ک) کۆچی دوایی کردوه، بروانه: (الجرح والتعدیل) ١١٦٥/٨، (تهذیب
 الکمال) ٣٣/٢٨، (تهذیب التهذیب) ٣٦٣/٦ (٨٠٣٥).

^{٤٦} (التقیید والایضاح) ٤٥٠/١، (اختصار علوم الحدیث) ل٥٨، (الشذی الفیاح) ل٧٣.

۲- وینهیه کی تر له ته دلیسی ئیسناد ئه وهیه، که ته دلیسکه ره فرموده ده گێرێته وه له کهسیکه وه که هاوچه رخێ خۆی بووه، به لām هه رگیز نه بیینیوه و به جۆرێک باسه که دهکات، که وا ده زانیته ئه وه که سه ی بیینیوه و فرموده ده شی له خۆی وه رگرتوه و بیستوه^(۴۷).

نموونه ی ئه مه ش وه کو ئه وه ی که شیخی گه وره ی هه دیس، حافیز زه هه بی^(۴۸) خوا ی لی رازی بیته، له ژیا ننامه ی سه عیدی کو ری ئه بی عورویه دا^(۴۹) ده فره مویت: سه عید یه کێک بووه له ته دلیسکه ران و ئه حمه دی کو ری هه نه به ل^(۵۰) ده رباره ی فره مویه تی: سه عیدی کو ری ئه بی عورویه هه یج هه دیسیکی نه له هه که م^(۵۱) نه له ئه عمه ش^(۵۲) نه له هه مام^(۵۳) نه له

^{۴۷} (الشذی الفیاح) ل ۷۳.

^{۴۸} پێشه وای گه وره ی زانیاریه کانی هه دیس، شه مسو دینی موحه ممه دی کو ری ئه حمه دی کو ری عوسمانی زه هه بییه، خۆی له خۆیدا به قوتابخانه یه کی زانستی ره خنه و میژووی پیاوانی هه دیس ده ناسریت، زانا کانی دوا ی خۆی له سه ر خوانی لاپه ره کانی په رتو وکه کانی ئه م تا قرقینه دانه وه خۆیان ته سه ل کردوه، که سیکی وه کو عه سه قه لانی به نا واته وه بووه که بگاته پله که ی ئه م، له سالی (۷۴۸ک) کۆچی دوا یی کردوه، بروه: (سیر أعلام النبلاء) ۱/۱۲، (تذکره الحفاظ).

^{۴۹} سه عیدی کو ری ئه بی عورویه مه هرا نی عه ده وی که سیکی متمانه داربوو، به لām پینج سال پینش مردنی خه له فا بوو، له سالی (۱۵۵ک) کۆچی دوا یی کردوه، بروه: (الکاشف) ۱/۳۶۸، (تهذیب التهذیب) ۲/۶۷۰ (۲۷۸۲).

^{۵۰} ئه حمه ی کو ری موحه ممه دی کو ری هه نه به لی شه بیانی به غدادی، یه کێکه له زانا به رزه کانی هه دیس و له چوار ئیمامه گه وره کانی ئه هلی سونه ته و جه ماعه ته و ستایشی له ئه ژمار نایه ت، شافعی ده فره مویت: که به غدام به جه هیشته له ئه حمه دم زانتر و شه رعزانتر و واریعتر و زاهیدترم تیدا به جی نه هیشته، له سالی (۲۴۱ک) له به غدا کۆچی دوا یی کردوه، بروه: (تهذیب التهذیب) ۲/۱۷۱ (۱۷۲۴)، (تقریب التهذیب) ۱/۱۹۲.

^{۵۱} مه به سته هه که می کو ری عوتبه ی کیندییه و متمانه داره، له سالی (۵۰ک) له دایک بووه و له سالی (۱۱۳ک) کۆچی دوا یی کردوه، بروه: (تهذیب التهذیب) ۲/۱۷۱ (۱۷۲۴)، (تقریب التهذیب) ۱/۱۹۲.

^{۵۲} ئه عمه ش ناوی سوله یانی کو ری مه هرا نه، زه هه بی ستایشیکی زۆری له سه ر کردوه و به شیخی ئیسلام ناوی بردوه، له سالی (۱۴۸ک) کۆچی دوا یی کردوه، بروه: (تهذیب الکمال) ۸/۱۰۶ (۲۵۵۳) و (الکاشف) ۱/۲۵۳ (۲۱۵۱).

^{۵۳} هه مادی کو ری سوله یان ئه بو ئیسماعیلی کوفی، راستگو یه، به لām شتی تیکه ل و پیکه ل کردوه، له سالی (۱۲۰ک) کۆچی دوا یی کردوه، بروه: (الکاشف) ۲۵۲ و (الجرح والتعذیل) ۳/۶۴۴.

عەمرى كورپى دىنار^(۵۴)، نە لە هېشامى كورپى عوروه^(۵۵)... و ناوى كۆمەللىكى تىشى
 ھىناو و پاشان فەرموويەتى: (لەگەل ئوھشدا كە ھىچ لەم كەسانەى نەبىستوو، بە
 تەدلىس ھەدىس لە ھەموويانەو دەگىرپتەو^(۵۶)).

واتە ناوى ئو كەسە نابات كە ھەدىسەكەى لەم شىخاھە بىستوو و ھاتوو بۆ ئەمى
 گىراوھتەو.

ئەم دوو وئەھىيەى باسکران، ئىمامى ئىبنو سەلاح لە باسى تەدلىسى ئىسناددا دانى بە
 ھەردووكياندا ناو و بە تەدلىسى داناون، بەلام ئوھى كە لە فەرموودەى ھەندى لە زانايانى
 ھەدىسەو دەردەكەوئە ئوھىيە كە بە وئەھى دووھ دەوترىت (ئىرسال)^(۵۷) نەك تەدلىس،
 چونكە مەرجى تەدلىس ئوھىيە كە ھەدىسكە بگىرپتەو لە كەسكە كە ئو ھەدىسەى لى
 نەبىستوو، بەلام دەبىت ھەدىسى تىرى جگە لەمەى لى بىستبىت و بووبىت بە شىخ و
 مامۆستاي، چونكە كاتىك خەلكان ھەلدەخەلەتەن بە تەدلىس كردن كە دىت ھەدىس لە
 كەسكەو دەگىرپتەو كە شىخ و مامۆستايەتى و خەلكان ئەمە دەزانن و لەبەرئەو بە
 ھەلدە دەچن و دەلەين: ديارە قوتابىيەتى و ئەمەشى ھەر لەو بىستوو و بۆ ئوھ ناچن كە
 كەسكە لە زنجىرەكەدا بوو و لابراو، كە ئەم حالەتە بە ئاشكرا لە وئەھى يەكەمدا بىنرا،
 بەلام ئەگەر لە كەسكەو فەرموودەى گىراپەو كە نە دىويەتى و نە ھىچىشى لى
 بىستوو، ئەوا كارەكەى نابىت بە تەدلىس، چونكە زاناکان ھەموو دەزانن كە ئەم قوتابى
 ئو نىيەو نابىت خوى ئەم فەرموودەى لەو بىستبىت، بەلكو ديارە كەسكە بۆى
 گىراوھتەو كە ئو كەسە لەو شىخە ناوبراوى بىستوو.

^{۵۴} عەمرى كورپى دىنارى مەككى، ئەبوموحەممەدى جومەھى، تابىعيەكى گەورەى و يەككە لە شكۆدارەكانى
 ھەدىس، لە سالى (۱۲۶ك) كۆچى دوايى كردوو، پروانە: (تەھذىب الكمال) ۵/۲۲ و (تەھذىب التەھذىب) ۲۵/۵
 (۵۹۰۵).

^{۵۵} ھىشامى كورپى عوروى كورپى زوبەيرى ئەسەدى تابىعيە، يەككە لە گەورە زاناکان، لە سالى (۱۴۶ك) كۆچى
 دوايى كردوو، پروانە: (الكاشف) ۲۲۳/۳، (تەھذىب التەھذىب) ۶/۶۴۹ (۸۵۷۵).

^{۵۶} (سیر أعلام النبلاء) ۶/۴۱۵.

^{۵۷} لەمەودا بە پشتىوانى خوا ھەر لەم نووسراوھدا پىناسەى ئىرسال دەكەين و راي زانايانى تیدا روون دەكەينەو.

لام واییت لیږدهدا جیاوازی له نیوان ته دلیس و ئیرسالدو روون بووه وه، که له هردووکیاندا که سیک یان زیاتر له زنجیره ی سهنده که لا ده بریت، به لام که سی دوی که سه لبراوه که نه گهر شیخ و ماموستای که سه که ی پیشی بیت نه وه کرداره که ته دلیسه، نه گهر هی دواوه ی ماموستای نه وه ی پیشه وه ی نه بوو نه وه ئیرسال ده بیت.

نهم تیشکه ی که خرایه سهر فهرموده و بوچوونه که ی ئیبنو سه لآح و باسکردنی جیاوازی له نیوان ته دلیس و ئیرسالدو له لایه ن شیخی عیراقیی و گروویک له حافیزانی هدیسه و هکو شیخی به زاز^(۵۸) و ئیبنو قه تان^(۵۹) و چند که سیکی تریشه وه یه، پاشان شیخی عه سقه لانیسه پشتگیری کردوون^(۶۰).

به لام نه وه ی راستی بیت به ماوه یه کی گه لی ژور له پیش نه مانیشدا ئیبنو عه بدولبه ر له م باسه ی کولی بووه وه و له ته مهید دا راستیه که ی روون کردبووه که ده فهرمویت:

"زانایان پای جیا جیا یان هیه ده براره ی هدیسه مروفتیک که گپراویه تیه وه له که سیکه وه که نه ییبنیه وه، و هکو مالیک له سه عیدی کوری موسه یبه وه، یان سه وری له ئیبراهیمی نه خه عیه وه، وینه ی نه مانه، لیږدهدا هندیک ده فهرموون: نهم کاره ته دلیسه، چونکه نه گهر ئاره زوویان بکرده یه ناوی نه وه که سه یان ده برد که فهرموده که ی له وانه وه بو گپراونه ته وه، و هکو له ژوربه ی نه وه هدیسه نه دا کردوویانه، که له و دوو شیخه وه پییان گه یشتوه و ناوی که سه که ی ئیوانیانان بردوه .

که واته ههرکاتیک مروفت بیده نگ بوو له ناو بردنی نه وه که سه ی که فهرموده ی لی بیستوه نه وه به ته دلیسه که ر داده نریت"^(۶۱).

^{۵۸} شیخی زهه بی ستایشیکی ژوری به زازای کردوه و به (علامه) ناوی بردوه، له سالی (۲۹۲ک) کچی دواپی کردوه، بروه: (تاریخ بغداد) ۳۴۴/۴ وه (تذکره الحفاظ) ۱۶۶/۲، (لسان المیزان) ۳۷/۱.

^{۵۹} ئیبنو قه تان ناوی عملی کوری موحه مه دی کوری عه بدولمه لیکه، یه کیکه له هره شاره زایانی نهم بواره، له سالی (۲۸ک) کچی دواپی کردوه، بروه: (تذکره الحفاظ) ۱۳۲/۴، (سیر أعلام النبلاء) ۳۶۰/۲۲، (شذرات الذهب) ۱۲۸/۵.

^{۶۰} (التقیید والایضاح) ۴۵۱/۱، (فتح المغیث للعراقی) ۹۴ل، (النکت) ۶۱۴/۲، (فتح المغیث للسخاوی) ۱۷۰/۱.

^{۶۱} التمهید، ۲۰-۱۹/۱.

به لّام وا دياره كه شىخى ئىبنو عەبدولبەر (خوای لى رازى بىت) خوای له گەلّ ئەم رايەدا نىيە و ھەرگىز بىدەنگبونى گىرپرەروەى ھەدىس لە ناوبردنى شىخەكەى بە تەدلىس دانائى، بەلكو ئەم كارە بە ئىرسال دەزانى، ئىنجا لىردا ئەم ئىمامە مەزنە فەرموودەىكى زۆر جوانى وەكو بەلگەىەك بۆ دروستى بۆچوونەكەى خوای فەرموو، كە زۆربەى سەرچاوەكانى دواى خوای دووپاتيان كردووەتەو، ئەو دەربارەى پاي ئەم زانایانەى كە ھەموو بىدەنگىيەكى بە تەدلىس دادەنن، دەفەرمووئى: "لە راستىدا ئەگەر ئەم جوړە بىدەنگىيە بە تەدلىس دابنرئ، ئەو باوەرناكەم كە سىك ھەبىت لە زانا بەرزەكانىش كە لەم جوړە بىدەنگىيە رزگارى بووبىت چ لە ئىمامەكانى زوو چ لە تازەكانىش، تەنانەت ئىمامى مالىك و ھاوئىنەكانىشى مەگەر تەنھا دوو كەس نەبىت كە بەرنەكەون، ئەوانىش شوعبەى كورپى ھەججاج و يەحياى كورپى سەعیدى قەتتان، چونكە ئەم دوو ئىمامە ھەرگىز بىدەنگيان لە ناوبردنى شىخەكانيان نەكردووە" (٦٢).

٣- وئەنەىكى تر لە تەدلىسى ئىسناد ئەو ھەى كە تەدلىسكەر فەرموودەكە بگىرئتەو لە شىخەكەو كە نە ھاوچەرخى بوو و نە بينىوئىشئى، بە مەرجىك گىرپانەو كەى بە شىو ھەىك بىت كە خەلكان چەواشە بكات و وابزانن كە شىخەكەى بينو ھەى.

نەمۆنەى ئەم جوړەش وەكو ئەو كە ئىبنو حىبانى بوستى دەربارەى عەبدولجەبارى كورپى وائىلى كورپى ھەجەر فەرموو ھەى: "كاتىك باوكى مردو ھەى، ئەم لە سكى دايكىدا بوو، كەواتە ھەر شتىك لە باوكىيەو دەگىرئتەو ھەموو تەدلىسە".

ھەروەھا ئەم رايەى ئىبنو حىبان راي ئىمامى بوخارى و چەند كەسىكى تىرشە دەربارەى عەبدولجەبار (٦٣).

لە راستىدا فەرموودەكە شىبان بەجىيە، چونكە مادام لە كاتى مردنى باوكىدا ئەم لە سكى دايكىدا بووبىت نابىت ھىچ شتىكى لە دەمى باوكىيەو بىستبئ، بەلكو دەبىت كە كەسىكى

٦٢ (التمهيد) ٢١/١ و (التقييد والايضاح) ٤٥١.

٦٣ (تهذيب التهذيب) ٣/ ٢١، (موسوعة علوم الحديث) ٤٤٩/١، بە وەرگرتن لە (مشاهير علماء الامصار)

تره بیټ له نړیوالیندا که باوکی ئه می نه دیوه و فهرموده کانی له باوکییه وه بۆ گڼپراوه ته وه، که چی ئه م ناوی ئه و که سه ی نړیوالیان نابات و ههر ده لیت: باوکم فهرمودی. له راستییدا ئه م ته دلیسه ی عه بدولجه بار نمونه یه کی ترسناکه له ته دلیس کردندا، چونکه له وانه یه شېخیک بۆ شېخیک له هه ندی جاردا گومانی ته دلیست لا دروست بیټ دهر باره یان، به لام گڼپراوه ی کوپ له باوکه وه ههر ئاساییه و باوهر ناکریت که سیك بیټ به بیریا بیټ که که سیك بیټ له نړیوالیندا.

۴- وینه یه کی تر له ته دلیسی ئیسناد ئه وه یه که ته دلیسکه ر له په ره و نووسراوی شېخیکه وه فهرموده ده گڼپرتته وه که هاوچه رخی خویه تی، ئیتر دیبیتی یان نه ی دیبی، به لام به مهرجیک قسه کانی واکات که خه لکی چه واشه بکات و وابزانن له شېخه که خوی بیستوه^(۶۴).

ده توانین نمونه ش بۆ ئه م جوړه ته دلیسه به وه بهینینه وه که هه ر ئیبنو حیبان فهرموده تی، دهر باره ی گروویک له و که سانه ی که ته فسیریان له ئیمامی موجهید^(۶۵) ده وه گڼپراوه ته وه و له کاتیکیشدا که له خویان نه بیستوه، به لکو له که سیکیان بیستوه که ئه و له موجهیدی بیستوه و هاتوه بۆ ئه مانی گڼپراوه ته وه، که واته کاره که بوو به ته دلیس، ئیبنو حیبان دهر باره ی ئه م باسه ده فهرمویت: "هیچ که سیك جگه له قاسمی کوپی ئه بی به زه^(۶۶)"، ته فسیری له موجهیده وه نه بیستوه، که چی هه ریه کیک له حه که می کوپی

^{۶۴} موسوعة علوم الحديث ۱/ ۴۵۰.

^{۶۵} موجهیدی کوپی جهری مه کی، نه بولحه جاج، تابعیه کی گهرده، سی که رت (۳۰) هه موو قورنانی پیروزی بۆ ئیبنو عه عباس ده ورکردوه ته وه، له سالی (۲۱ک) له دایک بووه و له سالی (۱۰۳ک) کوچی دواپی کردوه. بروه: (الجرح والتعديل) ۸/ ۱۴۶۹، (تهذيب الكمال) ۲۷/ ۲۲۸، (تهذيب التهذيب) ۶/ ۱۷۴ (۷۶۶۱).

^{۶۶} ناوی قاسمی کوپی نافیعی مه کییه، له سالی (۱۳۴ک) کوچی دواپی کردوه، بروه: (تهذيب الكمال) ۱۵/ ۱۳۶، (الکاشف) ۲/ ۳۷۴ (۴۵۵۵). (الجرح والتعديل) ۸/ ۱۴۶۹، (تهذيب التهذيب) ۵/ ۲۸۷ (۶۴۲۷)، (تقريب التهذيب) ۲/ ۱۱۵.

عوتەیبە^(٦٧) و لەیسی کۆری ئەبی سولهیم^(٦٨) و ئیبنو ئەبی نەجیح و^(٦٩) ئیبنو جورەیح^(٧٠) و ئیبنو عویەینە^(٧١) تەماشای پەرتووکی کانی قاسمیان کردوو و وێنەیان لەبەر نووسێوە تەو و پاشان بەبێ ئەوێ ناوی قاسم بەرن راستەوخۆ تەفسیرەکی لە موحامەدەو دەگێڕنەو^(٧٢).

شایانی باسە حاکیمی نەیسابووری^(٧٣) لێکۆڵینەوێکی مەیدانی و پشکنینی وردی دەربارەی ولاتانی ئیسلامی کردوو، تاوەکو بزانی ت کام ولاتانە بە زۆری ئەم جۆرە تەدلیسە دەکەن و کام ولاتانەش خۆ بەدوور دەگرن لەم جۆرە درۆ و گزی و فرۆفیل کردنە لە گێڕانەویدا، پاشان بۆی دەرکەوتوو کە ولاتی حیجاز و بە تاییەتی هەردوو شاری پیروزی مەککە و مەدینە و ولاتانی میسر و عەوالی و خۆراسان و ئەسفەهان و خوزستان و ماوەراوئەنەر، یەک ئیمامیان تیدا دەست ناکەوێت کە تەدلیسی کردبێت، بەلکو زۆری ئەو زانایانە کە تەدلیسیان لە حەدیسدا کردوو، دانیشتوانی شاری کوفە بوون و چەن کەسیکی کەمیش لە شاری بەسرە دەربارەی شاری بەغدایش وا زانراوە کە زاناکانی

^{٦٧} حەکەمی کۆری عوتەیبە ئەبو موحەممەدی کیندی کوفی، خواناس و متمانه داره، له سالی (١١٥هـ) کۆچی دوابی کردوو، بڕوانه: (سير أعلام النبلاء) ٢٠٨/٥، وه (الكشاف) ٢٠١/١ (١١٩٣).

^{٦٨} لەیسی کۆری ئەبی سولهیمی کۆری زەنیم، ئەبو بەکری کوفی زانا و خواناس بوو و هەندێ لاوازی تێدا، له سالی (١٤٨هـ) کۆچی دوابی کردوو، (سير أعلام النبلاء) ١٧٩/٦، (الكشاف) ٤٠٥/٢ (٤٧٤١).

^{٦٩} ابن أبي نجیح

^{٧٠} ئیبنو جورەیح عەبدولمەلیکی کۆری ئەبی سولهیمان ئەبولوئەلید تابیعییە و ستایشیکی زۆری کراوە، له سالی (١٥٠هـ) کۆچی دوابی کردوو، بڕوانه: (تذكرة الحفاظ) ١٢٧/١، (تقريب التهذيب) ٥٢٠/١.

^{٧١} مەبەستی سوفیانە.

^{٧٢} (تهذيب التهذيب) ٢٨٧/٥، (موسوعة علوم الحديث) ٤٥٠/١.

^{٧٣} ئەبو عەبدوللە موحەممەدی کۆری عەبدوللای نەیسابووری، خاوەنی کتێبی موسەدەرە، له سالی (٣٢١هـ) له دایک بوو له (٤٠٥هـ) کۆچی دوابی کردوو. بڕوانه: تاریخ بغداد ٤٧٣/٥ و تذكرة الحفاظ ١٠٣٩/٣ و سير أعلام النبلاء ١٧/١٦٢.

تەدلیسکەر نەبوون، جگە لە موخەممەدی کورپی سولەیمانی باغەندی^(۷۴) واسیگی کە بۆ
یەکەمجار تەدلیسی لەو شارەدا داھێنا^(۷۵).

جۆری دووھەم: (تەدلیسی شیوخ):

لەم جۆرە تەدلیسەدا تەدلیسکەر ناوی هیچ کەسێک لە سەنەدەدا ناسپێتەو، بەلام
دیت لە شیخێکەو هەدیسەکە دەگێرێتەو، کە خۆی بە گوێی خۆی لێی بیستوووە و ئەو
شیخە لەناو هەموو خەڵکاندا ناویکی ئاشکرای خۆی هەیە کە پێی دەناسرێت، بەلام ئەو دیت
بەو ناو بەناوبانگەییەو ناوی نابات، بەلکو بە ناویکی دیکەو ناوی ئەهێنێ، کە خەڵکی بەو
ناووە نەیانناسیوو و نازانن مەبەستی ئەو.

وھکو ئەوھێی کە نازناویکی دەگمەنی دەخاتە پال، یان ناویکی تازە یان کونیەیک وھکو
(أبو فلان - ابن فلان) کە خەڵکان نایزانن، یان دەیداتە پال ھۆزێک، یان شارێک، یان
پیشەیک لە پیشەکان، وھکو موخەممەدی کورپی ئەحمەدی نەقاش یان دارتاش، یان
زەرپەنگەر، یان ئاسنگەر، یان قەزاز یان بەزاز، کە خەڵکی ھەرگیز ئەو کەسەیان بەم
ناوانەو نەناسیو، کە ئەم لێی ناو، ھەر ھەموو ئەمانەش لەبەرئەو دەکات کە خەڵکی
نەزانن ئەو کەسە کێیە، چونکە ئەگەر بزائن خێرا ھەدیسەکە دەدەنەو بەسەر گوێلاکیا،
کە زۆرجار ئەم کارە بۆیە دەکرێت لەبەرئەوھێ کەسە کە لاواز و بێ متمانەییە و زانیان
مەرجی گیرەوھێ ھەدیسە تێدا نابینن^(۷۶).

^{۷۴} لە سالی (۲۸۳)ی کۆچی لە دنیا دەرچوو، بروانە ژياننامەکەي: تذکرة الحفاظ ۲ / ۶۸۵ و سير أعلام النبلاء ۳۸۶ / ۱۳.

^{۷۵} (تدريب الراوي) ۱۸۸.

^{۷۶} (التقييد والايضاح) ۱ / ۴۵۰، (فتح المغيث للعراقي) ۹۶ ل. (الشذى الفياح) ۷۳ ل.

ئىمامى ئىبنو سەلەح خاۋى لى رازى بىت دوو نموونەى بۆ ئەم جۆرە تەدلىسە بە دوو پىروايەت ھىناوہ تەوہ لە ئەبى بەكرى كوپى موحاھىدى^(۷۷) قورئان خوینەوہ، كە لە ھەردوو كياندا تەدلىسى كردوہ.

يەكەمیان لە ئەبى بەكرى عەبدوللای كوپى ئەبى داودى سەجستانىيەوہ^(۷۸) گىراوہ تەوہ، بەلام بەم جۆرە ناوى بردوہ: (بىستومە لە عەبدوللای كوپى باوكى عەبدوللای) بىروان لەم فىل و فەتەكەيە، باشە جگە لە خاۋى گەورە كەسىكى تر ھەيە بزائىت ئەم عەبدوللایە كىيە؟ بۆچى لە جىھاندا يەك عەبدوللای ھەيە كە كوپى باوكى عەبدوللای نەبىت؟ دەزانن بۆچى نالىت عەبدوللای كوپى ئەبى داود، چونكە ئەگەر وابلىت ھەموو زانايان دەزانن كىيە و ھەدىسەكەى لى وەرناگرن، چونكە بىرپاربان داوہ كە ھەدىس لەم عەبدوللایە و ھاوشىوہ كانى نابىت وەرگىرەيت، ئەويك كە ھەريەكە لە ئىمامەكانى دارەقوتنى^(۷۹) و ئىبنو عودەى^(۸۰) جورجانى و ئىبراھىمى ئەسفەھانى^(۸۱) بە لاوازى دەبينن و تەنانەت

^{۷۷} ناوى ئەحمەدى كوپى موساى كوپى عەباسى كوپى موحاھىدى نەحويە، لە سالى (۲۴۵ك) لە دايك بووہ و لە سالى (۳۲۴ك) كۆچى دواى كردوہ، بىروانە: (تارىخ بغداد) ۱۴۴، (سىر أعلام النبلاء) ۲۷۲/۱۵، (شذرات الذهب) ۳۰۲/۲.

^{۷۸} ناوى عەبدوللای كوپى سولەيمانى كوپى ئەشعەسى سەجستانىيە، زانايان بە لاوازى دەزانن، لە سالى (۳۱۶ك) كۆچى دواى كردوہ، بىروانە: (وفيات الأعيان) ۴۰۴/۲، (تذكرة الحفاظ) ۷۶۷/۲، (سىر أعلام النبلاء) ۲۲۱/۱۳.

^{۷۹} زەھەبى دەرەمىت: دارەقوتنى ناوى عەلى كوپى ئەحمەدى بەغدادىيە، يەكەكە لە پىشەواكانى ھەدىس، لە سالى (۳۸۷ك) كۆچى دواى كردوہ و وینەى خۆى لە دواى خۆى بەجى نەھىشتووہ، بىروانە: (طبقات الحفاظ) ۳۹۳، (تذكرة الحفاظ) ۱۳۲/۳، (سىر أعلام النبلاء) ۴۴۹/۱۶.

^{۸۰} ناوى عەبدوللای كوپى عودەى كوپى عەبدوللای كوپى موحەمەد ئەبو ئەحمەدى جورجانىيە، لە پىشەوا گەورەكانى زانبارىيەكانى ھەدىسە و خاوەنى پەرەتووكى (الكامل)ە، لە سالى (۲۷۷ك) لە دايك بووہ و لە سالى (۳۶۵ك) كۆچى دواى كردوہ، بىروانە: مېژووى جورجان ل ۲۶۶، (معجم البلدان) ۷۸/۳، (سىر أعلام النبلاء) ۱۵۴/۱۶.

^{۸۱} ئىبراھىمى كوپى موحەمەدى كوپى ھەمزەى ئەسفەھانى. (سىر أعلام النبلاء) ۱۵۴/۱۶.

بگێڕنەوێه له پێشهوايهکی وهکو ئه‌بودادی باوکییه‌وه که فه‌رمووبێتی: کۆپه‌که‌م درۆزنه‌ هه‌یچی لێوه‌رمه‌گرن، ئێتر چۆن ئه‌توانی‌ت به‌ ناوه‌ ئاشکراکه‌ی خۆی ناوی ببات؟^(٨٢)

ریوايه‌تی دووه‌میشیان له‌ ئه‌بی به‌کر موحه‌مه‌دی کۆری هه‌سه‌نی نه‌قاشی^(٨٣)

گێڕاوه‌ته‌وه‌، که‌ به‌م جۆره‌ ناوی هه‌یناوه‌: (بیس‌تومه‌ له‌ موحه‌مه‌دی کۆری سه‌نه‌ده‌وه‌) که‌ له‌میشیاندا هه‌ر فی‌لی تیدا کرد، به‌لام به‌ جۆریکی تر، ده‌بینیت موحه‌مه‌دی دایه‌ پال یه‌کیک له‌ باپیره‌ گه‌وره‌ نه‌ناسراوه‌کانی که‌ ناوی سه‌نه‌د بووه‌، که‌ باپیری پێنجه‌می موحه‌مه‌ده‌، چونکه‌ خۆی ناوی موحه‌مه‌دی کۆری هه‌سه‌نی کۆری موحه‌مه‌دی کۆری زیادی کۆری هارونی کۆری جه‌غه‌ری کۆری سه‌نه‌ده‌، که‌ دیاره‌ بۆیه‌ ئاواشی کردووه‌، چونکه‌ ده‌یه‌وێت گزی له‌و خه‌لکانه‌ بکات و چه‌واشه‌یان بکات که‌سه‌که‌ نه‌ناسنه‌وه‌، چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ له‌ هه‌زارا یه‌کیک نه‌بووبێت له‌و ناوه‌دا که‌ ناوی ئه‌م باپیره‌ پێنجه‌مه‌ی ئه‌می زانیبێت، گریمان زانیبیتیشی، ده‌ی چۆن بزانی‌ت که‌ ده‌بی ئه‌م موحه‌مه‌د و سه‌نه‌ده‌ پێکه‌وه‌ گری‌ بدات که‌ پێنج ناوی دیکه‌ لێکی دوورخستونه‌ته‌وه‌، که‌سیکی تریش تا ئیستا ئه‌م ناوه‌ی نه‌هه‌یناوه‌؟ که‌ دیاره‌ بۆیه‌ ناوه‌ ئاشکراکه‌ی خۆی به‌کارنه‌هه‌ینا که‌ (موحه‌مه‌دی کۆری هه‌سه‌نی نه‌قاشه‌)، چونکه‌ ئه‌گه‌ر بناسری‌ته‌وه‌ هه‌دیس‌که‌ی تووڕ ده‌ده‌ن، له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌سیکی بی‌ متمانه‌یه‌ و ناوی له‌ لیستی ره‌شی لاوازه‌کاندا تو‌مار کراوه‌، که‌ هه‌ر یه‌کیک له‌ عه‌بدوپه‌حیمی عی‌راقی و به‌رقانی^(٨٤) به‌ لاوازیان داناوه‌^(٨٥)، به‌لام زه‌هه‌بی له‌ هه‌ندێ زاناوه‌ ده‌گێڕی‌ته‌وه‌ که‌ گه‌یاندوو‌یانه‌ته‌ خراپ‌ترینی پله‌ی لاوازی و تو‌ویانه‌: (نه‌قاش له‌ هه‌دیس‌ه‌کانیدا درۆ ده‌کات)^(٨٦).

^{٨٢} (سیر أعلام النبلاء) ٣/ ٢٢٨، (میزان الاعتدال) ٢/ ٤٣٣.

^{٨٣} ئه‌م موحه‌مه‌ده‌ له‌ سالی (٢٦٦ه‌) له‌ دایک بووه‌ و له‌ سالی (٣٥١) کۆچی دوا‌یی کردووه‌، زانایانی هه‌دیس به‌ لاوازیان داناوه‌، بروه‌نه‌: (تاریخ بغداد) ٢/ ٢٠١.

^{٨٤} ناوی ئه‌حمه‌دی کۆری موحه‌مه‌دی کۆری ئه‌حمه‌دی خوازه‌زمیه‌. (سیر أعلام النبلاء) ١٧/ ٤٦٤.

^{٨٥} التقييد والایضاح ١٠٠١/٢.

^{٨٦} تذکره‌ الحفاظ ٣/ ٦٠٨ و (سیر أعلام النبلاء) ٥/ ٥٧٥، (لسان المیزان) ٥/ ١٣٢.

به‌لای زانای خوا لى خوش بوو (د. سوبحى سالح) وه ناوبردنى شىخ به‌و وشانه‌ش كه ده‌بن به‌هوى گه‌ياندنى پله‌وپايه‌يه‌كى زانستى وه‌ها كه‌ئو كه‌سه له‌ ئاستيدا نه‌بیت، هه‌ر به‌ ته‌دلیس داده‌نریت، كه‌ له‌ باسى ته‌دلیسى شیوخدا ده‌فه‌رمویت: "ئهم جورە وه‌كو ئه‌وه‌ی كه‌ شیخه‌كه‌ی وه‌سفدار بكات به‌و وه‌سفانه‌ی كه‌ گه‌وره‌تر بن له‌ توانا و ده‌سه‌لاتی ئه‌و، بۆ ئه‌وه‌ی به‌رچاوی خه‌لكی لیل بكات و نه‌یناسنه‌وه‌، وه‌كو ئه‌وه‌ی كه‌ بلایت: (حدثنا العلامة الثبت) یان (الحافظ الضابط)"^(٨٧).

ده‌رباره‌ی ئهم‌فه‌رموده‌یه‌ی دكتوریش له‌وانه‌یه‌ بۆچونه‌كه‌ راست بیت و كاره‌كه‌ به‌ ته‌دلیس دابنریت، ئه‌گه‌ر گێره‌ره‌وه‌كه‌ بۆ ناوبردنى شیخه‌كه‌ی به‌س ئهم‌ جورە نازناوانه‌ی به‌كارهینا، به‌بى‌ ناوه‌پاستیه‌ تابه‌تیه‌كه‌ی خوى، چونكه‌ ئهم‌ نازناوانه‌ گشتین و ده‌توانریت بنریت له‌ كه‌سانى زۆر، له‌به‌رئه‌وه‌ كه‌ به‌ ته‌نهایی خویان به‌كارده‌هینرین، نازانریت كى‌ مه‌به‌سته‌ پێیان، به‌لام ئه‌گه‌ر ناوی راستی كه‌سه‌كه‌ شان به‌ شان له‌ ته‌کیاندا وترا، لام وابیت كه‌ كیشه‌ی تیدا نیه‌، بۆ نمونه‌ وه‌كو ئه‌وه‌ی كه‌ بلایت: (حدثنا العلامة الثبت سفیان الثوري) ته‌نها ئه‌وه‌ی تیدایه‌ كه‌ له‌ توێژینه‌وه‌ی ئه‌كادیمی ئه‌مپۆی خۆماندا به‌كارهینانی ئهم‌ جورە نازناوانه‌ به‌ جوان دانانریت، به‌تایبه‌تى بۆ كه‌سانى زیندوو.

یه‌كێك له‌و زانا گه‌ورانیه‌ی كه‌ گله‌یی ته‌دلیس كردنیان لى‌ ده‌كریت، خه‌تیبی به‌غدادیه‌^(٨٨)، ئیمامی ئیبنو سه‌لاح ده‌فه‌رمویت: خه‌تیب له‌ دانراوه‌كانیدا به‌زۆری ته‌دلیسى شیوخ ده‌كات، هه‌روه‌ها حافیزی عیراقیش هه‌مان قسه‌ دووپات ده‌كات وه‌، نمونه‌یه‌كه‌ی زۆریان له‌و ته‌دلیسانه‌ی هیناوه‌ته‌وه‌، وه‌كو ئه‌وه‌ی كه‌ خه‌تیب له‌ دانراوه‌كانیدا رى‌وايه‌ت له‌م سى‌ ناوه‌وه‌ ده‌كات: (ئهبى‌ لقاسم ئه‌لئه‌زه‌ره‌ی) و (عوبه‌یدوللاى كورپى ئه‌حمه‌دى كورپى

^{٨٧} علوم الحديث ومصطلحه ١٧٢ل.

^{٨٨} پێشه‌وا و حافیز و میژوونوسى گه‌وره‌، ئه‌به‌به‌كرى ئه‌حمه‌دى كورپى عه‌لى كورپى سابتى به‌غدادیه‌، له‌ سالى (٣٩٢ه‌) له‌ دایك بووه‌ و له‌ سالى (٤٦٣ه‌) كۆچى دواى كردوو، بروانه‌: وفیات الاعیان ٩٢/١، (البداية والنهاية) ١٠١/١٢.

عوسمانی سهیره فی) و (عوبه یدوللای کورپی ئه بی فه تحی ماسی)، که ههرسیکیشیان بریتین له یه ک کهس^(۸۹).

ههروه ها خه تیب ریوایه له م چوار که سهی خواره وهش دهکات:

(ئهبی لقاسم عه لی ئه تته نوخی) و (عه لی کورپی ئه بی عه لی ئه لموعه دهل) و (عه لی کورپی ئه لموحسین) و (ئهبی لقاسم عه لی کورپی ئه لموحسین ئه تته نوخی) که هه ر چوار ناوه کهش بریتین له یه ک کهس^(۹۰).

گه لی نموونه ی تریش له م باباته نه، که له کاتی کدا باسی که سی ک دهکات، هه ر جاره ی به ناوی ک له م ناوانه ناوی ده بات، که له وانه یه زۆربه ی خه لکان سه ریان لی چه واشه ببیت و به ئاسانی له مه به ستی تی نه گهن^(۹۱).

به م جو ره ئیبنو سه لّاح و عیراقی و چهند که سانیک ی دیکه گله یی خۆیانیان له خه تیب کرد، به لّام شیخی گه وه ئیبنو چه جهری عه سقه لانی هه ر وه کو عاده تی خۆی که هه میشه و هه ر کاتیک عه بیکی خه لکی بۆ باس بکه ن، خیرا به ره وشته جوانه کانی خۆی هه ولّی داپۆشین و پینه کردنیکی جوانی بۆ ده دات، هه ر ده لّی شاعیری گه وه ره، شه وقی، ئیلهامی ئه م به یته جوانه ی له ره وشته جوانه که ی ئه وه وه بۆ ها تووه که ده فه رمویت:

رُزقت أروع ما في الناس من خلق إذا رُزقتُ إلتماس العذر في الشيم

لی ره شدا عه سقه لانی ده بیته پارێزه ریکی دلّسۆز و ده رباره ی ئه م دیار ده یه ی لای خه تیب ده فه رمویت:

"چاک وایه که خه تیب له م بواره دا بکریت به پێشه وا و کرداره که ی بکریت به به لگه له سه ر دروستی ئه م کاره، چونکه ئه و مه به ستی چه واشه کردنی خه لکی نییه، ئه وانه ی که له قسه کانی شی تی ناگهن ته نها ئه وانه که په یوه ندییان به و جو ره باسانه وه نییه که ئه و ئه یان کات. به لّام په یوه ندیداره کان له به ره ئه وه ی شاره زای ژیا ننامه ی گێره وهانی هه دیسن،

^{۸۹} بڕوانه ژیا ننامه که ی له (سیر أعلام النبلاء) ۱۶/ ۱۵۴. دا ب ۱۷، ل ۵۷۸.

^{۹۰} بڕوانه ژیا ننامه که ی له (سیر أعلام النبلاء) ۱۷/ ۶۴۹.

^{۹۱} علوم الحديث ومصطلحه، ل ۱۷۲، به وەرگرتن له (توضیح الافکار) ۱/ ۲۶۹.

به هیچ جۆریك سەریان لێناشیوئیت، كه سیش نه لئیت كه خه تیپ بۆیه ئەمەى كردوو، كه خه لكان تی بگهیه نیت كه گوايا مامۆستای زۆره، چونكه ئەو ئەوه ندهى مامۆستا و شیخ هه بووه كه له باسكردن نایه، هه موو زانایانى دواى خۆیشی پێویستیان به زانیاری و دانراوه كانی ئەوه و له ده ریای زانستی ئەو هه ل ئەهینجین^(٩٢).

شایانی باسه كه هه ر به جۆرى ته دلێسى شیوخ داده نرئت ئەگه ر ئەو كه سه شیخه كه ی دایه پال و لاتیک له ولاته كان، یان هه ر شوئینك له شوئنه كان، بۆ ئەوه ی شیخه كه ی گه و ره بکات، یان خه لكان نه یناسنه وه كه کئیه، یان وا راگه یه نئ كه به پێزی ئەو شوئنه ی بینیه، ئەمه ش وه كو ئەو نمونه یه ی كه باسكرا له پیشه کییه كه دا ده رباره ی ناوی (ما وراء النهر) بۆ به شیك له دوو به ره كه ی شارى به غدا، یان قاهره، یان هه ر شارێكى دیکه كه رووباریكى گه و ره ی وه كو دیجله و نیل كه رتێ بکات.

هه و ره ها وه كو ئەوه ش كه كه سیك بلئت (فلان كه س بۆی گێڕامه وه له ئەنده لوس یان له قاهره یان له فه له ستین و مه به ستی گۆره پانی ئەنده لوس بیئ، یان گه ره کی قاهره بیئ، یان شه قامی فه له ستین بیئ له به غدا، یان ده یان ناوی تریش كه خۆی له راستیدا ناوی شوئینكه و پاشان بۆ ریزلێنایى ئەو شوئنه، كراوه به ناو بۆ جیگایه کی تر، كه دیاره له به كار هێنایى ناوه كه دا خه لكی بیریان بۆ لای خاوه نی یه كه م جارى ناوه كه ده پوات.

جۆرى سییه م: (ته دلێسى ته سوپه):

حافیزی عێراقى، ئەم جۆره ی به خراپترینى هه موو جۆره كانی ته دلێس دانراوه ده فه رموئت: شیوازی ئەم ته دلێسه ئەوه یه كه ته دلێسكه ر هه دیسیكى له كه سیكى متمانه پێكراو بیستوو و ئەو شیخه ش هه دیسه كه ی له كه سیكى لاواز بیستوو و ئەو لاوازه ش له كه سیكى متمانه پێ كراوى بیستوو، ئینجا لێره دا ته دلێسكه ر دئینت ئەو كه سه لاوازه ی كه شیخی شیخه كه یه تی له زنجیره ی سه نه ده كه دا لایه بات و راسته وخۆ شیخی دواى ئەو كه خاوه نی متمانه یه ده خاته دواى شیخه متمانه داره كه ی خۆیه وه، به و شیوازه ی كه پێی

^{٩٢} به وەرگرتن به هه ندێ ده ستكاریه وه له پیشه کی (تاریخ بغداد) پروانه ب ١، ل ١٤.

ده لَينَ عه نعه نه، واته (عن فلان عن فلان... هتد)، لَيره دا ترسناكترين ته دليس رووده دات له دوو لايه نه وه:

لايه نى يه كه م ئه وه يه كه زنجيره كه پاككرايه وه و لاوازي تيدا نه هيلراو هه موو كران به كه ساني به هيز و متمانه دار.

لايه نى دووهميش ئه وه يه كه له بهر ئه وه ي كه سه لاوازه كه، نه كه وتووه ته دواي ته دليسكه ره وه، به لكو ئه وه ي دواوه شيخيكي متمانه داره و له زنجيره كه دا ماوه ته وه و خوى حه ديسه كه ي له ده مى بيستووه، ديت وشه ي (سمعتُ) يان (حدَّثني) يان وينه ي ئه مانه به كارده هينيت، كه ئه مانه به دنياييه وه به يه كگه يشتن و لى بيستن ده كيه نن به هيچ شيوه يه ك بواري ئه وه نامينيت بۆ زۆربه ي خه لكى^(٩٣) كه هه ست به ته دليس بكه ن له حه ديسه كه دا، چونكه وه كو زانرا له ته دليس ئيسناددا، ته دليسكه ر بۆي نيه وشه ي وه كو (سمعتُ - حدَّثني) به كار به ينيت، به لام ليره دا ته دليسيشي كرد و ئه م وشانه شي به كار هينا^(٩٤).

وادياره به م جوړه ته دليسه ش ده وتريت: (تدليس التسوية) چونكه ئه وه ي خراپه له زنجيره كه دا لا براوه، هه روه كو شه قاميك له به رزي و نرمي و كوچك و كلوكه ي ته خت و يه كسان ده كريت، ئه ميش ته خت بووه و گري و گولي تيدا نه ماوه، واش زانراوه كه يه كه مين كه سي كه ئه م ناوه ي لى ناوه ئه بولحه سه نى كوري قه تتان بووه^(٩٥).

به لام زانايانى پيش ئه م پيان وتووه: (تدليس التجويد)، چونكه ته دليسكه ر هه رچى خراپه لاي ده بات و به س كه سه باشه كان ده هيلتته وه^(٩٦).

^{٩٣} له بهر ئه وه ش وتم: زۆربه ي خه لكى هه ست به م جوړه ته دليسه ناكهن، چونكه ئيمامه كه وره كانى حه ديس ته ونده شاره زان و ئاكاډارى ميژورى كه ساني ئه م بوارهن، باوه ر ناكريت هيچ هه له و درۆ و گزييه كيان له ده ست ده رچيت و هه ستي پى نه كهن، وه كو ئه م نمونه يه ي كه پاش توژيك له ئيبنو نه بى حاته مه وه ده بخوښتته وه.

^{٩٤} التقييد والايضاح ٤٤٦/١، وه (الشنى الفياح) ل٩٨.

^{٩٥} (تدريپ الراوى)، ل١٨٣.

^{٩٦} التقييد والايضاح، ٤٤٦/١ - ٤٤٧.

ئەوى راستى بىت زانا و پيشه‌وايانى حەدىس، ئەم جوړه‌ى تەدلىس به خراپ‌ترين و ترسناك‌ترينى تەدلىس داده‌نن، چونكه كه‌سى متمانه‌دارى يه‌كەم - كه كه‌سه لاوازه‌كه له دوايه‌وه لابراره - له‌وانه‌يه هەرگيز تەدلىسى نه‌كردبىت و نه‌شى كات، له‌به‌رئ‌وه خه‌لكان به‌چيدا بزائن كه كه‌سېكى لاوازى له دواوه‌وه بووه و نه‌گبه‌ته‌كه‌ى پيش‌شوه، ئەو كه‌سه‌ى دواى ئەمى زينده‌به‌چال كړدووه، ئەم له‌لايه‌ك و له‌لايه‌كى تريشه‌وه هه‌روه‌كو له‌مه‌وپيش وتمان ئەوانه‌ى ئيستاش له دوايه‌وه ماون، هه‌مويان خاوه‌نى متمانه‌ن، كه‌واته زنجيره‌كه سه‌رانسه‌ر به كه‌سانى متمانه‌دار ديت‌ه پيش‌چاو، له‌به‌رئ‌وه برپيارى سه‌حيحى بو حەدىسه‌كه دەرده‌كەن كه له راستيشدا حەدىسېكى لاوازه^(٩٧).

زانايانى حەدىس چەن كه‌سېكيان ده‌ستنیشان كړدووه، كه ئەم جوړه تەدلىسه‌يان ده‌كرد، له‌وانه‌يه له‌پيش هه‌موانه‌وه به‌قييه‌ى كورپى وه‌ليد^(٩٨) و وه‌ليدى كورپى موسليم^(٩٩)، كه ده‌بينين حافيزى عيراقى چەند جاريك بو نمونە‌ى تەدلىسى ته‌سويه، ئەمانى هيناه‌وته‌وه و له زانای گه‌وره‌ى جەرح و ته‌عديله‌وه، عه‌بدوره‌حماني^(١٠٠) كورپى ئەبى حاته‌مى رازيه‌وه ده‌گيريت‌ه‌وه كه له په‌رتووكى (العلل) دا فه‌رموويه‌تى: جاريكيان له خزمه‌تى باوكمدا ئەو حەدىسه خوښ‌رايه‌وه، له ئيسحاقى كورپى راهه‌ويه^(١٠١) له به‌قييه‌وه ده‌يگيريت‌ه‌وه كه

^{٩٧} (فتح المغيث للعراقي)، ل ٩٨، وه (فتح الباقي) ١٧٠.

^{٩٨} به‌قييه‌ى كورپى وه‌ليدى كورپى سائيدى كيلاعى له سالى (١١٠ك) له دايك بووه له سالى (١٩٧ك) كۆچى دوايى كړدووه، بړوانه: (المجرح والتعديل) ٣٣١/١، وه (سير أعلام النبلاء) ٥١٨/٨، وه (تهذيب التهذيب) ٤٤٥/١ (٨٨٠).

^{٩٩} وه‌ليدى كورپى موسليمى شامى له سالى (١١٩ك) له دايك بووه له سالى (١٩٥ك) كۆچى دوايى كړدووه، بړوانه: (لسان الميزان) ٤٢٧/٧، وه (تقريب التهذيب) ٣٣٦/٢.

^{١٠٠} عه‌بدوره‌حماني كورپى ئەبى حاته‌مى حافيزى رازى، خۆى و باوكى دوو پيشه‌واى گه‌وره‌ى زانستى حەدىسن له (٢٤٠ك) له دايك بووه و له سالى (٣٢٧ك) كۆچى دوايى كړدووه، بړوانه: (المجرح والتعديل) ٧/١، (سير أعلام النبلاء) ١٥٣/١٦.

^{١٠١} ئيسحاقى كورپى راهه‌ويه ئەبويه‌عقوب، پيشه‌وايه‌كى گه‌وره‌يه و زه‌هه‌بى به (سيد الحفاظ) ناوى هيناه‌وه، بړوانه: (سير أعلام النبلاء) ٣٥٨/١١.

به قيه ده لیت: بیستم له ئه بی وهه بی ئه سه دییه وه، له نافیعه وه^(۱۰۲) له ئیبنو عومره وه^(۱۰۳) ه دیسی (لا تحمدوا اسلام المرء حتی تعرفوا عقده رأیه)^(۱۰۴). باوكم فره مووی: ئه م ه دیسه گر یه کی تی دایه به ده گمهن كه سیك بیت ههستی پی بکات، زنجیره ی راستی سه نه ده كه وه هایه:

له عوبه ی دوللای کوری عه مره وه^(۱۰۵)، له ئیسحاقی کوری ئه بی فره وه^(۱۰۶) له نافیعه وه، له ئیبنو عومره وه، له پیغه مبه ره وه (دروودی خوی له سه ر بیت)، كه چی ده بینیت به قیه دوو گۆرپانکاری نابه جیی تی دا کردوه، یه كه میان (عوبه ی دوللای کوری عه مره) كه به م ناوه ناسراوه له زنجیره کانی هه دیسدا، هاتوو به ناوی کوره كه یه وه كه (وهب) هه شیر ته كه یه وه كه (ئه سه د) ه ناوی هی ناوه و وتوو یه تی (أبو وهب الأسدي) تاوه كو كه سه نه زانی ت مه بهستی (عوبه ی دوللای کوری عه مره)، ئه مه شی بۆیه کردوه، تاوه كو گۆرپانکاری دووه می بۆ بچیت ه سه ر كه لابر دنی (ئیسحاقی کوری ئه بی فره وه یه) له زنجیره كه.

وابزانم كه ئاشکراش بیت، كه به قیه بۆچی هه ستاوه به م کاره، له کاتی کدا كه باش ده زانی ت ئه وه كه سانه ی کاری ئاوا ئه نجام ده دن متمانه ش له ده سه ده دن، گومانی تی دا نییه ئه گه ر ئیسحاقی لابر او كه سیکی به هی ز بوا یه هه رگیز لای نه ده برد، ناوی خۆشی به لابر دنه كه ی ئاوه ها نه ده زپان، دیاره بۆیه لای بر دووه، چونكه كه سیکی بی متمانه یه و نه مانی ئه وه له زنجیره ی سه نه ده كه دا هی ز و پی زیک له ریگای ته زویر کردنه وه ده دات به

^{۱۰۲} نافع ئه بو عه بدوللا مه ده نی، نازاد کراوی عه بدوللای کوری عومره، بوخاری زنجیره ی (مالیک + نافع + ابن عمر) به زنجیره ی ئالتون داده نیت، له سالی (۱۲۰ك) کۆچی دوا یی کردوه. بروه: (تهذيب الکمال) ۲۹/۲۹، (الکاشف) ۱۹۷/۳، (البداية والنهاية) ۳۱۹/۹.

^{۱۰۳} عه بدوللای کوری عومره ی کوری خه تتاب، یه کی که له هاوه له گه وره کانی هه زه رت (دروودی خوی له سه ر بیت) له سالی (۷۳ك) له ته مه نی (۸۶) سالی دا کۆچی دوا یی کردوه، بروه: (الاستيعاب) ۴۷۳ل (۱۶۳۴).
^{۱۰۴}

^{۱۰۵} عوبه ی دوللای کوری عه مر کوری ئه بو وه لید ئه بو وهه بی ئه سه دی، كه سیکی متمانه داره له سالی (۱۸۰ك) کۆچی دوا یی کردوه، بروه: (تهذيب التهذيب) ۴/ ۳۴۰ (۵۰۷۹)، (سير أعلام النبلاء) ۸/ ۳۱۰.

^{۱۰۶} ئیسحاقی کوری عه بدوللای کوری ئه بی فره وه، كه سیکی لاواز و بی متمانه یه، بروه: (المجروحین) ۱/ ۱۱۹.

حه دیسه که، به خه یالی خوی - قهت باوه پش ناکه م - له خالی پشکنینی زانایان ده بیهرینیتته وه.

لاوازی ئیسحاقیش به شایه تیی زانایان سه لمینراوه، ئیمامی ئیبنو حیبانی بوستی ده رباره ی ده لئی: ئیسحاقی کوپی عه بدوللای کوپی فره وه، که ناوی ئه بی فره وه ش (که یسانه) که سیکی لاوازه، هه ندی جار سه نه ده کانی هه ل ده گپراه وه - واته شوین گورکیی به که سه کان ده کرد - وه هه ندی جاریش هه دیسی مورسه لی به رز ده کرده وه - واته ئه وه هه دیسانه ی که له تابعیه وه له پیغه مبه ره وه (دروودی خوی له سه ر بیّت) ده گپراه وه و ناوی سه حابیه که ی تیدا نه بوو، ئه م له خویه وه په لی سه حابیه که ی ده گرت و له و نیوانه دا دایده نا - هه ره ها ئیمامی ئه حمه دیش فره مانی ده دا به خه لکی که هه رگیز توخنی هه دیسه کانی ئیسحاق نه که ون^(۱۰۷).

*

*

*

ده رباره ی وه لیدی کوپی موسلیمیش زانایان دانایان ناوه به وه دا که له هه دیسه کانیدا ته دلپس ده کات، وه کو ئیمامی داره قووتنی روونی کردوه ته وه^(۱۰۸).

هه ندیکی تر له شاره زایانی هه دیس فره موویانه: وه لیدی کوپی موسلیم ئه وه هه دیسانه ی که ئه وزاعی^(۱۰۹) له درۆزنه کانه وه ده ی گپراه وه، ئه م ئه هات له ئه وزاعیه وه ده ی گپراه وه و ته دلپسی تیا ده کرد و درۆزنه کانی دوا ی ئه وزاعی لاده برد^(۱۱۰).

^{۱۰۷} (المجروحین) ۱/ ۱۱۹.

^{۱۰۸} (الضعفاء والمتروکین) دانراوی داره قووتنی، ل ۴۱۵.

^{۱۰۹} ناوی ئه بو عه مر عه بدوره جانی کوپی عه مر ی ئه وزاعی دیمه شقییه، به شیخی ئیسلام و پشه وای موسلمانان ناوبراوه، له سالی (۸۸ک) له دایک بووه و له سالی (۱۵۷ک) کوچی دواپی کردووه، بپروانه: (الجرح والتعديل) ۱/ ۱۷۱، (تذکره الحفاظ) ۱/ ۱۳۴، (تقریب التهذیب) ۱/ ۴۹۳.

^{۱۱۰} (تهذیب التهذیب) ۶/ ۷۰۵.

ئىمامى جەزىرە^(۱۱۱) دەفەر مویت: بیستم له هه‌یسه‌مى كۆرى خاريجە^(۱۱۲) كه‌ فەر مووى جارێكيان به‌ وه‌ لیدم وت: له‌ راستیدا هه‌موو هه‌یسه‌كانى ئه‌وزاعیت ناشیرین و شیواو کردوو! ! وتی: چۆن؟ وتم: تۆ دیت هه‌دیس ده‌گێرته‌وه‌ له‌ ئه‌وزاعیه‌وه‌، له‌ نافیعه‌وه‌، وه‌ ده‌گێرته‌وه‌ له‌ ئه‌وزاعیه‌وه‌ له‌ زهریه‌وه‌، وه‌ ده‌گێرته‌وه‌ له‌ ئه‌وزاعیه‌وه‌ له‌ یه‌ حیاى كۆرى سه‌عیده‌وه‌^(۱۱۳)، كه‌ چى كه‌ سه‌كانى غه‌یرى تۆ كه‌ ئه‌م هه‌یسه‌كانى تۆ ده‌گێرته‌وه‌ له‌ نێوان ئه‌وزاعى و ئه‌و كه‌ سه‌ى داوه‌یدا كه‌ سیكى تر ناوده‌به‌ن، كه‌ تۆ ئه‌و كه‌ سه‌ت لابردوو، به‌م جۆره‌ له‌ نێوان ئه‌وزاعى و نافیعه‌دا عه‌بدوللای كۆرى عامرى ئه‌سه‌مى^(۱۱۴) ناو ده‌به‌ن، له‌ نێوان ئه‌وزاعى و زهریدا هه‌ریه‌كه‌ له‌ ئیبراهیمی كۆرى موڤه‌^(۱۱۵) و (قه‌ره‌)^(۱۱۶) زیاد ده‌كه‌ن، كه‌ چى وتی: ئه‌وزاعى زۆر له‌وه‌ گه‌وره‌تره‌ كه‌ ریاوایه‌ت له‌م جۆره‌ كه‌ سه‌نه‌وه‌ بكات، وتم باشه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وزاعى ریاوایه‌تى له‌م جۆره‌ كه‌ سه‌ لاوازانه‌وه‌ كرد و چه‌ند هه‌یسه‌كى سه‌یر و سه‌مه‌رى لیوه‌ گێراناوه‌، پاشان تۆ ئه‌و كه‌ سه‌ لاوازانه‌ت لابرد و ته‌نها متمانه‌داره‌كانت هێشته‌وه‌، ئه‌وه‌ مه‌عنای وایه‌ كه‌ تۆ تاوانێكى گه‌وره‌ت به‌رامبه‌ر ئه‌وزاعى ئه‌نجام داوه‌ و بووى به‌ هۆى لاوازکردنى و له‌ ده‌ستدانى متمانه‌ى له‌ ناو خه‌لكیدا، كه‌ چى گوئی نه‌دایه‌ قسه‌كانى^(۱۱۷).

^{۱۱۱} ناوى ئه‌بو عه‌لى سالحى كۆرى موحه‌مه‌دى به‌غدادى، پێشه‌وا و متمانه‌دار بووه‌، له‌ سالى (٢٠٥ك) له‌ دایك بووه‌ و له‌ سالى (٢٩٣ك) كۆچى داوى كردوو، برۆانه: (تاریخ بغداد) ٣٢٢/٩، (البداية والنهاية) ١٠٣/١١، (تذكرة الحفاظ) ١٥٩/٢.

^{۱۱۲} هه‌یسه‌مى كۆرى خاريجه‌، ئه‌بو ئه‌حمه‌دى مه‌رۆزى، به‌ شوعبه‌ى بچوك ناوناوه‌، له‌ سالى (٢٢٧ك) كۆچى داوى كردوو، برۆانه: (ته‌ه‌ذیب ته‌ه‌ذیب) ٦٩١/٦.

^{۱۱۳} برۆانه ژياننامه‌كه‌ى له‌: سیر أعلام النبلاء ٥/ ٤٦٨.

^{۱۱۴} ئه‌حمه‌د و ئه‌بو زورعه‌ و نه‌سائى و ئه‌بو داود و ئیبنو حیبان، ئه‌سه‌مى به‌ لاواز ده‌زانن، له‌ سالى (١٥٠ك) كۆچى داوى كردوو، برۆانه: (المجروحین) ١٤/٢، (ته‌ه‌ذیب ته‌ه‌ذیب) ٥٣٠/٣.

^{۱۱۵} ئیبراهیمی كۆرى موڤه‌ یه‌كێكه‌ له‌ لاوازه‌كان، برۆانه: (الجرح والتعديل) ٤٤١/٢.

^{۱۱۶} قه‌ره‌ى كۆرى عه‌بدوره‌حمان متمانه‌ى پێ ناكړیت، له‌ سالى (١٤٧ك) كۆچى داوى كردوو، برۆانه: (المجروحین) ٢١٩/٢، (لسان المیزان) ٣٢٤/٧.

^{۱۱۷} (التقييد والايضاح) ٤٤٨/١، (فتح المغیث للعراقی) ٩٩، (جامع التحصيل) ١١٨ل.

ئىنجا لەوانەيە كە تەدلىسى تەسۋىيە تايىبەت نەبىت بەلابردنى شىخىكى لاواز بە مەبەستى ئەو ەى زنجىرەى سەنەدەكە بەهئىز بىرەت و خەلكى بە لاوازى دانەنەن و حەدىسەكەى وەرەنەگرن، بەلكو لەوانەيە كە تەدلىسكەر كەسىكى متمانەدارىش لا ببات، بۆ ئەو ەى خەلكان وابزانن كە ئىسنادى حەدىسەكە عاليە^(۱۱۸).

نەونەى ئەمەش وەكو ئەو حەدىسەى كە ئىبنو ەلبەلبەر بە سەنەدى خۆى دەگىرپەتەو لە ەوشەمى كۆرى بەشەرەو^(۱۱۹) لە يەحىاى كۆرى سەعەدى ئەنسارىيەو، لە

^{۱۱۸} ئىسنادى عالى ەولڈانە بۆ نزيك كەوتنەو لە پىغەمبەرەو (درودى خۆاى لەسەر بىت) يان لە يەكەك لە پىشەواكانى حەدىسەو، چونكە مەبەست لە ئىسنادى عالى ئەو حەدىسەيە كە ژمارەى كەسەكانى ناو زنجىرەى سەنەدەكەى لەگەل ئەو ەشدا كە لە يەكترىيان وەرگرتو، كەمترە لە ژمارەى سەنەدىكى تر كە ەەر ەمەمان حەدىسى پى رىوايەت كراو، بەلام بە ژمارەيەكى زياتر لە كەسانى سەنەدەكەى يەكەم. كەواتە ئەگەر حەدىسەك بە دوو سەنەدى جىاواز بگىرپەتەو و كەسانى ناو ەردو سەنەدەكەش لە يەكترىيان بىستو، بەلام يەكەكيان شەش كەسە و ئەويتريان ەوتە، ئەوا سەنەدى شەش كەسەكە بە (عالى) دادەنرەت و ەوت كەسەكەش بە (نازل)، تا ژمارەكە كەمتر بىت (عالى) بوونى سەنەدەكە بەهتەر و بەنرختر دەكات. ئەو ەى شاينى باسە ئەو ەيە كە پىشەواكانى حەدىس ەمىشە شەيدى سەنەدى عالى بوون، لە پىناويدا ولتە و ولت گەراون، چونكە تاوەكو ژمارەى كەسەكان لە سەنەدا كەمتر بىت ئەوا ئەگەرى راستىي حەدىسەكە زياتر دەبىت، لەبەرئەو ەى كە ەريەكەك لە كەسەكانى لەوانەيە بىت بە ەوى دروست بوونى ەلەيەك لە حەدىسەكەدا، جا بەدەستى ئەنقەست بىت، يان لەبەر ەلەكردن، كەواتە تا ژمارەى كەسەكان كەمتر بىت ئەگەرى ەلە و كەموكۆرى كەمترە.

ئىسنادى عالىش لەسەر پىنج جۆر دىت، لە ەموويان چاكتر ئەو ەيانە كە لە پىغەمبەرەو (درودى خۆاى لەسەر بىت) نزيك بىت.

دەگىرئەو كە لە كاتى سەرەمەرگىدا لە يەحىاى كۆرى موعىن-يان پرسى: ەز لە چى دەكەى؟ ئەويش فەرمووى: (مائەكى خالى و ئىسنادىكى عالى)، بەندە، نووسەرى ئەم دىرانە توپىنەو ەيەكى لە ئىسنادى عالى و نازل دا بە زمانى ەرەبى نووسىو. پروانە: (التقييد والايضاح) ۷۵۲/۱، (علوم الحديث) ۲۳۶، (موسوعة علوم الحديث) ۲۵۳/۱.

^{۱۱۹} ەوشەمى كۆرى بەشىرى كۆرى ئەبى ەازم، قاسىمى كۆرى دىنار، (سير أعلام النبلاء) ۱۳/۶.

زوهرييه وه، له ههردوو براوه عهبدوللا و ههسهنى^(١٢٠) كورپانى موحه ممهدى كورپى عهلى و
حه نيفه، كه پيغه مبهه (دروودى خواى له سهه ربيت) (نيكاخى موعه^(١٢١)) و گوشتى كه رى
مالى قه دهغه كردوه^(١٢٢).

پاشان ئيبنو عهبدولبهه دهفه رمويت: زانايان رايان وايه كه له زنجيره كه دا، قرتاوى
ههيه، يه حياى كورپى سه عيد، راسته وخو له زوهري نه بيستوه، به لكو يه حيا له ماليكى
بيستوه و ئه ويش له زوهري.

پاشان ئيبنو عهبدولبهه هه به سه نه دى خوئى هه مان هه ديسى له عهبدولوه هابى
سه قه فييه وه^(١٢٣) و هه مادي كورپى زه يده وه^(١٢٤)، گيپاوه ته وه، كه هه ردووكيان ئيمامى

^{١٢٠} عهبدوللا و هه سه نه هه ردووكيان كورپى موحه ممه ده نيفه دى كورپى ئيمامى عهلى كورپى ئه بى تالين (خويان لى
رازى بيت)، بۆ ژياننامه دى عهبدوللا بروه: (تهذيب الكمال) ٨٥/١٦، (الكاشف) ١٢٧/٢ كه تبايدا نووسراوه كه
ئه بو هاشم عهبدوللاى كورپى موحه ممه ده نيفه له سالى (٩٩٩هـ) كوچى دوايى كردوه، بۆ ژيانى هه سه نه بروه:
(سير اعلام النبلاء) ١٣٠/٤، (تهذيب التهذيب) ٧٠/٢ (١٥١٩).

^{١٢١} نيكاخى موعه به وه دهوتريت كه كه سيك ئافره تيك ماره بكات بۆ ماوه يهك، جا كه يفى خوئيه تى ماوه كه
ديارى كراو بيت، وهكو شهويك هه قته يهك مانگيتك، يان ديارى نه كراو بيت، وهكو ئه وه دى كه بلتت ئه وا من
كهجه كه دى خوئم لى ماره كردن تا فلان كهس له سه فهره كه دى ده كه پيته وه.

زانايانى فيقه ئيسلامي زۆر به وردى له م نيكاخه كو لاونه ته وه و له وه دواون كه بۆچى له سه ره تاوه ريگاي پى
دراوه، پاشان هه زره ت (دروودى خواى له سهه ربيت) هه رامى كردوه، دواى لينكولنينه وه يه كى قووليان له باسه كه دا
هه ر چوار ئيمامه سوننيه كان (ئه بو هه نيفه و ماليك و شافيعى و ئه حمه د) (خويان لى رازى بيت) به كۆى دهنگ
برپيارى هه رامى و قه دهغه كردنيان داوه، بۆ دريژه دى باسه كه بروه: (المجموع شرح المهذب)، ١٩هـ، ٣٥٩ - ٣٦٠.

^{١٢٢} هه ديسيكي سه حيه، بروه بوخارى هه ديسى (٤٢١٦)، موسليم هه ديسى (٢٩ - ٣٢ - ١٤٧)، تيرمى
هه ديسى (١٢١)، ئيبنو ماجه هه ديسى (١٩٦١) ماليك بروه: (التمهيد) ٤هـ، ٣٠٤.

^{١٢٣} ئه بو موحه ممه ده عهبدولوه هابى كورپى عهبدولمه جيدى سه قه فى يه كيكه له پيشه واكانى هه ديس، له سالى
(١٩٤هـ) له ته مهنى (٨٤) سالي دا كوچى دوايى كردوه، بروه: (الجرح والتعديل) ٣٦١/٦، (ميزان الاعتدال)
٦٨٠/٢، (لسان الميزان) ٨٨/٤.

^{١٢٤} ستايشيكي زۆر له سهه ر (هه ماد) نووسراوه له سالى (١٧٩هـ) كوچى دوايى كردوه، بروه: (تذكرة لفظ)
١٦٧/١، (سير اعلام النبلاء) ٤٥٦/٧.

مالیکیان له نیوان یه حیا و زوهریدا باس کردووه، پاشان دهفهرمویت به پشتیوانی خوای گهوره ئه مانه راستن نهک ریوایه ته که ی هوشهیم^(۱۲۵).

شایانی باسیشه که ده لئین: یه حیا له زوهری نه بیستووه، مه به ستمان ئه م هه دیسه ی ئیره یه، ئه گینا یه حیا به خزمه تی زوهری گه یشتووه و چه ندین هه دیسی تری جگه له مه ی، لی وه رگرتووه.

هه روه ها ئه وه ش له یاد نه که یین که کاتیک هوشهیم ته دیسی ته سوویه له م هه دیسه دا کرد، له بهر لاوازیی که سه که نه بوو تاوه کو له ریگای لابردنیه وه هه دیسه که ی بایه خدار کات، چونکه ئه وه که سه ئیمامی مالیکی کوپی ئه نه سه و یه کیکه له شوپره سوارانی مهیدانی هه دیس و زانیارییه کانی^(۱۲۶).

جا لیره دا ئیبنو عه بدولبه ر ده فهرمویت: ئیمامی مالیک فهرموویه تی: کاتیک که یه حیای کوپی سه عید کرا به قازی له عیراق و چوو بو وه رگرتنی پۆسته که ی، داخوازیی لی کردم که ئه وه هه دیسه نه ی له ئیمامی زوهریم بیستووه ده رباره ی (أقضية) بۆیانی بنووسمه وه، منیش داواکهیم جیبه جی کرد، جا واگومان ده به م که ئه م هه دیسه یه کیک بیّت له وه کوومه له هه دیسه نه^(۱۲۷).

^{۱۲۵} (التمهید) ۳۰۴/۴.

^{۱۲۶} (النکت) ۶۲۱/۲.

^{۱۲۷} (التمهید) ۳۰۵/۴، ۵/۱۰.

بەشى دوو ھەم:
ھۆكۈمى ھەم يەك لە جۆرە كانى تەدلىس و رىوايەتى
تەدلىسكەم

باوهر ناکریت که سیک هه بیئت له راستیخوازاندا خاوه نانی ویزدان و زانیبیستی که ته دلیس مانای چیه و بۆچی ده کریت، ئەم کاره به باش بزانیئت و هه زى لى بکات، ته دلیسیک که بریتی بیئت له گزی و دزی کردن له فهرموده کانی هه زه تدا (دروودی خوی له سه ر بیئت) و چه واشه کارى و رووکه ش کردن و داپۆشینى عه یبى عه یبدار و فروشتنى زه رد به نرخى ئالتون، ئەوا بیگومان هه موو ویزدانداریک و چاکه کاریک بیزی لیده کاته وه و خوی لى دوورده خاته وه.

ئایینی پیروزی ئیسلام ئالای (مَنْ غَشَا فَلَيْسَ مِنَّا) ی به ژووری سه دی هه موو هه لسوکه وتیک و کاروباریک و ئالوگۆرپیکدا هه لکردوه، هان ده دات که هه موو شتیک وه کو خوی پیشان بدریت و هه رگیز ریگای غه ش و چه واشه کارى و گزی و فیل کردنى نه داوه، به لکو ریگاشى داوه که له کاتی پیویستیدا ته نانه ت باسی عه یب و عارى خه لکانیش بکه ین و بیخه ینه به رچاو، بۆ ئەوه ی ئەو که سه ی به ته ماى تیکه ل بوونیانه به هه ر هۆیه ک بیئت، تووشى کیشه نه بیئت له گه لیاندا.

جا له کاتییکدا ئەمانه پیویست بیئت ئەى چۆن ده بیئت عه یب و عارى ئەو فهرمودانه داپۆشریت که ده درینه پال پیغه مبه رى نازدار (دروودی خوی له سه ر بیئت) له کاتییکدا که فهرموده کانی هه ر هه مووی ئیلهامی خوایین و سه رچاوه ی دووه می و شه ریه تن و هه لال و هه رامیان پی ده سه لمینریت؟ کى ده لیت ئەو ده قه ی که به هه دیس دراوه ته قه لەم، به ده م پیغه مبه روه (دروودی خوی له سه ر بیئت) هه لئه به ستراره ؟ که ئەمه سه ره رای ئەوه ی که ده بیئت به درۆ به ده می خوا و پیغه مبه روه (دروودی خوی له سه ر بیئت) ده بیئت به هۆی له خسته بردنى موسلمانان و سه رلیشیوانیان و هه ندی جار ره خساندنى ئاگرى دۆزه خیش بۆیان.

وه کو زانیمان ته دلیس سی جۆرى هه بوو، بیگومانیشین که هه رسی جۆره که ی تیروتوانجی زانیانی تی گیراوه، به لام له وانه یه ئەو تیرانه ی که گیراوه ته جۆریکیان نووکه کانیا ن تیزتر و زه هراوی تر بیئت له تیره کانی جۆریکی تر.

ده رباره ی هوکمی جۆری یه که م، واته (ته دلیسی ئیسناد) ئیمامی ئیبنو سه لاح ده فهرمویت: کاریکی گه لیک قیزه ونه، ژۆربه ی زانایان به توندی دژی ده وه ستن و به تاوانی

دادەنن. دەگێڕنەوێه که شوعبە ی کورپی حەججاک لە ھەموو کەسیک زیاتر بێزی لە تەدلیس کردووەتەو و دژایەتی تەدلیسکەرانێ کردووە، تا ئەو رادەیە کە چەن قسە و بۆچوونیکی لێ دەگێڕنەو، کەوا دەردەبرێت تەدلیس بەلای ئەووە گوناحیکی گەرەبە و بەلکو لە گوناحە گەرەکانیش گەرەترە، ئیمامی ئیبنو عەبدولبەر بە سەنەدی خۆی دەگێڕێتەو کە شوعبە جارێکیان فرمویەتی: (تەدلیس برای دروێه) و جارێکی تر فرمویەتی: (تەدلیس کردم بەلاو خراپترە لە زیناکردن) و جارێکی تر فرمویەتی: (سویندم بە خوای گەرە، ئەگەر لە ئاسمانەو بەریمەو بۆ سەر زەوی، بەلامەو خۆشترە لەوێ کە تەدلیس بکەم) و جارێکی تر فرمویەتی ھەرەکو ئیمامی شافعی لێی دەگێڕێتەو: (سویند بە خوا زیناکردن بەلاو پێ ئاسانترە لە تەدلیسکردن)^(۱۲۸).

دیارە ئەم ھەموو دژایەتیە شوعبە خوای لێ رازی بێت بۆ تەدلیسکردن و دانانی بە خراپتر لە تاوانی گەرە زیناکردن، ھەر ھەمووی وەکو ئیبنو سەلاح دەرەرموێت زیادەپۆییە کە بۆ مەبەستی بۆگەن کردن و قیزەونی ئەو کارەبە لای خەلکان و تۆقاندنیان لە توخن کەوتنی^(۱۲۹).

*

*

*

ئەمانە ھەر ھەمووی لە لایەک، بەلام گەرەترین کارەسات ئەو بەلایەبە کە تەدلیسکردن دەبێت بەسەر تەدلیسکەردا دەربارە ی حوکمی کەسایەتیەکە ی ئەو حەدیس و ھەوالانە ی کە ئەو دوا ی تەدلیسکردنەکە ی دە ی گێڕێتەو، چونکە کۆمەلێک لە زانیانی حەدیس و شارەزانی فیقی ئیسلامی تەدلیسیان داواوە بە (تەجریح) بۆ تەدلیسکەرەکە، واتە بە بریار بۆ ئەوێ کە دوا ی تەدلیس کردنی، ئیتر بە ھیچ جۆرێک ھیچ ریاوەتێکی لێ وەرەگیرێت، چ ئەوانەش کە تیایدا دەلێت: بیستوو مە - کە ئەمە ریشی تیناچیت کە

^{۱۲۸} (التمهید) ۲۰/۱، وه (التقييد والايضاح) ۴۵۲/۱ و (فتح المغيث للعراقي) ۹۶.

^{۱۲۹} (التقييد والايضاح) ۴۵۳/۱، (الشنی الفیاح) ۷۵-۷۶.

ته‌دلیس بیّت ـ، چ ئەوانەشی که دانی به بیستندا نه‌ناوه تیاياندا، که ئەمەیان له‌وانه‌یه ته‌دلیس بیّت.

واته به کورتی دواى ئەوهى که سیك هه‌ستا به ته‌دلیس کردن ئیتر متمانه له ده‌ست ده‌دات و هه‌ر قسه‌یه‌ک بکات راست بیّت یان درۆ، لیى وه‌رناگیریت^(١٣٠).

ئەم راو‌بو‌چوونه شیخی گه‌وره‌مان ئیمامی ئینو سه‌لاح (خوای لی رازی بیّت) له پیشه‌واکانی هه‌دیه‌وه گێ‌پ‌راویه‌تییه‌وه، مه‌به‌ستیشی وه‌کو حافیزی عی‌راقیش ده‌فه‌رمو‌یت: ئەو که‌سانه‌ن، که خاوه‌نی متمانه‌ن، به‌لام ته‌دلیسیان کردووه، ئیتر دواى ئەوه هه‌یچیان لی‌وه‌رناگیریت، که‌یفی خو‌یانه راست بلّین یان نا‌پاست، وه‌کو با‌سمان کرد.

به‌لام دواى ئەمه هه‌ر حافیزی عی‌راقی خو‌ی، رایه‌کی تری گو‌ی‌زاوه‌ته‌وه له ئە‌بی هه‌سه‌نی کو‌ری قه‌تتان، که گوا‌یا ئەو فه‌رمو‌ویه‌تی: ما‌دام حافیزه و متمانه‌داره و راستگو‌یه، ئەوه دواى ئەوهى که ته‌دلیسی لی‌بینرا، متمانه‌که‌ی هه‌ر ده‌می‌نئى، به‌لام ته‌نها ده‌رباره‌ی ئەو ری‌وايه‌تانه‌ی که تیاياندا دان ده‌نئیت به بیستنى فه‌رمو‌وده‌که له ده‌می شی‌خه‌که، واته ئەم جو‌ره‌یانی لی وه‌رده‌گیریت، به‌لام له‌و ری‌وايه‌تانه‌یدا که دانی به بیستندا نه‌ناوه تیاياندا متمانه‌که‌ی لی ده‌سه‌نرئیه‌وه و هه‌یچی لی‌وه‌رناگیریت^(١٣١).

پاشان عی‌راقی ده‌فه‌رمو‌یت: ئەوهى به‌ناوبانگ و زانراو و په‌سه‌نده له نی‌وان زانا‌کاندا، ئەو رایه‌یه که ئینو سه‌لاح گێ‌پ‌رايه‌وه و ته‌نانه‌ت خه‌تیبی به‌غدا‌یش له (الكفاية^(١٣٢)) یه‌که‌یدا له گرو‌وپێک له زانا‌کانی هه‌دیس فیه‌قه‌وه، گێ‌پ‌راویه‌تییه‌وه، هه‌روه‌ها چه‌ند که‌سیکی تریش له زانا‌کان، که‌واته رای راست و به‌هێزی زۆ‌ربه‌ی زانا‌یان لی‌رده‌دا له‌سه‌ر ئە‌وه‌یه که ئەو که‌سه‌ی ته‌دلیسی کرد ئیتر دواى ئەوه هه‌موو ری‌وايه‌ته‌کانی به‌رپه‌رچ ده‌درئیه‌وه^(١٣٣) و لیى وه‌رناگیریت، با جی‌گای متمانه‌ش بیّت، با دانیش بنئیت به بیستنى هه‌دیه‌که‌دا، ئەوه‌بوو ئینو سه‌لاح (خوای لی رازی بیّت) ئەو رایه‌ی گێ‌پ‌رايه‌وه که گوا‌یا ری‌وايه‌تی ته‌دلیسکه‌ر، به

^{١٣٠} (التقييد والايضاح) ٤٥٤/١، (تدريب الراوي) ١٨٦.

^{١٣١} (التقييد والايضاح) ٤٥٤/١، (تدريب الراوي) ١٨٦.

^{١٣٢} الكفاية ٥١٥.

^{١٣٣} الشذی الفیاح، ل٧٦.

هیچ جوریک وەرناگیریت، حافیزی عیراقییش پشتگیری کرد و به پەسەند و رای زۆربەى زانایانى زانى.

بەلام دواى ئەمە ئیبنو سەلاح خۆى دەگەرپیتەوه سەر باسەکه و سەرلەنوی لێى دەدویتەوه و دەفەرمویت: ئەوهى راستى بێت ئەوهیه که لێردا یەك حوکم نەدەین بەسەر هەموو رىوايه تەکانى تەدلیسکەردا، یەلکو لێکیان جیاکەینەوه، بەم جورە هەر شتیکی گێراپیه وه به جوریک که جیگای گومان بوو، دانى تیا دا نە نابوو به بینینی شیخەکه و بیستنی فەرموودەکه لێى، ئەوا ئەو حەدیسە حوکمی حەدیسی (مورسەل) و جورەکانى دەدەینى، هەرچیشی گێراپیه وه و دانى تیا دا نا به بینین و بیستن له شیخەکهى، بەم جورە وتبووی: (سمعتُ) یان (حدَّثنا) یان (أخبرنا) یان وینەى ئەمانە، ئەوه لێى وەرده گرین.

بەلگەشمان لەسەر راستى ئەم بۆچوونە ئەوهیه که له هەردوو سەحیحى بوخارى و موسلیما و غیری ئەوانیشدا ژمارهیهکی زۆر له حەدیسی ئەم جورە کەسانەى تیا دایه، وهکو قەتاده و ئەعمەش و هەردوو سوفیان و هوشەیمی کوپی بەشیر و عەبدورەزاق و موسلیمی کوپی وهلید که تەدلیسیان کردوو له حەدیسەکانى تریاندا، بەلام ئەوانەى که به بیستن دانیان تیا دا ناوه، لێیان وەرگیراوه، تەنانهت لهو دوو پەرتووکه شدا که له هەر هەموو گۆی زهویدا بهس قورئانى پیرۆز بۆ راست و دروستی له پیشیانەوهیه، چونکه له راستییدا تەدلیس درۆ نییه، بهلکو جوریکه له هەلخەلە تاندن به وشە و شیوازیکه که زیاتر له یەك مهعنا هەلبگریت^(۱۳۴).

*

*

*

له راستییدا ئەم جیاوازییکردنەى که ئیبنو سەلاح باسی کرد له نێوان رىوايه تەکانى تەدلیسکەردا، زانایانى حەدیس له گەلیدا کۆکن دەر بارهى ئەو کەسانەى که دان ئەنیت به بیستندا، به وشەى وهکو (سمعتُ) یان (حدَّثنا)، دەفەرموون: مادام دانى به بیستندا ناوه،

^{۱۳۴} (التقييد والايضاح) ۴۵۵/۱، (الشنى الفياح) ۷۶.

حه دیسه که ی لى وەردەگرین، ئەمە رای ئیمامى ئیبنو عەبدولبەپیشە لە تەمھیددا، ھەرۆھە
لە یەحیای کورێ موعین و عەلى کورێ مەدینى^(۱۳۵) شەوہ دەیگێنەوہ^(۱۳۶).

بەلام وا دیارە دەربارەى ئەو کەسەیان کە دان نانیّت بە بیستندا، لەگەڵیدا نین، ئیبنو
سەلاح فەرمووی: حوکمی حەدیسى ئەم کەسە وەکو حەدیسى مورشەل وایە، بەلام ئەوہى
کە لە فەرموودەکانى ئیبنو عەبدولبەپەرەوہ وەردەگیرێت ئەوہیە کە بە هیچ جۆرێک حەدیسى
تەدلیسکەر حوکمی حەدیسى مورشەلى نادریتێ، وەکو دەفەرمویت:

"ئەو کەسەى ناسراوہ بە تەدلیسکەر و لەو کەسانە بوو کە چاپۆشى نەدەکرد لە
لەبردى ناوی شىخەکەى، بەبى جیاوازی لە نىوان بەھیز و بى ھیزدا، ئەوہ بە هیچ
حەدیسىکى ئەو بەلگە ناھینریتەوہ مەگەر ئەوانەى کە تیاياندا دانى بە بیستندا ناوہ"^(۱۳۷).

کەواتە ئەوانەى کە دانى تیايدا نەناوہ بە بیستن، ئەوانە بە هیچ جۆرێک وەرنەگیرین بە
گوێزەى ئەم فەرموودەى ئیبنو عەبدولبەپ، کەواتە چۆن ئیبنو سەلاح فەرمووی ئەم
جۆرەیان حوکمی حەدیسى مورشەلى ھەيە کە لەکاتیکیدا زۆرەى زانایان مورشەل
وەردەگرن؟؟!

شىخی عىراقیش خوائ لى رازى بیّت لىرەدا روونکردنەوہیەکی جوانى فەرمووہ
دەربارەى فەرموودەکەى ئیبنو سەلاح کە گوايە حەدیسى ئەو تەدلیسکەرەى کە دانى بە
بینین و بیستندا نەناوہ حوکمی حەدیسى مورشەلى ھەيە، لىرەدا عىراقى دەفەرمویت: ئەم
قسەيەى ئیبنو سەلاح ئەوہ دەگەيەنیت کە ئەو کەسانەى حەدیسى مورشەل وەردەگرن و
کارى پى دەکەن، لە ھەمان کاتیشدا حەدیسى موعنەنەى تەدلیسکەریش وەردەگرن، واتە
ئەوہى کە تیايدا نەيوتووہ (سمعت) یان (حدثی)، بەلکو (عن فلان - عن فلان ھتد) کە لە
راستییدا ئەم قسەيە وانییە، چونکە ھەموو ئەو کەسانەى کە بەلگە بە حەدیسى مورشەل
دەھیننەوہ، حەدیسى تەدلیسکراویان لا پەسەند نییە، لەبەرئەوہى گرووپیک لەوانەى کە

^{۱۳۵} عەلى کورێ عەبدوللای کورێ جەغفەرى ئەبوھەسەنى مەدینى، یەکیکە لە پیتشەواکان و خاوەنى را و بۆچورنە
لە ھەتسەنگاندندا، بروانە: (الجرح والتعديل) ۲۴۶/۱، (سير أعلام النبلاء) ۴/۱۱.

^{۱۳۶} (التمهيد) ۲۱/۱ و (تدريب الراوي) ۱۸۶.

^{۱۳۷} (التمهيد) ۲۱/۱.

باوه‌پیان به مورسه‌ل هه‌یه و کاری پێ ده‌که‌ن، هه‌دییسی ته‌دلیسکراو وه‌رناگرن و په‌سه‌ندی ناکه‌ن، له‌به‌رئه‌وه‌ی واده‌زانن که مرۆفی ته‌دلیسکه‌ر گومانی ناپاکی و دلپییسی لی ده‌کریت، له‌به‌رئه‌وه‌ی کاره‌که به شه‌فافی ناکات و خه‌لکی چه‌واشه ده‌کات و کاروباری دینه‌که‌یان ده‌شپۆنی و زۆربه‌ی کات شتیکی ناراستیان له چوارچێوه‌ی شتیکی راستدا پیشان ده‌دات (١٣٨).

ئهم راستیه که لی‌رده‌دا روون کرایه‌وه، خه‌تیبی به‌غدادیش (خوای لی رازی بیت) درک‌اندوویه‌تی و له‌گرووپێک له زانیانه‌وه گیراویه‌تییه‌وه له (الكفایة) دا فهرموویه‌تی (١٣٩):

"له راستیدا زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ی هه‌دییسی مورسه‌ل وه‌رده‌گرن، هه‌دییسی که‌سانی ته‌دلیسکه‌ریش وه‌رده‌گرن".

که‌واته له فهرمووده‌که‌یه‌وه وه‌رگیرا که کۆمه‌لێک هه‌یه له وه‌رگرانی مورسه‌ل، هه‌دییسی ته‌دلیسکه‌ر وه‌رناگرن.

به‌لام سه‌یره‌که له‌وه‌دایه که تا زیاتر ده‌چێته پێشه‌وه، ده‌بینیت قوربه‌که شل تر ده‌بێته‌وه، ئه‌وه‌بوو ئیبنو سه‌لاح فهرمووی: (ئهو هه‌دیسێ که خاوه‌نه‌کی دانی نه‌ناوه به بیستندا له شێخه‌که‌ی، به‌چاوی هه‌دییسی مورسه‌ل سه‌یری ده‌که‌ین و حوکمی ئه‌وی ده‌ده‌ین).

ئوه‌ش بوو له‌سه‌ر ئهم فهرمووده‌یه‌ی گله‌یی هاته‌ سه‌ر و وتیان ئه‌مه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که کار به‌ مورسه‌ل ده‌که‌ن له هه‌مان کاتدا کاریش به‌ ته‌دلیسکراو ده‌که‌ن، به‌لام وانیه، چونکه باوه‌رداران به‌ مورسه‌ل، بوون به‌ دوو به‌شه‌وه به‌رامبه‌ر به‌ هه‌دییسی ته‌دلیسکه‌ر، هه‌ندیکیان وه‌ری ده‌گرن و هه‌ندیکیشیان وه‌ری ناگرن، که‌واته ئهم کۆمه‌له به‌رامبه‌ر (مورسه‌ل) هه‌ردوو تاکێ ده‌رگا که‌یان خستوه‌وه ته‌سه‌رپشت، به‌لام بۆ (موده‌له‌س) تاکیکیان داخست و ته‌نها تاکیکیان هێشته‌وه.

^{١٣٨} (التقييد والايضاح) ٤٥٥/١، و (الشدی الفياح) ل ٧٧.

^{١٣٩} (الكفایة) ل ٥١٥.

دواى وەرگرتنى ئەم زاناياريپانە دەبينىن كە ئىمامى نەوۋەى (خوای لى رازى بىت) ئاوا بۆ باسەكە چۈۋە كە ھەردوۋ تاكى دەرگاگەى لەسەر (تەدلىسكراۋ) داخستوۋە، بېريارى وەرئەگرتنى كۆ دەنگىي زانايانى بۆ دەركدوۋە، لەكاتىكدا كە دەفەرموئىت: "ھەموو زانايان بە گشتى كۆكن لەسەر ئەوۋەى كە ھەدىسى تەدلىسكەر وەرناگىرئىت، ئەگەر دانى نەنا بە بىستندا"^(۱۴۰). كە ديارە ئەمەى ئەم فەرموۋىتەى ئەو جۆرە دەگرئىتەوۋە كە ئىبنو سەلاخ فەرموۋى ھوكمى ھەدىسى مۇرسەلى ھەيە و پاشان روونمان كەردەوۋە كە ھەندىك لە وەرگرانى مۇرسەل ئەو جۆرە مودەلەسە وەردەگرن.

باشە زۆر سەيرە ئەم ئىمامە گەورە بەپۆزە بەھىزە ئەم (اجماع) ھى لە كوئ ھىنا؟ ھەلبەتە بناغەيەكى بىنيوۋە بۆ ئەوۋەى لەسەرى دابنى.

لەراستىدا ھەرواشە، بناغەيەك ھەيە، بەلام بەدەستى وەستاي باش و كارامە دارپۆزاوۋە و لەبەرئەوۋەى بىنەرانى تا بلىي بە پتەوى دەزانن و چىنى لەسەر دائەنن.

شېخى عىراقى ئاماژە بۆ ئەو بناغەيە دەكات و دەفەرموئىت: وا ديارە ئەوۋەى كە نەوۋەى خستوۋەتە سەر ئەم باوۋەرە و ئەمەى پى فەرموۋە، ئەو فەرموۋدەيەى (بەيھەقى)^(۱۴۱) يە كە لە (المدخل) دا فەرموۋىتەى و ئەو روونكدنەوۋەيەيە، كە ئىبنو عەبدولبەر لە (التمهيد) كەردوۋىتەى، كە ھەردوۋ قسەكە ئەوۋەيان لى وەردەگىرئىت، كە نەوۋەى نوۋسىيەتى:

دەربارەى فەرموۋدەكەى بەيھەقى ئەوۋەيە كە لە ئىمامى شافىيەيەوۋە و (باقى) زانايانەوۋە، گىراۋىيەتتەيەوۋە، كە ئەوان عەنەنەى تەدلىسكەر، واتە ئەوۋەى دانى بە بىستندا نەناوۋە تىايدا، وەرناگرن)^(۱۴۲).

فەرموۋدەكەى ئىمامى شافىيەيەش بەم جۆرەيە:

"ئەو كەسەى كە جارئەك تەدلىسمان لى بىنى، ئەوۋە عەيىبى خۆى پىشان داوين، ئەو عەيىبەش بە درۆ نازانرئىت تاوۋەكو رىوايەتەكانى بەر پەرچ بەدەينەوۋە، ئامۆزگارى راستگويانەش نىيە، تاوۋەكو بى چەندو چوون لىي وەربگرين، لەبەرئەوۋە بېيارمان دا كە ھەر

^{۱۴۰} (التقييد والايضاح) ۴۵۵/۱.

^{۱۴۱} (بەيھەقى)

^{۱۴۲} (التقييد والايضاح) ۴۵۵/۱ وە (الشنى الفياح) ۷۷.

که سیک حەدیسێکی تەدلیس کرد، ئێتر هیچ شتیکی لێ وەرناگرین مەگەر ئەوەی که تیایدا وتبێتی (حَدَّثَنِي) یان (سمعت) ^(١٤٣).

کەواتە ئەوەوی ناحەقی نەبوو کە ئاوی فەرموو، دەربارەوی فەرموودەکە ی ئێبنو عەبدولبە پێش ئەوەیە، کە ئەو لە کاتی باسکردنی زنجیرەوی حەدیزی موعەنەندا فەرموویەتی "ئەم حەدیسە بە سێ مەرج وەردەگیرێت: یەکە میان دەبێت کە سەکانی زنجیرەوی سەنەدەکە ی دادپەرور و بێ لکە بن، دوو مەیشیان دەبێت بە یەکتەری گەشتن ^(١٤٤)، دانیشتن پێکەو یان هەر یەکتەریان بینیبێت، سێهە مەیشیان دەبێت هەرگیز تەدلیسیان نەکردبێت".

پاشان هەمان را دوا ی چەند دێرێک دووپات دەکاتەو و دەفەرموێت:

"حەدیسەکە ی وەردەگیرێت مەگەر ئەو کە سە ناسراو بێت بە تەدلیسکردن، گە ئەگەر وەها بوو ئەوا حەدیسەکە ی لێوەرناگیرێت تاوێک نەلێت: (حَدَّثَنَا) یان (سمعت) واتە دان نەیت بە بیستندا"، پاشان دەفەرموێت: "ئەمەش شتیکی کە هیچ ناکۆکیەکی زاناکانم تێدا نەبیستوو" ^(١٤٥).

کە دیارە ئەم رستەییە ی دوا یی ئەوەی لێوەرەدەگیرێت کە مادام زانایان ناکۆک نین لەسەر ئەم رایە، مانای وایە هەموویان بە کۆی دەنگ حەدیزی تەدلیسکەر رەت دەکەنەو، کەواتە لێرەدا (اجماع) بەسترا لەسەر بپیارە کە.

کە ئەمەش واما ن لێدەکات کە جارێکی تریش ناحەقی ئەوەی نەگرین بۆ فەرموودەکە ی.

بەم جوړه شیخی عیراقی دوو بناغە ی بەهیزی جوانی بۆ بۆچوونەکە ی ئیمامی ئەوەی دۆزیو، کەچی دەبینیت کە عیراقی بەمانەش وازناهیێنێ و دلی ئاو ناخواتەو، بەلکو دەگەرێت بە دوا ی پشتگیری زیاتردا بۆ ئیمامی ئەوەی و سەلمانندی بۆچوونەکە ی کە

^{١٤٣} (الرسالة) دانراوی ئیمامی شافعی ل ٣٧٩.

^{١٤٤} (التمهید) ١٨/١.

^{١٤٥} (التمهید) ١٨/١.

(إجماع) هه يه له سهر وهرنه گرتنی هه دیسی ته دلیسکه، که جاریکی تریش هه ل ده چیتته وه له باسه که و ده فرمویت:

"له وانه یه نهو فرموده یه نهو وهی که وتی: هه موو زانایان کۆکن له سهر وهرنه گرتنی هه دیسی ته دلیسکه، ری تیده چی که مه بهستی نهو زانایانه بیت، که هه دیسی مورسه ل وهرناگرن و نایکه ن به به لگه" (١٤٦)(١٤٧).

^{١٤٦} (التقييد والايضاح) ٤٥٦/١، و (تدريب الراوي) ل ١٨٦.

^{١٤٧} له فرموده یه نهو وهرگیر که هه ندی له زانایان باوهریان به هه دیسی مورسه ل نییه و ده کو به لگه له سهر چه ساندنی حوکم به کاری ناهیتن، له راستیشدا ههروایه، له بهرته وهش که بینیمان تیمامی نیینو سه لاه حوکمی هه دیسی مورسه لی به خشی بهو هه دیسه ش که ته دلیسی تبادا کراوه له هه ندی وینه بیدا. که واته لیترده جیگای خۆیه تی که تیشکێک بخریتته سهر هه دیسی مورسه ل و مه بهستی زانایان له جۆره هه دیسه و ههروه ها روونکرده و هه حوکمه که ی له لای زانایانی هه دیس و نوسول و فیهقی ئیسلامی.

تیمامی نیینو عه بدوله پ له پێناسه ی هه دیسی مورسه لدا ده فرمویت: "نهم ناوه به کۆی دهنگ نراوه له هه دیسی تابیعیه کی گه وهره - که سیکه که ژماره یه کی زۆری له سه حابه بینیبیت - له پیغه مبه ره وه (درودی خوی له سهر بیت) راسته وخۆ فرموده بگێرتته وه، وه کو نهو وهی که که سیک و ده کو (عه بدوللا کوری عامری کوری ره بعه)، یان (سالی کوری عه بدوللا)، یان (عه لقه مه ی کوری قه یس)، ههر که سیک تریش که له ناستی نه ماندا بن، لهو هه موو تابعیانه ی که بگومارین لهو وهی که ژماره یه کی زۆریان له سه حابه بینیه، نهم جۆره که سانه بیتو بلین: (پیغه مبه ر درودی خوی له سهر بیت فرمویه تی).

به لام تیمامی نهو وهی پێناسه ی هه دیسی مورسه لی کردوه به گشتی تر له م پێناسه یه دا، ده فرمویت: "مه بهستی ئیمه به هه دیسی مورسه ل نهو هه دیسه یه که پچران که وتبیتته سه نه ده که یه وه و یه کێک یان زیاتر له گێره وه ده کانی تبادا نه مابیت، ئینجا که یفی خۆیه تی نهو که سه لاهراوه سه حابی بیت یان که سیک تر".

پاشان نهو وهی باسی حوکمی مورسه ل ده کات و ده فرمویت: "نهو هه دیسه ی که مورسه ل بیت ناکریت به به لگه، نه له لای ئیمه - مه بهستی شافیعییه کانه - نه له لای بهشی زۆری زانایانی هه دیس و کۆمه لیک له سه حابه کان و زۆری زانایانی نوسول، ههروه ها نه بو عه بدوللا حاکم نهم رایه ی گێراوه ته وه له هه ریه که له سه عیدی کوری موسه ییه وه و تیمامی مالیک و کۆمه لیک له زانایانی هه دیس و شاره زایانی فیهقی ئیسلامی له حیجاز، خاوه نانی نهم رایه چه ن به لگه یه کیان له سهر بۆچونه که ی خۆیان هیناوه ته وه، وه کو:

١- ئیمه کۆکین له سهر نهو وهی که ته گهر که سیک هه دیس بگێرتته وه له که سیکه وه که نه ی ناسین، نهوا هه دیسه که ی لی وهرناگیرین، له کاتی کهدا که نهو که سه ناوی نهو که سه نه ناسراوه شی بۆ هینارین، له بهرته وهی نازانین کتیه و

حال و بالی چونه، جا له کاتیکدا که هم کهسه نه ناسراوه بهناوردنیشهوه همدیسه که ی رت بگریتهوه، نهوا همدیس له کهسیکی ناو نهراوهده باشت و چاکتر شایانی ودرنگرتنه.

۲- هممو زانایان کۆکن لهسهرتهوهی که پیویسته دلنیا بین له دادپهروهری و متمانهپیکراوی نهو کهسهی که همدیس دهگریتهوه، کهواته نهگهر کهسیک شت بگریتهوه له کهسیکهوه که نهی بینیه، نهوا ناچار ههر دهبیته له کهسیکی نیوانیهوه دهبیته، بۆ نهوهی دلنیا بیته له ریکوپینکی و راستگویی نهو کهسهی که نهیدیوه، چونکه لهوانهیه گێرانهوه که له کهسیکی لاواز و بی متمانهوه بیته، کهواته لیتهدا همدیسی نهو کهسهی که ئیرسالی کرد پوچهل بووهوه، چونکه نازانین کهسی نیوان خۆی و نهوهی داوهی چۆن کهسیکه.

۳- نهگهریتهو ئیمه همدیسی مورسهل وهربرگرین دهبیته، ههروهها نهوهش وهربرگرین که کاتیک کهسیکی وهکو مالیک و شافعی و نهوزاعی و وینهی نهمانه همدیس بگریتهوه و بلین: (قال رسول الله ﷺ)، نهگهر هم گێرانهوهیهش بۆ نهمان دروست بیته، دهبیته بۆ هممو کهسیکی تریش له دواي نهوان لهههر چهرخیکدا بیته ههر به دروست دابنریته، که دیاره بهمهش کار له کار دهترایته و بابهتهکش له گێتهنکه دهرددهیته، نهوهی که جیگای شانازی ههمانه و پپی دهوتریته گێرانهوهی فهرمووده له پیغههمبهروه (دروودی خوی لهسهریته)، تامی تیانامینته و به تهواوی کال دهبیتهوه.

۴- هممو زانایان کۆکن که ناتوانریته گهواهی لهسهر گهواهی بدریته جگه له ریگای یهکتربینیهوه نهبیته، کهواته دهبیته ودرگرتنی فهرموودهکانی ههزردهتیش ههر ناوهها بیته، چونکه نهمهش جوړیکه له بریاردانی حوکم و ههروهکو گهواهی وههایه).

شایانی باسیشه که ئیمامی شافعی ههندێ همدیسی مورسهلی جیاکردوهتهوه، بۆ نهوهی که بیان کات به بهلگه و له چهساندنێ نهحکامدا بهکاریان بهیئیت، نهوانهش نهو مورسهلانهن که چهن مهرجیکیان تیدایه، که دهبیته بههۆی بههیزبوونیان و شایانی نهوهی که پشتیان پپی بهسهریته.

له راستییدا ئیمامی نهوهی له (مجموع) دهکید دهقیکی له ئیمامی شافعییهوه (خوایان لی رازی بیته) گێراوهتهوه دهبرارهی هم راوېوچونهی دهبرارهی همدیسی مورسهل، شافعی دهفهرمویت: "بهلگه دینمهوه به همدیس مورسهلهکانی تابعیهیه گهورهکان نهگهر لهلایهکی تروه و ئیسنادیکی دیکهوه گهیهنرابوو به پیغههمبهر (دروودی خوی لهسهر بیته) یان کهسیکی دیکهش به مورسهلی هینابووی، بهلام به مهرجیک که کهسهکانی ناو سهندهدهکی جیاوازی بن له کهسهکانی سهندهدهکی دیکه، لهو کهسهانهش بن که جیگای متمانه بن و شایانی نهوه بن زانیاریان لی وهربرگریته، چونکه لهم کاتهدا مورسهلهکه پشتگیری دهکریته به مورسهلیکی تر و یهکتری بههیز دهکهن، یان وهی دهگرم لهبههرتهوهی که نهو همدیس مورسهله کۆک و گونجاو بوو لهگهڵ فهرمووده و را و بېرووچونی ههندێ له سهحابهکاندا، یان وهی دهگرم لهبههرتهوهی که زاناکان به گوێرهی را و سهرنجی نهو مورسهله فهتویان داوو، با بشزانریته که من همدیسی مورسهلی کهسانی دیکه - جگه له تابعیهیه گهورهکان - وهرناگرم، ههروهها دههینێ

ئەوانىش ۋەرنەگرم مەگەر بە پشتىگىرى كىردى يەككىك لەو چوار مەرجەى باس كرا، لىرەشدا جىاوازى نىيە لە نىوان مۇرسەلى سەئىدى كۆرى مۇسەيب و مۇرسەلى كەسىكى تىدا".

※

※

※

بەلام كۆمەلىك لە نىمامەكانى تىرى ۋەكو ئەبۇجەنىفە و رىوايەتىك لەھەرىكە لە مالىك و ئەجمەدەۋە و زۆر لە شارەزايانى فىقھى نىسلاسى باۋەريان بە مۇرسەل ھەيە و بەلگەى پى دەھىننەۋە، تەنانت نىمامى غەزالى لە مۇستەسفادا ئەم رايەى لە جەماھىرەۋە گىراۋەتەۋە، بەلكو ھەندى لە مالىكىيەكان لىرەدا زىادەۋەشيان كىردوۋە و تەۋويانە: ھەدىسى مۇرسەلى ئەو كەسەى كە مەمانەدار و باۋەرىپىكراۋە، چاكتى و بەھىزترە لەو ھەدىسە كە مەرفوعە و بەرزكراۋەتەۋە بۇ لاي پىغەمبەر (درودى خۋاى لەسەرىپىت). بەلگەشيان تەۋەيە كە گوايە ئەو كەسەى ناۋى كەسىك لە دۋاى خۋىيەۋە دىنن، ئەۋا دەتتىرىت بۇ گەران و پىشكىن دەريارەى حال و كەسىتى ئەو كەسە، بۇ ئەۋەى كە بە دلى خۆت لىي بىكۆلىتەۋە و دلىيا بىت، بەلام ئەو كەسەى كە ناۋى كەسەكى پىش خۋى ناھىتى و لەگەل ئەۋەشدا كەسىكى ئاينىدار و زانا و مەمانەپىكراۋە، ئەۋە ماناى وايە كە بۇ سەلماندىت كە ھەدىسەكە راستە و جىگاي گومان نىيە، چۈنكە ئەو خۆى لە باتى تۆ ھەستائە بە ئەرەكە و ھەمو لايەنىكى پىۋىستى پىشكىنۋەۋە و ئەۋەى دەبى بىكرىت كۆلىنەۋەى تىادا كىردوۋە.

ئەمەى تا ئىرە باس كرا، كرۆك و پۇختەى ئەۋەبوۋ كە ھەرىكە لە نىمامى نىبىنۇ عەبدولبەر لە (تەمھىد)دا و نىمامى ئەۋەۋى لە (الجموع)دا باسبان كىردوۋە، بەلام لە دۋاى ئەم باسە، خاۋەنى (تەمھىد) باسىكى تر دەدرىكىنن، كە وات لى بىكات دوۋ ھەلۋىست ۋەرىگىت:

يەكەمىيان باۋەرىپىتان بە بەھىزى ئەۋ رايەى كە دەلى ھەدىسى مۇرسەل ناكىت بە بەلگە.

دوۋەمىشيان سەرسۇرمانت لە ھەلۋىستى ئەو كەسانەى كە مۇرسەل بە بەلگەدا دەدىن، كەچى لە كاتىكدا دەكەۋنە ناكۆكىيەۋە لە ھۆكىمى باسىك لە باسەكاندا، رازى نابن كە بەرامبەرەكانيان، بەلگە بە ھەدىسى مۇرسەل بەھىننەۋە، بەلكو داۋاى بەلگەيان بە ھەدىسى (مەرفوع) ۋە بەرز كراۋە بۇ لاي پىغەمبەر (درودى خۋاى لەسەرىپىت) لى دەكەن، نىمام لىرەدا دەفەرمۋىت:

"پاشان مەن بە وردى بىرم كىردوۋەتەۋە لە كىتەبەكانى ئەو كەسانەۋە كە وتوۋىژ دەكەن لەو باسانەدا كە تىاياندا ناكۆكن، لە كەسانى شەرعزان و پىاۋانى ھەدىس، چ لەۋانەى خۆمان كە لەسەر رىيازى نىمامى مالىكن، چ لە كەسانى دىكەش، كەچى نەم بىننۋە يەكىكىان رازى بىت لە بەرامبەرەكەى كە بەلگە بەھىننەۋە لەسەر راکەى، بە ھەدىسى مۇرسەل، بە ھىچ جۆزىك ھەدىسى سەنەدپىچراۋى لى ۋەرنەگىرىت و داۋاى بەلگەى بە ھەدىسىك لى دەكات كە بەبى پىچران گەيەرنابىتە پىغەمبەر (درودى خۋاى لەسەرىپىت).

۲- حوکمی ته دلیسی شیوخ:

هه رچه نده زانایان رایان وایه که خراپیی ئه م جوړه ته دلیسه که مته له خراپیی ته دلیسی ئیسناد، به لام ئه میشیان هه ر به لاهه بیژراو و ناپه سنده، چونکه ئه میس ده بیټ به هوی نه مانی شه فافیه ته له ناسینه وهی شیخه که دا و دروستکردنی ته مومژ و دوکه لیک له به رچاوی هه موو ئه و که سانه دا که بیانه ویت لیکو لینه وه له خاوه نی حه دیسه که بکه نه وه، بو دلنیا بوون له ئایین و متمانه و پای ره خنه گران به رامبه ری، له گه ل ئه مانه شدا ده بی بزاین له پله و نمره ی خراپی ئه م ته دلیسه ده گوریت به گویره ی گورانی مه به سته ته دلیسه که ره که، چونکه هه ندی مه به ست هه یه که له پشتیویه و ناپاکیه کی وه ها خوی شار دووه ته وه، که به هیچ جوریک بواری چاوپوشی لی کردنی پینادریت. که له وانه یه گرنگترینی ئه و مه به ستانه ی که پال ده نیت به ته دلیسه که رانه وه بو هه ستان به کاره که یان، ئه مانه ی خواره وه بن:

- ۱- له وانه یه له به رنه وه ته مومژ له به رده م ناسینه وهی شیخه که یدا بکات، چونکه که سیکی لاواز و بی متمانه یه و زانایانی شاره زای حه دیس فرموده ی لی ورنه گران و باوه ریان پیی نییه، له به رنه وه ناوه که ی ون ده کات تاوه کو هه سته پی نه که ن که ئه مه فلان که سه.
- ۲- یان له به رنه وه یه که شیخه که ی له م دوا ییه دا مرد بیت له به رنه وه چه ندان مندا ل و ده م روت، حه دیسیان لی وهرگرت بیت که ئه م خوی له ئاستی ئه واندا نابینیت، له به رنه وه ناوی شیخه که ی نابات و ناشکرای ناکات.

دیاره ئه مه ش بویه وایه، چونکه هه میسه به ربه رده کانی و نا کوکی له نیوان که سیکدای که باوه ری به مورسه ل هه یه و که سیکی دیکه دا که باوه ری پیی نییه، جا ته گهر که سیک که خوی به به لگه ی داده نی، بیکات به به لگه به رامبه ر که سیک که به به لگه ی دانایت، ئه و به رامبه رده که ی پیی ده لیت ته مه ناخوا، به لگه یه کی دیکه به یته، چونکه له راستییدا ئه مه بنچینه ی نا کوکیه که ی نیوان من و تویه و نیمه به به لگه ی نازانین. ته گهر که سیکیش به لگه ی پی به یته ته وه که خوی به به لگه ی نازانیت به رامبه ر که سیک که ئه و که سه به به لگه ی ده زانیت، ئه و به رامبه رده که ی پیی ده لیت باشه تو چون به لگه م بو ده یته ته وه به ده قیک که خوت به به لگه ی نازانیت؟ برؤ له و جزه به لگه م بو به یته که به لای خوشته وه به لگه م.

پروانه: (التمهید) ۱/۱، و (المستصفی) ۱/۱۶۹، و (المجموع شرح المهدب) ۱/۶۵.

۳- یان له بهرئو وهیه که شیخه که ی ته مهنی له خۆی که متره و مندال تره، له بهرئو وه پئی شهرمه که خه لکی به وه بزانه که ئه م له ویش گهره تره و که چی قوتابی ئه ویشه.

۴- یان له بهرئو وهیه که زۆری ریوایهت لیوه ده کات و هه دیسی لی ده گپێته وه و پئی خوش نییه خیرا خیرا ناوه که ی دوویات بکاته وه، له بهرئو وه ههر جاره ی به ناویک ناوی ده با، به لام واییت که په وانبیزی عهره بیش پشتگیری له م دوویات نه کردنه وهیه ده کات و دووباره کردنه وه ی یه ک قسه به جوان نازانیت مه گهر بۆ مه بهستی (ته وکیدی له فزی).

۵- یان له بهرئو وهیه که زیره کیی خه لکان تاقی بکاته وه و بزانی تا چ راده یه ک شاره زایان هه یه له زانستی (رجال الحدیث) دا و چهنده ده رباره ی ناو و نازناو و ولات و شار و گوند و پیشه کانیان، زانیاریان لایه.

۶- یان بۆ مه بهستی پیشاندان و ده رخستنی هونه رمه ندیی خۆیه تی له ده ربړیندا، که گوا یا ده توانیت چه ندان ناو داتاشیت بۆ تاکه که سیکیش.

۷- یان له بهر ئه وهیه که خۆی هه لکیشیت و خه لکان و هه ست بکه ن که به پیزی مروفیکی ئاین په ره ور و دلسۆزی قورئان و هه دیس و زانیاریه کانیانه، ئه وه تا له و پیناوه دا چه ندین گه شت و کۆچی شاران و ولاتان ئه نجام ده دا له پیناوی به حزمه ت گه یشتنی شیخه کانی هه دیسدا و وه رگرتنی فه رموده کان راسته وخۆ له زاری خۆیان، چونکه ئه م جۆره کۆچانه له و سه رده مانه دا به جیگای شانازی دانراوه.

۸- یان دینێ سی چوار ناو له که سیك ده نی که خه لکی نه زانن ئه مانه هه موویان هه ر بریتین له که سیك، تا وه کو وا خۆی پیشان بدات که مامۆستای زۆره و به خزمه تی ژماره یه کی به رز له شیخه کان گه یشتوه، که دیاره ئه م خاله ش له کاتی خۆیدا به لایه نیك له لایه نه کانی شانازی کردن دانراوه.

۹- یان له بهرئو وهیه که ناخۆشی و دل ئیشانیك له نیوان ئه م و شیخه که یدا روی دابیت و لیک تۆرابن و دابرابن، له بهر ئه وه نه یه ویت ناوی به پئی.

١٠- یان له بهرئوهی که ته دلپسکه که سیکی هه سووده و نایه ویت شیخه که ی به خه لکان بناسینیت و ناوه که ی ته مومژاوی ده کات، تاوه کو نه زانن کێیه و نه چنه خزمه تی و هه دیسی لی وهرنه گرن^(١٤٨).

پاشان زانایان ده رباره ی هوکمی ئه م جوړه ته دلپسه و وه رگرتنی هه دیس و وه رنه گرتنی له خاوه نه که ی، هه ر توندوتیژن و نه رمی نانوین و ده فهرمون. ئه گه ر له سه ر ئه وه ناوی شیخه که ی شیواند و خه لکی به رامبه ری له ناسینه وه ی سه رگه ردان و به رچاو لیل کرد، چونکه خو ی دلنیا یه له وه ی که شیخه که ی که سیکی دروژن و بی متمانه یه و زانایان به شایانی نازانن بو گیرانه وه ی هه دیس، ئه و له م کاته دا نابیت هه دیسه که ی لی وهر بگریت، چونکه هوکاری ته دلپس کردنه که ناپاکی و ده ستریزی کردنه بو سه ر بنه ماکانی ئایین و باوه پ.

هه روه ها ده فهرمون هه ر نابیت لی وهر بگریت له و کاته شدا که خو ی شیخه که ی به متمانه دار بزانییت، به لام خه لکانی تر به کو ی ده نگ به لاوازی ده زانن و متمانه ی پی نابه خشن، چونکه کی ده لیت ئه وان گه لی زانیاری به سوودی وایان له لانییه ده رباره ی ئه و شیخه، که لاوازییه که ی ده سه لمینیت و ئه م ئه و زانیارییه ی نه بیستوه و نایان زانییت؟ ده رباره ی مه به سه ته کانی تریش زانایان پییان په سه ند نییه، هه موو به هوکاری چه واشه کردنی خه لکان و به رچاو لیل کردنیان ده زانن، له بهرئوه ده بیت هه دیسه که رابگریت و کاری پی نه کریت، تاوه کو به ته وای لی کو لینه وه له شیخه که ده کریت، که ناوکه ی چه واشه کراوه^(١٤٩).

^{١٤٨} بو ئه م مه به ستانه ش بروانه: (التقیید والایضاح) ١/ ٤٥٦، فتح المغیث للعراقی ل٩٤، تدرب الراوی ل١٨٨،

جامع التحصیل ل١٠٤، موسوعة علوم الحدیث ١/ ٤٥٠ و ٢٧٨/١.

^{١٤٩} تدرب الراوی ل١٨٧.

٣- حوكمى ته دليسى ته سويه:

ئەم جوړه ته دليسه زور به توندی دژايه تی کراوه له لایه ن زاناکانی ه دیسه وه، بگره شیخی عیراقی (خوای لی رازی بیّت) به خراپترینی ه موو جوړه کانی داده نیت و ده فهرمویت: ئەم جوړه له خوبایی بوونیکى بى تامی تیا دایه، ئەویش له وه دا که متمانه داره که ی یه که م، له وانه یه له و که سانه نه بیّت که ته دلیس ده که ن، له گه ل ئەمه شدا ته دلیس که ر دانی ناوه به وه دا، که ه دیسه که ی له م متمانه داره بیستووه، که له ه مانکاتدا راستیش ده کات، که واته لیږدها هیچ که سیڅ گومانی ته دلیسی لی ناکات، هر که س چاوی به زنجیره ی سه نه ده که ده که وى به هیچ جوړیڅ عه بیڅکی تیا دا نابینیت، ئەوش له بهر ئەم سى لایه نه:

یه که میان: داننانی ته دلیس که ر به بیستنی ه دیسه که دا له زاری شیخه که ی.
دووه میان: ئەو متمانه داره ی دوايه وه هیچ که سیڅ له ژيانیدا ته دلیسی لی نه بیستووه، له بهر ئەوه که س بۆ ئەوه ناچیت که ته دلیس له ئارادا بیّت.

سپهه میشیان: که سانی ناو زنجیره که هر ه موویان متمانه دارن، ئیتر چوزانن که دواى متمانه دارى یه که میان لاوازیڅ هه بووه و سه رنگوم کراوه، له بهر ئەوه بریاری سه حیجی بۆ ه دیسه که ی در ده که ن، ئەمه ش کارىڅکی ترسناکه، له بهر ئەوه شه که ده بیّت به وى له ناوچوونى متمانه ی ته دلیس که ره که^(١٥٠).

ده گيږنه وه له شیخ ئەبى سه عیدی عه لائییه وه^(١٥١) که ده یفه رموو: ته دلیسی ته سويه له گه لیڅ لاوه خراپیی تیا دایه، بۆ نمونه:

١- ئەم ته دلیسه غه شکر دنه و داپوشینی راسته قینه ی ه دیسیڅکی لاوازه و له بهر ئەوه سه ر له خه لکی ده شیوینت و وا ده زانن سه حیجه، کارى پى ده که ن.

^{١٥٠} فتح المغیث للعراقی، ل ٩٨، (الشذى الفیاح) ل ٧٥، (فتح المغیث للسخاوی) ٢٢١/١.

^{١٥١} ناوی سه لآهودینی ئەبو سه عیدی عه لائییه، یه کینکه له پشهوا گه وره کان و ماموستای شیخی عیراقیش بووه، له سالى (٦٩٤ك) له دایک بووه و له سالى (٧٦١ك) کزچى دوايى کردووه، پاش کزچه که ی عیراقى فهرمووى: حافیزی روزه لات و روزه ناوا به جی هیشتین، بروانه: ذیل تذکره الحفاظ للمشقی ٢٨/٥، وذیلیها للسيوطی ٢٣٨/٥.

۲- ئەم تەدلىسكەرە شتېك لى شىخەكەيەو دەگەيەنېت بە خەلكان كە لىيى
وەرنگرتوۋە، چونكە ئەو ھەدىسەكەي لى بېستوۋە بەو مرقۇقە لاۋازەو و بەيى ئەو لاۋازە
بۆي نەگىرپاۋەتەو، كەچى وا بە خەلكان رادەگەيەنېت كە شىخەكەي بەيى لاۋازەكە بۆي
باس كىدوۋە.

۳- ئەم تەدلىسكەرە كاريكى نابەجىي لى رىۋايەتى شىخەكەيدا ئەنجام داۋە، كە ئەو
فەرمانى پىي نەداۋە بىكات، لەوانەيە بەم كىدەوۋەيەي لەكەي تەدلىسكردنېش بىنېت بە
شىخەكەيەو، كاتېك كە خەلكى ھەدىسەكە لى كەسانى دىكە دەبىنن تەماشا دەكەن
كەسە لاۋازەكەي تىادايە، بەلام لەم رىۋايەتەدا تىايدا نىيە، گومان دەبەن كە شىخەكەي لى
بىدوۋە.

پاشان دەفەرموئىت:

بە كورتى ئەم جۆرە ناشىرىنترىن جۆرەكانى تەدلىسە و ترسناكتىنېشىتى^(۱۵۲).

^{۱۵۲} (الشذى الفياح) ل ۵۷، و موسوعة علوم الحديث ۱/ ۴۷۳.

بہشی سیہم:
ریگا گانی ہستکردن بہ تعدلیسکردن

زانایانی چه دیس خویان لی رازی بیت ئه وهنده یان ده ستریزی و ناپاکی له درۆزنه کان و ته دلپسکه ران و دانه رانی چه دیسی دروستکراو و ههلبه ستراو به دهم پیغه مبه ره وه (دروودی خوی له سه ر بیت) بینوه، وایان لی هاتوو که سل له هه موو خوی تراو و بینراویک و بیستراویک بکه نه وه، هه ر به وینه ی که سیکی مارانگاز که هه رکات هه موو خشه و تارماییه که دای ده خورپینتی، هه ره کو له شوینیکی تریشدا ئاماژه مان پی کرد، وایان لی هاتبو له وریایی و هه ستیاریدا که گزیکه ران و فیلاوییه کان نه توان هه لیان خه له تینن و له خشته یان به رن، هه رچه نده خۆده رخن به ته قوا و رۆژوو و نوێژ و شه و نوێژه وه، خوی ده کرد کاودامان کراسی قورئانی له به ردابوایه، ئه وان هه رده بوو لیگۆلینه وه ی ته وای خویان هه ربکرايه، چ ده رباره ی ده قی فه رموده که و چ ده رباره ی یه که یه که ی که سانی زنجیره یی سه نه ده که ی.

ده بینین جگه له وه هه موو لیگۆلینه وه یه ی که ده کرا به رامبه ر که سایه تی ریوایه تکه ره وه و ئاین و ره وشت و هه موو ئه و لایه نانه ی که له مه وپیش باس کرا، ده شیان کۆلییه وه له و وشه و ته عبیره ی که به کاری هیناوه، که هه ندی ده بوو به تاکار بوئی و چه دیسه که یان لی وهرده گرت، به لام به به کارهینانی هه ندیکیش ده یان دایه وه به سه ری دا، تاوه کو سامانیکی زۆریان له و تیبینی و بۆچوونانه له لا کۆبوویه وه که یارمه تی توێژه ران و هه موو ئه وانه ی که به دوا ی راستیدا ده گه رپن، ده دن و کارئاسانیان بۆ ده که ن، که بتوانن له به ر رۆشنایی ئه و زانیاری و تیبینیانه دا پاک و پیس و راست و چه وت لیگ جیا بکه نه وه.

له راستیدا زانایانی چه دیس و دلسۆزانی ئه م ئایینه پیرۆزه ی ئیسلام، هه ولکی زۆریان داوه بۆ هه ست کردن به ته دلپس و ناسینه وه ی خاوه نه کانی، لی ره دا چه ند ری باز و شیوازیکیان دۆزیوه ته وه، که له وانه یه توێژه ر به هویانه وه بیانناسیته وه، که به رپژ د. عه بدو په رزاق خه لیفه باسی ئه و ری بازانه ی کردوو^(۱۰۳) و مامۆستای ری زدار و تیکۆشه ریش عه بدولما جید ئه لغوری له وه وه وه ری گرتوو^(۱۰۴)، خوی گه وره پاداشتیان بداته وه، وا

^{۱۰۳} له و په رتووکهیدا به ناوی (ضوابط قبول عنعنه المدلس) ل ۸۱- ۸۲.

^{۱۰۴} له و په رتووکهیدا به ناوی (موسوعة علوم الحديث) ب ۱ ل ۴۵۷.

منیش لیږدها به پشتیوانی خوی گوره ئاماژه ده که م بۆ ئو ریږاز و تیښیان، به سوډوهرگرتن له تهقه لا و فەرمووده کانی ئوان و ئه وهش که کهسانی دیکه له و بواره دا باسیان کردوه، که له وانه یه گرنګترینی ئو ریږازانه بۆ ههستکردن به ته دلیس و ناسینه وهی خاوه نه کانی، ئه مانه ی خواره وه بن:

۱- داننای ته دلیس کهر خۆی به ودها که له هه دیسه که یدا ته دلیسی کردوه.

ئه مهش وه کو ئه وهی که ده یگړتیه وه له ئه بی موعاویه ی هوشه می کور ی به شیر ی قاسیمی سه له می، که به وه ستای ته دلیس کردن ناسرابوو، که رۆژیکیان کۆمه لیک له هاوړیکانی لئی کۆبوونه وه و وتیان ده نگ مه که ن ئیستا داوی لی ده که ین که هه دیسمان بۆ بگړتیه وه، بیگومان ئه ویش ته دلسیان تیدا ده کات و ئیمهش بۆی ده سه لمینین که هه دیسه کانی ته دلیس کراون.

بۆ ئه م مه به سه ته چوونه لای، ئه ویش زۆرزان بوو، ههستی به مه به سه ته که ین کرد و دهستی کرد به هه دیس گړانه وه، هه ر هه دیسیکی ده گړاپه وه، ده یوت: (حدثنا حصین ومغیره عن ابراهیم) که ئه م جۆره ته دلیسهش زانایان پئی ده لئین (تدلیس العطف)، چونکه به هۆی واوی عه تفه که وه مروّف وا ده زانیت که هه ردووکیان هه دیسی بۆ وتوو، له به رئه وهی که زانایانی زانستی (نه حو)ی عه ره بی کۆکن له سه ر ئه وهی که معنای واوی عه تف کۆکردنه وهی دواي خۆیه تی له گه ل ئه وهی پیشبۆه یدا له حوکه مه که یدا.

پاشان که هوشه می لئ بووه وه له هه دیسه کانی، لئی پرسین: ئه مپۆ هه یج ته دلیسیکم بۆ کردن؟ وتیان: نه خیر، بزه یه کی کردو وتی: تاکه یه ک پیتیشم له م هه دیسه نه له موغیره نه بیستوو، ته نها مه به ستم ئه وه بووه که بلیم: حوسه ین هه دیسی بۆ گړپامه وه و موغیره هه یج لئ نه بیستوو، واته هه موو جاریک رسته ی (هه یج لئ نه بیستوو) له دواي موغیره وه له نه تدا بووه و به لām نه مدرکاندوو^(۱۰۰).

دوکتۆر سوچی سālح (خوی لئ رازی بیّت) ئه م پروداوه ی هوشه می داده نی به نموونه یه ک له سه ر ئه وهی که هه ندئ له پیشه وایانی هه دیس چیرژیکی ده روونیان

^{۱۰۰} معرفة علوم الحديث ل ۱۰۵ و تدريب الراوي ل ۱۸۴.

وهرده گرت له تەدلیس کردندا، بەجۆرێک کە لە ھەموو گالته یەك شیرینتر بە لایانەو،
ئەو ەبوو زۆر بە چاوە ترساوی ەو بە خەلکە کە یان ڤادە بوارد، پاشان کە دەیانزانێ ئەم
جۆرە گالته نەش سنووریکی خۆی ەییە، پەشیمان دەبوونەو و ەەر خۆیان دانیان ڤیدا دەنا
کە ئەو ە و توویانە بیستوو مانە، نەمان بیستوو ە^(١٥٦).

٢- ئاگاداری ڤیاوانی ەدیس کە تەدلیسکەر بە ھیچ جۆرێک ەدیسێ ل ەو شیخە نەبیستوو ە
کە وادەگە یەنێ لێی بیستوو ە.

نموونە ی ئەمەش وەکو ئەو ەدیسە ی کە ئیمامی تیرمیزی ل ە یەحیای کوڤی موساو ە^(١٥٧)،
ئەویش ل ە موخەمەدی کوڤی بەکر ەو ە^(١٥٨) ئەویش ل ە ئیبنو جورە یحەو ە، ئەویش ل ە عیمرا نی
کوڤی ئەبی ئەنەس ەو ە^(١٥٩)، ئەویش ل ە مالیکی کوڤی ئەوسی کوڤی ەدەسان ەو ە^(١٦٠)، ئەویش ل ە
ئەبی زەرڤی غەفاری ەو ە^(١٦١)، ئەویش ل ە ڤیغەمبەر ەو ە (دروودی خوای ل ە سەر بیّت) کە
فەرموویە تی: (حوشتریش زەکاتی خۆی ەییە، گەنمیش زەکاتی خۆی ەییە)^(*).

^{١٥٦} علوم الحدیث، ل ١٧٤.

^{١٥٧} یەحیای کوڤی موسای بەلخی سەختیانی، کەسیکی متمانە دارە، بوخاری و ئەبو داود و نەسائی و تیرمیزی
ریوایەتیان لێو کردوو، ل ە سائی (٢٤٠ك) کۆچی دوایی کردوو، بڕوانە: (تەهذیب الکمال) ٢٠/٢٣٩، (الکاشف)
٢٥٦/٣ (٦٣٣٨).

^{١٥٨} موخەمەدی کوڤی بەکری کوڤی عوسمانی ئەزەبی، متمانە دارە و ل ە سائی (٢٠٣ك) کۆچی دوایی کردوو،
بڕوانە: (تەهذیب التەهذیب) ترجمە (٥٩٦٨)، (الکاشف) ٣/١٢ (٤٧٩٦).

^{١٥٩} عیمرا نی کوڤی ئەبی ئەنەس قوردیشی عامری، متمانە دارە و ل ە سائی (١٧ك) کۆچی دوایی کردوو، بڕوانە:
(الجرح والتعدیل) ٦/١٦٢٨، (لسان المیزان) ٣/٢٤٣.

^{١٦٠} مالیکی کوڤی ئەوسی کوڤی ەدەسانی کوڤی حارسی کوڤی عەوف ئەبو سەعیدی حیجازی، زانایان کۆک نین
ل ە سەر ئەو ە سەحابی ە یان نا، ل ە سائی (٩٢) یان (٥٢) ل ە تەمەنی (٩٤) سالیڤا کۆچی دوایی کردوو، بڕوانە:
(الاستیعاب) ٦٤٣، (سیر اعلام النبلاء) ٤/١٧١.

^{١٦١} ناوی جوندوبی کوڤی جەنادەبە، ئەبو زەرڤی غەفاری، یەکیکە ل ە هاوڤی گەورەکانی ەزەرت (دروودی خوای
ل ە سەر بیّت) ل ە سائی (٣٢ك) ل ە رەبزە کۆچی دوایی کردوو، بڕوانە: (الاستیعاب) ل ١٥٢.

* ئەم ەدیسە ل ە موسەنفی ئیبنو ئەبی شەیبە ٣/٣١٣، تەهذیب الکمال ١٨/٣٣٨، ٣/٣٣٣، (سیر اعلام
النبلاء) ی زەهەبی ٢/٦٦.

پاشان تیرمیزی فەرموویەتی: لە موخەممەدی کوپری ئیسماعیلی بوخاریم بیست که فەرمووی: ئیبنو جورەیح هیچ بیستنیکی لە عیمرانەو نیه و هیچی لی نه بیستوو^(١٦٢).

که واته ئاگاداری و شایه تی کهسانی وهکو ئەم ئیمامانە ی هەدیس ئەوه دەگه یه نیت که ئیبنو جورەیح ته دلێسی تیا دا کردوو و که سیکی له نیوان خۆی و عیمراندا کوژاندوو ته وه.

له راستیدا منیش له (تهذیب التهذیب) دا ژياننامه ی ئیبنو جورەیح خۆینده وه پوانیم که شیخی ئیبنو حەجەر شەستوشەش که سی له شیخەکانی ناوبردوو، که چی عیمرانی تیا دا نیه، پاشان ئەویش هەمان فەرمووده کی تیرمیزی له بوخارییه وه گێراوه ته وه^(١٦٣).

نموونه یه کی تریش هەر له م جوړه ئاگادارییه ی له پیاوانی هەدیس دەری دەبرن که فلان کهس له فلانی بیستوو، وهکو ئەوه ی که پرسیار له ئەبی حاتمە ی رازی کرا که ئایا سەفوانی کوپری سولهیمی مەدەنی^(١٦٤) ئەنه سی کوپری مالیکی بینیه؟ فەرمووی: نه خیر^(١٦٥).

٣- یان به وه دا ده زانریت که ته دلێس کراوه که هەمان هەدیس به سەنه دیکی تر له لایه ن که سیکی دیکه وه گێراوه ته وه و تیا دا دانراوه به ناوی که سه لابراره که ی ته دلێسکه ر و شیخه که دا.

دیاره ئەمه به لگه یه کی به هیژه له سه ر ئەوه ی که هەر سەنه دیکی تری ئەم هەدیسە، ئەو که سه له نیوانی که سه گومان لی کراوه که و شیخه که دا نه بیّت، مه عنای وایه که ئەو سەنه ده ته دلێسی تیا دا کراوه.

^{١٦٢} العلل الكبير ١/١٠٠، تهذیب الکمال ٣٣٨/١٨.

^{١٦٣} بروانه (تهذیب التهذیب) ٢٤٨/٤.

^{١٦٤} سەفوانی کوپری سولهیمی مەدەنی زوهری پێشەوا و خاوەنی تەقوا، وتراوه که چل سال ته نیشتی له سه ر زهوی دانەوه، له سالی (٦٠) له دایک بووه و له سالی (١٣٢ک) کوچی دوا یی کردوو، بروانه: (تهذیب الکمال) ١٠٩/٩، (الکاشف) ٣١/٢ (٢٤١٨).

^{١٦٥} تهذیب التهذیب ٢٤٥/٣.

عملي کوپری زهید کوپری جه دعان له (١٣١ک) کوچی دوا یی کردوو، بروانه: (الکاشف) ٢٧٨/٢.

نمونه‌ی ئەم جوړه تەدلیسه‌ش وه‌کو ئه‌وه‌ی که ئیمامی نه‌سائی له‌ ریځه‌ی موحه‌مه‌دی کوږی ئیسماعیله‌وه^(١٦٦) ده‌یگ‌پ‌تته‌وه له‌ عه‌بدوللای کوږی ئه‌بی به‌کره‌وه^(١٦٧)، له‌ سه‌عیدی کوږی ئه‌بی عوروبه‌وه له‌ عه‌لی کوږی زه‌یده‌وه^(١٦٨)، له‌ سه‌عیدی کوږی موسه‌بیبه‌وه^(١٦٩)، له‌ ئیبنو عه‌باسه‌وه^(١٧٠)، که ئیمامی عه‌لی باسی که‌که‌ی حه‌مزه‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیټ) کرد، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش که گوايه ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر بیخواییت بۆ خووی و له‌مباروه هه‌ندێ باسی جوانی و شه‌نگ و شوخی که‌که‌شی بۆ کرد، پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خوای له‌سه‌ر بیټ) فه‌رموی: ئاخ‌ر ئه‌و که‌چه‌ برازای شیریمه، چونکه من و حه‌مزه شیرێ ئافره‌تیکمان خواردوه و هه‌ر چه‌نده مام و برازاین، به‌لام له‌م ریځه‌یه‌وه بوویشین به‌ برا، پاشان پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیټ) فه‌رموی: "ئهی گوايا تو نه‌زانیه که خوای گه‌وره هه‌رامی کردوه به‌ هوێ شیرخواردنه‌وه، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که هه‌رامی کردوه به‌ هوێ ره‌گه‌ز و خزمایه‌تی و نه‌سه‌به‌وه؟"

پاشان نه‌سائی ده‌فه‌رموویت: سه‌عیدی کوږی عوروبه له‌ عه‌لی کوږی زه‌یدی نه‌بیستوه، پاشان سه‌نه‌دیکی تری هه‌ر ئه‌م حه‌دیسه‌ی باسکردوه که داننراوه له‌ نیوانیاندا به‌ که‌سیکی تر دا و فه‌رموویه‌تی: بیستوومانه له‌ قوته‌بییه‌ی کوږی سه‌عیده‌وه^(١٧١) ئه‌ویش

^{١٦٦} مه‌به‌ستی ئیمامی بوخارییه.

^{١٦٧} عه‌بدوللای کوږی ئه‌بی به‌کر کوږی موحه‌مه‌دی نه‌نساری مه‌ده‌نی، خاوه‌نی متمانه‌یه، له‌ (١٣٢ک) کۆچی دوا‌یی کردوه، ب‌روانه: سیر اعلام النبلاء ٣١٤/٥.

^{١٦٨} عه‌لی کوږی زه‌ید کوږی جه‌دعان، له‌ (١٣١ک) کۆچی دوا‌یی کردوه، ب‌روانه: الکاشف ٢٧٨/٢.

^{١٦٩} سه‌عیدی کوږی موسه‌بیی کوږی حه‌سه‌نی مه‌خزومی، گه‌وره‌ی تاب‌عییه‌کان، له‌ سائی (٩٤ک) کۆچی دوا‌یی کردوه، ب‌روانه (ته‌ه‌ذیب الکمال) ٢٩٧/٧، (الکاشف) ٣٢٦/١.

^{١٧٠} عه‌بدوللای کوږی عه‌باس ئام‌وزای پیغه‌مبه‌ر و ته‌رجه‌مانی قورئان، له‌ سائی (٦٨ک) کۆچی دوا‌یی کردوه، موحه‌مه‌د حه‌نیفه‌ نوژیی له‌سه‌ر کرد و فه‌رموی: ئه‌مرۆ که‌شتیوانی ئه‌م ئومه‌ته‌ پ‌ژی، ب‌روانه: (الاستیعاب) ٤٦٥ل.

^{١٧١} قوته‌بییه‌ی کوږی سه‌عیدی کوږی جه‌مکی کوږی ته‌ریف، ئه‌بو ره‌جائی به‌لخی، له‌ سائی (٢٤٠ک) له‌ ته‌مه‌نی (٩٢) سالی‌دا مردوه، ب‌روانه: (ته‌ه‌ذیب الکمال) ٢٣٦/١٥، (الکاشف) ٣٨٣/٢ (٤٦٠٦).

بیستویه تی له غوندوره وه^(۱۷۲) ئه ویش بیستویه تی له سه عیده وه، ئه ویش بیستویه تی له پیاویکه وه، ئه ویش بیستویه تی له علی کوپی زهیده وه، ئه ویش بیستویه تی له سه عیدی کوپی موسه بیه وه، ئه ویش بیستویه تی له ئیبنو عه باسه وه که ده رباره ی کچه که ی حه مزه به پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیّت) ی وت، حه دیسه باسکراوه که ی گێرپیه وه.

که لیّره دا به ئاشکرا له سه نه ده که ی دووه مه وه ده رده که ویت که سه عیدی کوپی ئه بی عوروبه له سه نه ده که ی یه که مدا حه دیسه که ی ته دلّیس کردوه له پیاویکه وه^(۱۷۳).

۴- یان به وه دا هه ست به ته دلّیسه که ده کریت که ئه وه حه دیسه ی که ئه وه ته دلّیسه که گێرپیه تییه وه، هه موو زانا یان کۆکن له سه ر ئه وه ی که به س له تاکه ریگایه که وه بیستراوه، ئه وه تاکه ریگایه ش ریگای که سیکه له لاواز و متمانه پی نه کراوه کان، که چی که سیّک دیت و ته دلّیسی تیادا ده کات و ئه وه که سه لاوازه لاده بات و سه رنگومی ده کات.

نموونه ی ئه مه ش وه کو ئه وه که ئه بولفه زل عه بباسی کوپی موحه مه دی دووری^(۱۷۴) ده بیگێرپته وه له یه حیای کوپی موعینه وه^(۱۷۵)، له موخته مه ره وه^(۱۷۶) له زوه یه ره وه - که شیخیکه له هۆزی سه لول - ئه ویش له یونس وه وه^(۱۷۷)، ئه ویش له حه سه نه وه^(۱۷۸) که

^{۱۷۲} موحه مه دی کوپی جه عفهره، پروانه: سیر اعلام النبلاء ۹/ ۹۸.

^{۱۷۳} السنن الکبری ۳/ ۲۹۹.

^{۱۷۴} عه باسی کوپی موحه مه دی کوپی حاته می کوپی واقیدی دوری به غدادی، حافیز و متمانه داره، له (۲۷۱ک) کۆچی دواپی کردوه، پروانه (تهذیب الکمال) ۹/ ۴۷۶، (سیر اعلام النبلاء) ۱۲/ ۵۲۲.

^{۱۷۵} یه حیای کوپی موعین نه بوژه که ریای به غدادی، به هره مه ند و ریژداره، له سالی (۲۳۳ک) له ریگای حه ج کۆچی دواپی کردوه و له سه ر ئه و تاته شۆرده که ی که پیغه مبه ری له سه ر شۆررابوو، شۆرییان، پروانه (تهذیب الکمال) ۲۰/ ۲۱۸، (الکاشف) ۱/ ۲۵۵.

^{۱۷۶} موخته مه ری کوپی سوله یانی کوپی ته رخانی ته میمی، که سیکی پتیشه وایه، هه م له زانستدا و هه م له خواپه رستیدا، له سالی (۱۸۷ک) مردوده، پروانه: (تهذیب الکمال) ۱۸/ ۲۴۲، (سیر اعلام النبلاء) ۸/ ۲۷۷.

^{۱۷۷} مه به ستی یونس کوپی عوبه یده، یه کیکه له ریژداره کانی به سه ر، له سالی (۱۳۹ک) کۆچی دواپی کردوه، پروانه: (تهذیب الکمال) ۲/ ۵۴۲، (الکاشف) ۳/ ۹۰ (۶۵۵۹).

^{۱۷۸} ئه میش حه سه نی کوپی ئه بی حه سه نی به سربیه، یه کیکه له سه رۆکه کانی زانستی و خواپه رستی، له سالی (۱۱۰ک) کۆچی دواپی کردوه، پروانه: (تهذیب التهذیب) ته رجه مه ی (۱۲۸۳)، (الکاشف) ۱/ ۱۷۵ (۱۰۲۹).

فهرمووی: (يجزى من الصوم السلام) یه حیا ده‌فهرمویت: ئه‌م شیخه سه‌لولیه که‌سیکی بوده‌له‌یه هیچی تیا به‌سته نییه، که‌چی ده‌بینین له‌لایه‌کی تره‌وه هوشه‌یم هاتووه، ته‌دلیسی تیا کردووه و ئه‌و شیخه سه‌لولیه‌ی لابر دووه و راسته‌وخۆ له‌ یونسه‌وه ده‌دیسسه‌که‌ی گێپراوه‌ته‌وه، یه‌حیا ده‌فهرمویت: هه‌ر به‌ هه‌مان شیوه‌ ده‌دیسسه‌که‌ی هوشه‌یمیش هیچی تیا به‌سته نییه، چونکه وه‌نه‌بێ له‌ که‌سیکی متمانیه پیکراوه‌وه‌ی گێپرابێته‌وه، ئه‌میش هه‌ر له‌ ریگای ئه‌و شیخه سه‌لولیه لاوازه‌وه هاتووه که ناوی زوه‌هیره، ئه‌ویش له‌ یونسه‌وه، ئه‌م زوه‌هیره‌ش هه‌ریه‌که له‌ ئیبنو عوده‌ی جورجانی^(١٧٩) و ئیمامی عوقه‌یلی^(١٨٠) و ئیمامی نه‌سائی^(١٨١) به‌ لاوازیان داناوه.

هه‌روه‌ها ئیبنو حیبانی‌ش پشتگیری ئه‌و زانایانه ده‌کات له‌ بۆچوونیاندا بۆ لاوازی ئه‌و زوه‌هیره، که ده‌رباره‌ی ده‌فهرمویت: که‌سێک بووه له‌وانه‌ی که له‌ گێپراوه‌وه‌ی ده‌دیسدا هه‌له‌ی ده‌کرد، که‌واته به‌س له‌و ده‌دیسانه‌یدا باوه‌ری پێ ده‌کریت که له‌ ریگای که‌سانی تریشه‌وه هاتبیت و له‌گه‌ڵ ریوایه‌ته‌که‌ی ئه‌مدا جیاوازی نه‌بیت، به‌لام هه‌ر ده‌دیسێک که به‌س له‌ ریگای ئه‌مه‌وه هاتبیت، ئه‌وا جیگای گومانه و لێی وه‌رناگیریت^(١٨٢). ئه‌وه‌بوو که یه‌حیا فهرمووی: ئه‌م ده‌دیسسه به‌س له‌ ریگای ئه‌مه‌وه هاتووه.

جا لی‌رده‌دا مروّف به‌زه‌یی به‌م هوشه‌یمه هه‌ناسه سارد‌ده‌دا دیته‌وه، که هه‌رچه‌نده هه‌ولێ دا له‌ ته‌زویره‌که‌یدا، زانایان هیچیان بۆ نه‌هیشته‌وه جگه له‌ ماندوبوون و سه‌رئێشان، و باش بوو ئه‌و هه‌ژاره ئه‌وه‌نده به‌ ساویلکانه نه‌یروانیایه‌ته ئه‌م باس و خواسه، ئه‌مانه نوکته و پیکه‌نین نین، ئه‌مانه ئایین و باوه‌ر و به‌هه‌شت و دۆزه‌خن، هه‌رله‌به‌رئه‌وه‌شه که ئامیره‌کانی پشکنین له‌ خالی پشکنینی زانایاندا ئه‌وه‌نده به‌هێز و هه‌ستیاره هه‌رگیزاو هه‌رگیز قوشیش لێی ده‌رناچیت.

^{١٧٩} الکامل ٢٢٣/٣.

^{١٨٠} الضعفاء ل ٣٢.

^{١٨١} الضعفاء والمتروکین ل ٤٣.

^{١٨٢} المحروحین، ٣١٢/١.

۵- یان به وهدا ده زانریت که ته دلپسکراوه که دین پرسیار له و که سه ده که ن که
 حه دیسه که ی گپراوه ته وه، ئایا تۆ ئه م حه دیسه ت له م که سه بیستووه که ناوت بردووه له
 به رده می خۆتدا؟ ئه ویش وه لām به نه خیر ده داته وه، جا که یفی خۆیه تی دانیش به که سی
 تر دا بنیت له نیوانیاندا یان نا^(۱۸۳).

نموونه ی ئه مه ش وه کو ئه وه ی که سوله یمانی کوپی داوده ته یالیسی^(۱۸۴) ده یگپرتیه وه
 له شوعبه وه، له عه مر ی کوپی دیناره وه، له جابیره وه^(۱۸۵) که فره موویه تی: (ئیمه - گرۆهی
 مسولمانان - له سه رده می پیغه مبه ردا و له کاتیکدا که قورئان داده به زی بۆ خزمه تی،
 عه زل^(۱۸۶) مان ده کرد).

جا لیره دا شوعبه پرسیاری له عه مر کرد ئایا تۆ خۆت ئه م حه دیسه ت له جابیر
 بیستووه؟ عه مریش له وه لām دا فره مووی: نه خیر، که واته عه مر حه دیسه که ی ته دلپس
 کردووه^(۱۸۷).

شایانی باسیشه که ئه م حه دیسه سه حیحه و هه ردوو شیخی گه وره بوخاری و موسلیم
 ریوایه تیان کردووه بۆ ته دلپس و بۆ که موکوپی، به لām ریوایه ته که ی که ته دلپسی تیا دایه
 به سه له لای ئیمامی ئه حمه د و نه سائییه وه هاتووه، به م سه نه ده ی که لیره دا باس کرا که
 له کاتیکدا ریوایه ته که ی بوخاری و موسلیم له ریگای سوفیانی کوپی عویه نه وه له
 عه مره وه هاتووه، به تۆکمه یی سه نه ده که ی و بۆ ته دلپس.

^{۱۸۳} موسوعة علوم الحديث، ۱/ ۴۶۰.

^{۱۸۴} سوله یمانی کوپی داودی کوپی جارودی ته یالیسییه، نه یفه رمور: (۳۰ هه زار حه دیس) له شوینیکدا ده یتمه وه
 به بی شانازی، له سالی (۲۰۴ ک) کۆچی دواپی کردووه، بڕوانه: الکاشف ۱/ ۳۴۵ (۲۱۰۰)، سیر أعلام النبلاء
 ۳۷۸/۹.

^{۱۸۵} جابیری کوپی عه بدوللا یه کیکه له هاوړیکانی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیت) له سالی (۷۷ ک) له
 ته مه نی (۹۴) سالی دا کۆچی دواپی کردووه، بڕوانه: (الاستیعاب) ل ۱۴۰.

^{۱۸۶} واته کاتی چوونه لای خیزانه کانیان تۆوه که یان ده رشته ده ره وه ی ره جی ئافره ته که، که دیاره ئه م کاره یان بۆ
 ریگه گرتن له منداڵ بوون ته نجام ددها.

^{۱۸۷} موسوعة علوم الحديث، ۱/ ۴۶۰.

دەبینین له بوخاری دوو جار ئهم هه‌دیسە‌ی دابه‌زاندووه که له هه‌ردوو جاره‌که‌شدا ناوی عه‌تای^(١٨٨) خستۆته نێوان عه‌مر و جابیره‌وه، له جاريکیاندا ده‌فه‌رمووت: (عه‌مر وتی: عه‌تا بۆی گێڕامه‌وه که بیستووێته‌ی له جابیر) واته به گێڕانه‌وه‌و بیستن و له جاره‌که‌ی تریشدا ده‌فه‌رمووت: (له عه‌مره‌وه له عه‌تاوه له جابیره‌وه) واته به‌و رێبازه‌ی که پێی ده‌وتریت عه‌نعه‌نه^(١٨٩).

که‌واته ئێسناده‌که له‌م هه‌دیسە‌دا بۆ عه‌مری کو‌ری دینار بوو به (ئێسنادی نازل) له‌به‌رئوه‌ی که (عه‌تا) تیايدا که‌وته نێوان ئهم و جابیره‌وه و به‌مه‌ش رێگا‌که دوورکه‌وته‌وه. هه‌ربۆیه‌ش وا ده‌لێن، چونکه عه‌مری کو‌ری دینار ژماره‌یه‌کی زۆر له هه‌دیسە‌ی له ده‌می جابیر خۆی وه‌رگرتووه، که‌واته ده‌رباره‌ی ئهو هه‌دیسانه، رێگا‌که کورت تره‌و هه‌ربۆیه‌ش ئێسناده‌کانی ئه‌وان ئێسنادی عالی^(١٩٠).

^{١٨٨} مه‌به‌ستی عه‌تای کو‌ری ئه‌بی ره‌باحه ئه‌بو موحه‌ممە‌دی قو‌ره‌یشی، یه‌کی‌که له پێشه‌واکان، له سا‌لی (١١٥ک) کۆچی دوا‌ی کردووه، به‌رانه: (ته‌ه‌ذیب الکمال) ٤٤/١٣، (سیر أعلام النبلاء) ٧٨/٥.

^{١٨٩} به‌رانه: (فتح الباری) ٦٢٠٨/١، هه‌ردوو هه‌دیسە‌ی (٥٢٠٨) (٥٢٠٩).

^{١٩٠} ئێسنادی عالی هه‌ول‌دانه بۆ نزیک که‌وته‌وه له هه‌زله‌ته‌وه (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بێت)، یان له یه‌کی‌که له پێشه‌واکانی هه‌دیسە‌وه، چونکه مه‌به‌ست له ئێسنادی عالی ئه‌و هه‌دیسە‌یه که ژماره‌ی که‌سه‌کانی ناو زنجیره‌ی سه‌نده‌که‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که له یه‌ک‌تریان وه‌رگرتووه، که‌مه‌تر له ژماره‌ی سه‌نده‌یک‌ی تر که هه‌ر هه‌مه‌مان هه‌دیسە‌ی پێ‌ری‌وایه‌ت کراوه، به‌لام به ژماره‌یه‌کی زیاتر له که‌سانی سه‌نده‌که‌ی یه‌که‌م.

که‌واته ئه‌گه‌ر هه‌دیس‌یک به دوو سه‌نده‌ی جیا‌واز بگێ‌ڕێته‌وه و که‌سانی ناو هه‌ردوو سه‌نده‌که‌ش له یه‌ک‌تریان بیستووه، به‌لام یه‌کی‌کیان شه‌ش که‌سه و نه‌وێتریان هه‌وته، ئه‌وا سه‌نده‌ی شه‌ش که‌سه‌که به (عالی) داده‌نریت و هه‌وت که‌سه‌که‌ش به (نازل)، تا ژماره‌که که‌مه‌تر بێت (عالی) بوونی سه‌نده‌که به‌هێ‌زتر و به‌نرخ‌تر ده‌کات. ئه‌وه‌ی شایانی باسه ئه‌وه‌یه که پێشه‌واکانی هه‌دیس هه‌میشه شه‌یدای سه‌نده‌ی عالی بوون، له پێنا‌ویدا و‌لاته و و‌لات گه‌راون، چونکه تا‌وه‌کو ژماره‌ی که‌سه‌کان له سه‌نده‌دا که‌مه‌تر بێت ئه‌وا ئه‌گه‌ری راستی هه‌دیسە‌که زیاتر ده‌بێت، له‌به‌رئوه‌ی که هه‌ریه‌کی‌که له که‌سه‌کانی له‌وانه‌یه بێت به هۆی دروست بوونی هه‌له‌یه‌که له هه‌دیسە‌که‌دا، جا به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست بێت، یان له‌به‌ر هه‌له‌کردن، که‌واته تا ژماره‌ی که‌سه‌کان که‌مه‌تر بێت ئه‌گه‌ری هه‌له و که‌موکو‌ری که‌مه‌تر.

ئێسنادی عالی‌ش له‌سه‌ر پێنج جۆر دیت، له هه‌موویان چاک‌تر ئه‌وه‌یانه که له پێغه‌مبه‌ره‌وه (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بێت) نزیک بێت.

به جوانی ده‌زانم که لیږدهدا ئاماژه بۆ خالئیکي دیکه‌ش بکه‌م، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که بۆچی شوعبه پرسپاری له‌ عه‌مر کرد، ئایا تۆ خۆت هه‌دیه‌که‌ت له‌ جابیر بیستوه؟ که دیاره بۆیه ئه‌و پرسپاره‌ی لی کرد، چونکه وه‌کو وتان، عه‌مر بینین و بیستنی له‌ جابر زۆر بووه، که دیاره شوعبه‌ش وه‌کو پێشه‌وايه‌کی گه‌وره وه‌ریایه‌کی بی که‌ناری زانیاری هه‌دیس، ئه‌مه‌ی ده‌زانی، چونکه ئه‌گه‌ر عه‌مر بیستنی له‌ جابیر نه‌بوايه، ئه‌وا هه‌رگیز شوعبه ئه‌م پرسپاره‌ی ئا‌راسته نه‌ده‌کرد، چونکه پێویستی پێی نه‌ده‌بوو و به‌بی پرسپار کردن ده‌یزانی که ته‌دلیس کراوه.

٦- یان به‌وه‌دا ده‌زانریت که ته‌دلیس کراوه، پرسپار له‌ که‌سه‌که ده‌کریت، که ئایا تۆ خۆت ئه‌م هه‌دیه‌ت له‌و شیخه بیستوه که له‌ به‌رده‌متدا ناوت هیناوه؟ ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا ناوی که‌سیک له‌ نیوانیاندا ده‌هینیت و دان ده‌نیت به‌ ته‌دلیسه‌که‌دا.

نمونه‌ی ئه‌مه‌ش وه‌کو ئه‌وه‌ی که له‌ ته‌دلیسی ئیسناددا باس‌مان کرد، که سوفیانی کورپی عویه‌ینه هه‌دیه‌ی ده‌گێڕایه‌وه و ده‌یفه‌رموو: زه‌هری ده‌فه‌رمویت: پێیان وت زه‌هری خۆی هه‌دیه‌که‌ی بۆ گێڕایه‌وه؟ بێده‌نگ بوو، پاشان فه‌رموو: زه‌هری ده‌فه‌رمویت، لێیان پرسیه‌وه خۆت له‌ زه‌هریت بیستوه؟ ئه‌ویش فه‌رموو: نه‌خێر، خۆم له‌ زه‌هریم نه‌بیستوه و له‌وه‌یشم نه‌بیستوه که له‌ زه‌هری بیستوه، به‌لکو عه‌بدوره‌زاق بۆی گێڕاوه‌ته‌وه و ئه‌ویش له‌ موعه‌مه‌ره‌وه و ئه‌ویش له‌ زه‌هری بیستوه^(١٩١).

ئیمامی ئیبنو عه‌بدولبه‌ر ده‌فه‌رمویت، سوفیانی کورپی عویه‌ینه ته‌دلیسی ده‌رکرد و ئه‌یوت: (عن الزه‌ری)، کاتیک لێیان ده‌پرسی: کچی تر له‌ نیوان تۆ و زه‌هریدا؟ ئه‌ویش له‌وه‌لامدا ئه‌یوت: باشه ئیوه به‌ زه‌هری قه‌ناعت ناکه‌ن و دلتان ئاو ناخواته‌وه؟ ئه‌وانیش ده‌یانوت: به‌لێ ده‌یکه‌ین، به‌لام هه‌زه‌که‌ین بزانی کێ له‌وی بیستوه، هه‌ر کۆلیان لی

ده‌گێڕنه‌وه که له‌ کاتی سه‌ره‌مه‌رگیدا له‌ یه‌حیای کورپی موعین-یان پرسی: هه‌ز له‌ چی ده‌که‌ی؟ ئه‌ویش فه‌رموو: (مالئیکي خالئ و ئیسنادئیکي عالی)، به‌نده، نووسه‌ری ئه‌م دێرانه توێژینه‌وه‌یه‌کی له‌ ئیسنادی عالی و نازل دا به‌ زمانی عه‌ره‌بی نووسیوه. ب‌روانه: (التقیید والایضاح) ٧٥٢/١، و (علوم الحدیث) ٢٣٦، و (موسوعة علوم الحدیث) ٢٥٣/١.

^{١٩١} التقیید والایضاح ٤٥٠/١، فتح الباقي ١٦٥.

نه‌ئەدا، ئه‌ویش لایان په‌ست ده‌بوو به‌ دو‌عا‌کردنیکى شه‌په‌وه‌ ئه‌یوت: مه‌عمه‌ر، خوا پیت و فه‌رتان نه‌داتى^(١٩٢).

٧- یان به‌وه‌دا ده‌زانریت که ته‌دلیس کراوه‌ که شیخی ئه‌و که سه‌ی ته‌دلیسه‌که‌ی کردوه‌ دان ئه‌نیت به‌وه‌دا که ئه‌و که سه‌ه‌ ده‌یسه‌که‌ی له‌و بیستوه‌ و پاشان ته‌دلیسی تیا‌دا کردوه‌و ناوی ئه‌وی له‌ زنجیره‌ی سه‌نه‌ده‌که‌دا سپروه‌ته‌وه‌.

نمونه‌ی ئه‌مه‌ش وه‌کو ئه‌وه‌ی که خه‌تیبه‌ی به‌غدادی له‌ عه‌بدوللای کورپی موباره‌که‌وه‌^(١٩٣) ده‌گیکړپته‌وه‌ که فه‌رمووی: به‌ شوره‌یکى کورپی عه‌بدوللای نه‌خه‌عیم^(١٩٤) وت: ئایا تو ئه‌بوسه‌عدى به‌قال ده‌ناسیت؟ ئه‌ویش به‌ ته‌وسه‌وه‌ وه‌لامى دامه‌وه‌ و وتی: به‌لئى، ئه‌رى وه‌للا ئه‌یناسم (ئیسناده‌کانى عالییه)^(١٩٥) من هه‌دیسیکم بو گێراوه‌ته‌وه‌ له‌ عه‌بدولکه‌ریمی جه‌زه‌رییه‌وه‌^(١٩٦)، ئه‌ویش له‌ زیادى کورپی ئه‌بى مه‌ریه‌مه‌وه‌^(١٩٧)، ئه‌ویش له‌ عه‌بدوللای کورپی مه‌عه‌قه‌له‌وه‌^(١٩٨)، ئه‌ویش له‌ عه‌بدوللای کورپی مه‌سه‌عووده‌وه‌^(١٩٩) که فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر

^{١٩٢} التمهید ١/ ٢٩- ٣٠.

^{١٩٣} عه‌بدوللای کورپی موباره‌ک کورپی وازیج، یه‌کیکه‌ له‌ پایه‌ بلنده‌کانى هه‌دیس، له‌ سالى (١٨١ک) کۆچى دواى کردوه‌، بروه‌نه: (ته‌ه‌ذیب الکمال) ١٠/ ٤٦٦، (الکاشف) ٢/ ١١٩ (٢٩٧١).

^{١٩٤} شوره‌یکى کورپی عه‌بدوللای نه‌خه‌عى، یه‌کیکه‌ له‌ متمانه‌دار و پێشه‌واکان، له‌ سالى (١٧٧ک) له‌ ته‌مه‌نى (٨٢) سالی‌دا کۆچى دواى کردوه‌، بروه‌نه: (تذکره‌ الحفاظ) ١/ ١٧٠، (الجرح والتع‌دیل) ٤/ ١٦٢.

^{١٩٥} له‌په‌راویزیک‌دا له‌مه‌وپێش ئیسنادى عالى و نازل روونکراوه‌ته‌وه‌، تکایه‌ با له‌ویدا ته‌ماشای بکړیت.

^{١٩٦} عه‌بدولکه‌ریمی کورپی مالیکی ئه‌بو سه‌عیدی جه‌زه‌رى، حافیزه‌ و هه‌دیسى زۆرى گێراوه‌ته‌وه‌، له‌ سالى (١٢٧ک) کۆچى دواى کردوه‌، بروه‌نه: سیر اعلام النبلاء ٦/ ٨٠، (الکاشف) ٢/ ١٩٩ (٣٤٦٦).

^{١٩٧} زیادى کورپی ئه‌بى مه‌ریه‌مى جه‌زه‌رى، که‌سیکی متمانه‌داره‌، بروه‌نه: (ته‌ه‌ذیب الکمال) ٦/ ٤٠٥، (الکاشف) ٢٨٧/ ١ (١٧٢٣).

^{١٩٨} عه‌بدوللای کورپی مه‌عه‌قه‌لى کورپی موقرینى موزنى، ئه‌بو وه‌لیدی کوفی، که‌سیکی متمانه‌داره‌. بروه‌نه: ته‌ه‌ذیب الکمال ١٠/ ٥٥٩ (٣٥٦٩) و سیر اعلام النبلاء ٤/ ٢٠٦.

^{١٩٩} عه‌بدوللای کورپی مه‌سه‌عوود کورپی غافیلی هه‌زه‌لى، هاوړپى شیرینی پیغه‌مبه‌ر (دروودى خواى له‌سه‌ر بیت)، له‌ سالى (٣٢ک) کۆچى دواى کردوه‌، بروه‌نه: سیر اعلام النبلاء ١/ ٤٦١، (الکاشف) ٢/ ١٢٥ (٣٠١٠).

(دروودی خوای له سەر بیټ) فەرموویه تی: (الندم التوبة)^(٢٠٠) که به پێزی هاتوو منیش و عەبدولکەریمیش و زیادیشی له سه نه ده که لا بردوو و به سەر هەرسێکماندا قەڵەمبازی داوه و راستەوخۆ هەدیسه که ی له عەبدوللای کورپی مه قه له وه له عەبدوللای کورپی مه سه ووده وه گێڕاوه ته وه له پێغه مبه ره وه (دروودی خوای له سەر بیټ).
که دیاره لیڤه دا به م روونکردنه وه یه ی شوره یکه دا زانرا، که ئه بو سه عد ته دلێسی له هەدیسه که دا کردوو.

٨- یان به وه دا ده زانریټ که ته دلێسی کردوو که یه کێک له ئیمام و شاره زایانی هەدیسه روونی ده کاته وه، ئه و که سه ی هەدیسه که ی گێڕاوه ته وه، ئه و هەدیسه ی له و شیخه ی به رده می خۆی نه بیستوو که ناوی بردوو^(٢٠١). ئه ویش وه کو ئه وه ی که پێشه وایه کی شاره زا، دان به ژماره ی ئه و هەدیسه نا ده بنیټ، که ته دلێسه که ره له که سێک له و که سانه ی بیستوو، که ته دلێسی له هەدیسه کانیاندا کردوو^(٢٠٢).

له راستیدا کاتی که ژياننامه ی پیاوانی هەدیسه ده خوینیته وه له و په رتووکانه دا که بو ئه و مه به سه ته دیاری کراون، وه کو:

(الجرح والتعديل) ی عەبدورەحمانی رازی و (تهذيب الكمال) ی مزنی و (تهذيب التهذيب) ی عەسقه لانی و هاوینی کانیان، ده بینیت که هەندی جار له هەندی ته رجه مه دا دانه ر ده فەرمویت ئه م که سه ریاوایه تی له فلان که سه وه ته نها چوار هەدیسه، یان فلان که س جگه له سی هەدیسه هیچی تری له فلان که سه وه نه بیستوو، که واته ئه گەر ئه م وتی سی هەدیسه و ئه و شه شی لیوه گێڕابوو، مانای وایه که له سیانیاندا ته دلێسی کردوو.

^{٢٠٠} رواه الامام احمد في مسنده ٣٧٦/١.

^{٢٠١} موسوعة علوم الحديث، ٤٦١/١.

^{٢٠٢} الكفاية ل ٥١٤.

نمونه‌ی ئەمەش وەکو ئەوەی کە ئیبنو ئەبی حاتم لە شوعبەو دەگێڕێتەو کە دەیفەرموو: "ئەبو ئیسحاقى هەمەدانى"^(٢٠٣) جگە لە چوار هەدیس هیچی تری لە حارسی ئەعوەرەو^(٢٠٤) نەبیستوو^{۱۱}(٢٠٥).

بەلام ئەوەی کە لێره دا کێشه‌که بنه‌پر ده‌کات و دلتیا ده‌بین له‌ باسه‌که و که‌سه‌که، ئەوه‌یه کە ئەو ئیمامه ئەوه‌نده زه‌حمه‌تیش بکێشێت وەکو ژماره‌که‌ی ده‌ستنیشان کرد، هه‌دیه‌کانیش روون بکاته‌وه و دیارییان بکات که کامانه‌ن، وەکو ئەوەی کە شیخی ئیبنو حه‌جەر (خوای لی رازی بی‌ت) ده‌گێڕێتەو له‌ ئیمامی ئەحمەد و که‌سانی تریشه‌وه کە فرموویانه: هه‌که‌م^(٢٠٦) جگە له‌ پینچ هه‌دیس هیچی تری له‌ میقه‌سم^(٢٠٧) نەبیستوو.

یه‌حیای کو‌ری قه‌تانی‌ش هه‌ر پینجیانی ده‌ستنیشان کردوو، که ئەمانه‌ی خواره‌وه‌ن: هه‌دیسی وه‌تر، هه‌دیسی قونووت - هه‌دیسی عه‌زمه‌ت و ته‌لاق، هه‌دیسی جه‌زائو سه‌ید - هه‌دیسی ئەوەی کە پیاو بجێته‌ لای ژنه‌که‌ی له‌ کاتی هه‌یزدا، که ئەم قسه‌یه ئەبی خه‌یبه‌مه له‌ میژوو‌ه‌که‌یدا گێراویه‌تییه‌وه له‌ عه‌لی کو‌ری مه‌دینییه‌وه، له‌ یه‌حیای قه‌تانه‌وه^(٢٠٨).

نمونه‌یه‌کی تری ئەم جو‌ره ناگادارییه وەکو ئەوەی کە ئیمامی بوخاری (ره‌زای خوای لی بی‌ت) ده‌رباره‌ی عه‌بدو‌للای کو‌ری زالمی ته‌میمی ده‌فه‌رمو‌یت: له‌ دوو هه‌دیس زیاتری

^{٢٠٣} عه‌مری کو‌ری عه‌بدو‌للای ئەبو ئیسحاقى هەمەدانى، شیخ و عابید و زاهید، له‌ سالتی (١٢٧ك) له‌ ته‌مه‌نی (٩٥) سالتیدا کۆچی دوایی کردوو، ب‌روانه: (ته‌ه‌ذیب الکمال) ٢٦٥/١٤ (٤٩٨٤)، (سیر أعلام النبلاء) ٣٩٢/٥.

^{٢٠٤} حاریسی کو‌ری عه‌بدو‌للای کو‌ری که‌عب ئەبو زوه‌یری هەمەدانى ئەعوەر، هه‌ندئ گله‌یی لی ده‌که‌ن، له‌ سالتی (٦٥ك) کۆچی دوایی کردوو. ب‌روانه: (ته‌ه‌ذیب الکمال) ٣٩/٤ (١٠٠٨) و (ته‌ه‌ذیب الته‌ذیب) ١١٧/٢ (١٠٧٦).

^{٢٠٥} (الجرح والتعديل) ١٤٨/١.

^{٢٠٦} هه‌که‌می کو‌ری عوته‌یه، ئەبو موحه‌مه‌دی کیندی، خاوه‌نی پله‌و متمانه‌یه، له‌ سالتی (١١٣ك) کۆچی دوایی کردوو. ب‌روانه: (ته‌ه‌ذیب الکمال) ١١٤/٧، (تقریب الته‌ذیب) ١٩٢/١.

^{٢٠٧} میقه‌سمی کو‌ری بو‌جره، ئەبو ئیبنی نه‌جده، که‌سیکی متمانه‌داره، له‌ سالتی (١٠١ك) کۆچی دوایی کردوو. ب‌روانه: (ته‌ه‌ذیب الکمال) ١٨/٣٥٤، (الکاشف) ١٥٥/٣ (٥٦٩٥).

^{٢٠٨} (ته‌ه‌ذیب الته‌ذیب) ١٧١/٢.

ریوایەت نەکردوو، ئەوانیش هەدیسی (عشرة في الجنة)^(٢٠٩) وە هەدیسی (بحسب أصحابي القتل)^(٢١٠).

^{٢٠٩} برۆانە بۆ ئەم هەدیسه لەلای تیرمیزی (٣٧٥٧)، ئەبوداود (٤٦٤٨) و نەسانی (١٠١) و ئیبنو ماجه (١٣٤).

^{٢١٠} (تهذيب التهذيب) ٢ / ١٢٥.

پوختەى ناوەرۆك بەز مانى كوردىي

ئەم نووسراوھ ھەولايكە لە پيئاي روونكردنه وهى يه كيك له زانستيه كانى هەديش، كه ئه ویش (ته دليسه له لای زانايان)، باسه كه ش دابهش كراوه به سەر پيشه كيهك و سى بهش و كوتاييه كدا.

له پيشه كيه كه دا ئاماژه بۆ چەند لايه نيك كراوه، وهكو ئه و موژده شيرينه ي كه خواى مه زن به گه لي ئيسلامى فەرمووه كه ترسى فەوتان و گوپانى قورئانه پيرۆزه كه يانيان نه بيت، چونكه خوا خوى ناردوويه تى و هەر ئه ویش ده پياريزى، كه ئه مهش بيگومان له هه مان كاتدا موژده شه بۆ پاريزگارى كردنى فەرمووده كانى پيغه مبه ره نازداره كه شى (دروودى خواى له سەر بيت)، چونكه تيگه يشتن له مه به ست و باسه كان و ئه حكامه كانى قورئان، له زۆربه ي شوينه كانيدا راده وه ستيت له سەر روونكردنه وهى ئه و هەديسانه، هه روه كو خواى گه وره خوى فەرموويه تى: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ).

هەر بۆيه ش خواى گه وره له هه موو بارودۆخي كدا كۆمه ليكي هه لبارده ي له دلسوزانى ئيسلام كردووه به سه ربازي پاراستنى فەرمووده كانى پيغه مبه ر و پاراستنيان له فەوتان و ده ستريزى كردنى ناپاكان بۆيان و شيوانديان و له ناوبرديان، كه ئه م كۆمه له بۆ ئه نجامدانى ئه م ئه ركه گرنگه ي خويان ده يان زانستى پيوهر و بنه ما و ياسايان داھينا، كه سه ره نجى دۆستان و دوژمنانيان راكيشاوه، هه روه ها ده رباره ي ئه و كه سه ي كه ده م ده بات بۆ هەديس و ده يانگيرپته وه، كۆمه ليك داواكارى ورد و مه رجي كارىگه ريان داناو ه كه هه ركه سيكي به خته وهر تواناي به ده س هينانيانى هه بيت، ئه وه بيگومان چاكترين و پاكترينى هه موو كۆمه ل ده بيت و ئه و كاته ش جيگاي خوى ده بيت كه شه ره فى گيرانه وهى ئه و فەرموودانه ي پى ببه خشريت.

ئەو داواكارىيانە و بنه مايانه و مه رجانە، تاراده يه ك به دريژى له و پيشه كيه كه دا تيشكيان خراوته سه ر و روونكراونه ته وه.

له به شى يه كه مى نووسينه كه دا، كه ته رخانكراوه بۆ (ماناي ته دليس و جوړه كان)، مه به ست له وشه ي (ته دليس) روون كراوه ته وه كه له بنه پرتدا به ماناي تيگه ل بوونى رووناكى به تاريكى ديت، پاشان گويزراوه ته وه بۆ رووكه شكردنى شت و پاشانيش بۆ شاردينه وهى عه يبي عه يبدار له كاتى مامه له كردندا، هەر بۆ ئه م مه به سته ش زانايانى هەديس

به‌کاریان هیناوه بۆ شاردنه‌وه‌ی ئه‌و عه‌یبه‌نه‌ی که له‌ هه‌دیسدا ده‌بن و به‌هۆیانه‌وه‌ زانایان ئه‌و هه‌دیسانه‌ وه‌رناگرن و کاری پێ ناکهن، له‌به‌رئێه‌وه‌ که‌سیکی گزیکه‌ری فی‌لباز به‌ قسه‌ گۆرپین و فی‌لێکی وشه‌یی عه‌یبه‌که‌ داده‌پۆشی‌ت و خه‌لکه‌که‌ چه‌واشه‌ ده‌کات، تاوه‌کو عه‌یبه‌که‌ نه‌بینن و هه‌دیسه‌که‌ی لێ وه‌رگرن.

له‌به‌رئێه‌وه‌ش که‌ ته‌دلیس چه‌ند جۆریکه‌ و پێناسه‌ی هه‌رجۆره‌ش له‌گه‌ڵ جۆره‌کانی تر دا جیاوازه‌، وا به‌ باشزانراوه‌ که‌ هه‌ر جۆره‌ به‌ جیا پێناسه‌ بکری‌ت، که‌ ئه‌مه‌ش ناچاری کردین بۆ ئاماژه‌کردن بۆ ئه‌و جیاوازییه‌ی له‌ نیوان زانایانی هه‌دیسدا هه‌یه‌، ده‌رباره‌ی جۆره‌کانی ته‌دلیس.

پێشه‌وا‌ی گه‌وره‌ی هه‌دیس و زانانی ب‌لندی کورد، ئیبنو سه‌لاحی شاره‌زووری و هه‌ندیک له‌ هاو‌بیرانی، ته‌دلیسیان به‌ دوو جۆر داناوه‌، ئه‌وانیش (ته‌دلیسی ئیسناد) و (ته‌دلیسی شیوخ)، له‌ کاتی‌که‌ که‌ کۆمه‌لێکی دیکه‌ به‌ سه‌رکردایه‌تی شیخی گه‌وره‌مان حافیزی عی‌راقی ته‌دلیس به‌ سێ جۆر ده‌زانن، یه‌که‌م و دووه‌م ئه‌وانه‌ بوون که‌ باسکران و جۆری سی‌هه‌میش ناویان ناوه‌ (ته‌دلیسی ته‌سویه).

ئه‌وی راستی ب‌یت ئه‌م جیاوازییه‌ش له‌ نیوانیاندا به‌س به‌ ناوه‌، ئه‌گینا گروپی یه‌که‌میش باوه‌ریان به‌م جۆری سی‌هه‌مه‌ هه‌یه‌، ته‌نها ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌وان به‌ وێنه‌یه‌کی جۆری یه‌که‌می ده‌بینن، نه‌ک به‌ جۆریکه‌ی سه‌ربه‌خۆ، له‌م شوێنه‌شدا ئاماژه‌ بۆ روونکردنه‌وه‌یه‌کی هه‌ممانه‌ی به‌ وێژدانانه‌ی شیخی عه‌سقه‌لانی کراوه‌، ده‌رباره‌ی پارێزگاری له‌ ئیبنو سه‌لاح و وه‌لامدانه‌وه‌ی عی‌راقی.

پاشان له‌م به‌شه‌دا باسی جۆره‌کانی کراوه‌ و وتراوه‌:

جۆری یه‌که‌م که‌ (ته‌دلیسی ئیسناده‌) له‌ چه‌ند وێنه‌یه‌کدا خۆی ده‌بینێته‌وه‌، وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ ته‌دلیسکه‌ر فه‌رمووده‌که‌ ده‌گێرێته‌وه‌ له‌ شیخیکه‌وه‌ که‌ ب‌ینیویه‌تی و فه‌رمووده‌شی لێ بیستوه‌، به‌لام ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی ئێره‌ی لێ نه‌بیستوه‌، یان ب‌یگێرێته‌وه‌ له‌ شیخیکه‌وه‌ که‌ هاوچه‌رخ‌ی بووه‌ و به‌لام هه‌یجی لێ نه‌بیستوه‌، به‌لام وا باسه‌که‌ بکات، که‌ وا بزانی‌ت له‌ خۆی بیستوه‌، یان ب‌یگێرێته‌وه‌ له‌ شیخیکه‌وه‌ که‌ هاوچه‌رخ‌یشی نه‌بووه‌ و نه‌شی ب‌ینیوه‌، به‌لام وا باسه‌که‌ بکات که‌ خه‌لکان گومان ب‌ه‌ن، که‌ له‌ خۆی بیستوه‌ یان

بیگریته وه له په‌ره نووسراوی که سیکه وه که هاوچه‌رخى خوۍ بووه دبیټی یان نه‌ی دبیټی، به‌لام خه‌لکان وایزانن که له ده‌می خوۍ بیستووه، وه بۆ هه‌ریه‌کێک له‌م وینانه نموونه‌ی واقعی له‌و رووداوانه‌ی که زانایان له‌ ته‌دلیسه‌کرانیان بینیه، هینراوه‌ته‌وه و شایانی باسیشه که له‌ناو به‌ناوی ئه‌م وینانه‌دا چه‌ند ئاماژه‌یه‌ک بۆ هه‌ندێ لایه‌ن به‌رچاوده‌که‌وێت، که ناکریت پشتگوێ بخرین وه‌کو ئه‌وه‌ی که ئه‌و وشه‌یه‌ی ته‌دلیسه‌کر به‌کاری ده‌هینیت نابیت به‌ زه‌قیی بیستن بگه‌یه‌نیت، وه‌کو (سمعت) یان (حدثنی) به‌لکو وا گومان په‌یدا بکات که بیستویه‌تی وه‌کو: (عن فلان) یان (قال فلان).

وه‌کو ئه‌وه‌ی که پێسته ئه‌و که‌سه‌ی که ته‌دلیس له‌ شیخێکه‌دا ده‌کات، هه‌دیه‌ی تری جگه‌ له‌مه‌ی لی بیستبیت و بووبیت به‌ شیخ و مامۆستای، چونکه ئه‌مه‌یه‌ به‌مه‌ی چه‌واشه‌کردنی خه‌لکه‌که‌، ئه‌گینا ئه‌گه‌ر ناوی که‌سیکی هینا که هه‌چی لی نه‌بیستووه، ئه‌وه به‌ پای ژۆربه‌ی زانایان ئیرساله نه‌ک ته‌دلیس.

دواى ئه‌وه‌ی باسی جوړی دووهم که ته‌دلیسی شیوخه‌ هاوتۆته باسه‌وه، که ئه‌ویش سپینه‌وه‌ی ناوی که‌سی تیا نییه، به‌لکو ته‌مومژاوی کردنی ناوی شیخه‌که‌یه، به‌ناوبردنی به‌ناوێکی نه‌ناسراو و نه‌زانراو، بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م جوړه‌ش گه‌لی نموونه‌ی واقعی له‌ ده‌سکردی ته‌دلیسه‌کران هینراوه‌ته‌وه.

هه‌ر لێره‌شدا ئاماژه بۆ ئه‌و گله‌یه‌یه‌ که‌راوه که ئه‌بینه‌ سه‌لاح و گه‌لی له‌ زاناکانی دواى خوۍ له‌ خه‌تیبه‌ به‌غدادییان کردووه، که گوايه ژۆری هه‌ز له‌م جوړه ته‌دلیسه‌ بووه و هینانه‌وه‌ی نموونه له‌ په‌رتووکه‌کانی، له‌گه‌ڵ دابه‌زاندنی رایه‌کی عه‌سقه‌لانی و پارێزگارییه‌کی جوانی له‌ خه‌تیب.

دواى ئه‌م باسانه‌ قسه‌ له‌سه‌ر جوړی سیه‌هم (ته‌دلیسی ته‌سویه) که‌راوه، که حافیزی عیراقی ژۆر گرنگی پێداوه‌و به‌ خراپترینی هه‌موو جوړه‌کانی داناوه، که شیوه‌ی ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که ته‌دلیسه‌کر هه‌دیه‌ی له‌ شیخێکی متمان‌ه‌پێکراو بیستووه، ئه‌و شیخه‌ش له‌ شیخێکی لاواز و ئه‌و لاوازه‌ش له‌ شیخێکی متمان‌ه‌پێکراو، ئینجا ته‌دلیسه‌کر دینێ شیخه‌که‌ی خوۍ ده‌هیلایته‌وه و شیخه‌ لاوازه‌که‌ی شیخه‌که‌ی لاده‌بات، به‌مه‌ زنجیره‌که‌ ساف و لووس ده‌کات و هه‌موویان ده‌بن به‌ متمان‌ه‌دار، ترسناکیی ئه‌م جوړه ته‌دلیسه‌ش له‌ چه‌ند

روویه که وهیه، وهکو ئه وهی که هه موو زنجیره که بووه به متمانه دار و ئه و شیخه ی دواى ته دلیسه که ریش ده توانی له م جوړه دا وشه ی گه یه نه رى بیستن، وهکو (سمعت) (حدثنا) به کار بهیئت، له بهرئه مانه هه رگیز ری تی ناچیت ته دلیس کرابیت.

هه ر لیره شدا درکینراوه که یه که م که سیك ئه م ناوه ی لیناوه ئه بو حه سه نی کوپی قه تان بووه و له پیش ئه ودا پییان وتوو ته دلیس ته جوید، له و که سانه ی که به زوری ئه م ته دلیسه یان کردوو به قیه ی کوپی وه لید و وه لیدی کوپی موسلیم بوون که لیره دا نمونه مان له لایه نی هه ردووکیانه وه هیئاوه ته وه.

له به شی دووه مدا که ته رخان کراوه بۆ باسی حوکی هه ریه که له جوړه کانی ته دلیس و ریوایه تی ته دلیسه که ر، وتراوه: که هه رسی جوړه کانی ته دلیس به لای زانایانه وه خراپ و ناپه سه ندن، به لام له وانه یه که خراپی هه ندیکیان به لایانه وه زیاتر بیت له هه ندیک.

ده رباره ی ته دلیسی ئیسناد ئیبنو سه لّاح ده فه رمویت: کاریکی قیزه ونه، ته نانه ت له پیشه وایه کی وه کو شوعبه به لایه وه له زیناکردن پیستر بووه، به لام له هه مووی کاره سات تر ئه وه یه که هه ندی له زانایان ئه م ته دلیسه به به ته جریح داده نی، که واته به لای ئه م کومه له وه هه رکه سیك تاکه جاریکیش ئه م ته دلیسه ی لی بینرا ئیتر که سایه تی له ده ست ده دات و هیچ ریوایه تیکی دواى ئه وه لی وهرناگیریت، که یفی خویه تی دووپاتی کرده و یان نا، یان دان بنیت به بیستندا یان نا، ته دلیسی له متمانه دار کردبیت یان بی متمانه، که ئه م رایه شیخی ئیبنو سه لّاح له زاناکانه وه گنراویه تییه وه و شیخی عیراقیش پشتگیری لی کردوو و فه رمویه تی که خه تیبی به غدادیش له (الكفاية) دا ئه م رایه ی گنراوه ته وه.

به لام هه ر عیراقی خو ی رایه کی تری له ئه بی حه سنی قه تتانه وه گوپزاوه ته وه، که فه رمویه تی: ئه و که سه ی متمانه داره دواى ته دلیسه که ش متمانه که ی هه ر ده مینیت، به لام به س به رامبه ر ئه وانه ی که تیایدا ده لی بیستوو مه، ئه م جوړه ی لی وهرده گیریت، به لام له وانه ی دانی تیایندا نه ناوه به بیستندا، متمانه ی پی نا کریت و لی وهرناگیریت.

پاشان ئیبنو سه لّاح رایه کی تری ده ربیره و فه رمویه تی: وا چاکه جیاوازی بکه ین له نیوان ئه و ریوایه ته ی که ته دلیسه که ر دانی تیادا ناوه به بیستندا و ئه م جوړه ی لی وهربگیرین و ئه وه ی که دانی تیادا نه ناوه به لکو گومانی بیستنی لی ده کریت، ئه مه یانی ده یینه وه

به سهردا و حوكمى هه ديسى مورسه لى بده ينئ، بو پشتگيرى راکه شى ده فره رمويت: به لگه شمان له سهر دروستى ئهم بوچوونه ئوه يه كه كتيبه باوه پى كراوه كان وهكو بوخارى و موسليم و ئهوانى ديكه شيان، ژماريه كى زورى له هه ديسى ئهم جوړه كه سانه وهكو قه تاده و ئه عمه ش و هه ردو سوڤيان و كه سانى ديكه شى تيدايه، كه له چه ندان هه ديسى ديكه ياندا ته دليسيان كړدوه و به لام چونكه له هه ديسان هه ياندا دانيان به بيستندا ناوه، ئه وانه يان لى وه رگيراه.

ئهم جياوازيه ي ئيبنو سه لاح كړدى كاريكى په سنده، به لام گرفتتكي تيدايه، ئه ویش له وهدا كه زانايان هه رچه نده له گه ليدا كوكن دهر باره ي ئهم هه ديسه ي كه ته دليسكه ر داني ناوه به بيستن تيايدا، به لام له گه ليدا نين دهر باره ي ئه وانه ي كه باسى بيستنيان نه كراوه، ئه و فره رموى ئهم جوړه حوكمى هه ديسى مورسه لى دهر پتئ، كه چى ده بينين زور له وانه ي كه مورسه ل وه رده گرن، هه ديسى ته دليس كراو وه رناگرن.

له به رئه وه ي كه ليرده دا باسى مورسه ل هاته پيشه وه و هه نديك ته دليس كراويان وهكو مورسه ل ته ماشا كړد، وا به باش دهر زانم كه تيشكيك بهاوينه سهر ئهم جوړه هه ديسه و راي زانايانى به رامبه ر روون بكه ينه وه.

راى جيا جيا هه يه به رامبه ر هه ديسى مورسه ل، به لام به هيز ترينيان ئه وه يه كه ئه و ناوه به هه ديسيك ده و تربيت كه تابعيه كه راسته وخو له پيغه مبه ره وه (درودى خواى له سهر بيت) بگيرپته وه و بفرمويث (قال رسول الله ﷺ) ناوى ئه و سه حابيه نه بات كه له پيغه مبه رى بيستوه.

ئينجا زانايانى هه ديس و ئوسول و فيقه ي ئيسلامى دهر باره ي مورسه ل، بوون به دوو كومه له وه:

كومه لى يه كه م: هه ديسى مورسه ل به به لگه دانانين و ئه حكامى پى ناسه لمينن، ئهم كومه له له سهر راکه ي خويان چه ند به لگه يه كى به هيزيان هيئاته وه و كه به روونى ئاماره مان پى كړدون.

كومه لى دووه م: باوه رپيان وايه كه هه ديسى مورسه ل به لگه يه، به لكو هه نديكيان زياده ره وشيان كړدوه و ده لئين كه گوايا مورسه ل له مه رفوعيش باشته.

ئەم دوو كۆمەلەش دەربارەى ھەدىسى تەدلىس كراو رايان بەم شىۋەيەى خوارەوئەى:
كۆمەلى يەكەم: ھەرۋەكو باۋەپريان بە مورسەل نىيە، ھەرۋەھا باۋەپريشان بە تەدلىس
كراو نىيە.

بەلام كۆمەلى دووئەم: كە باۋەپريان بە مورسەل ھەبوو، دەربارەى تەدلىس كراو بوون بە
دوو بەشەوئە:

بەشى يەكەميان: ھەرۋەكو باۋەپريان بە مورسەل ھەبوو ھەرۋەھا باۋەپريشان بە
تەدلىس كراو ھەيە.

بەشى دووئەميان: باۋەپريان بە مورسەل ھەبوو، بەلام باۋەپريان بە تەدلىس كراو نىيە،
بەلگەشيان ئەوئەيە كە تەدلىس لە بنەپەتا بەندە لەسەر ساختە و گزى كردن و چاۋبەست
كردن لە خەلكان و ئايىن شىۋاندن، كە ئەم خراپەكارييانە لە ئىرسالدا بەدى ناكريئ.

بە دواى ئەم باسانەدا، روونكردەوئەى ئەو ھۆكارانە دىئە پىشەوئە كە دەبن بە ھۆى
تەدلىسى شىۋو و نەھىشتىنى شەفاى لەناوئەكەيدا، كە كۆمەلىك ھۆكارى كاريگەر لەم لايەنە
باسكرون.

دەربارەى ھوكمى ئەم جۆرە تەدلىسەش زانايان ھەر توندوتىژن و فەرموويانە ئەگەر
لەبەرئەوئە ناۋى شىخەكەى تەمومزاۋى كرد كە خۆيشى و ھەموو خەلكان، يان بەس خەلكان
بە لاۋازى دەزانن، ئەو لەم دوو كاتەدا ھەدىسى لى و ھەرنەگىرئ، دەربارەى ھۆكارەكانى
تريش پىۋىستە ھەدىسەكە رابگريئ تاۋەكو بە تەواۋى لىكۆلىنەوئە دەربارەى شىخەكەى
دەكەين.

ھەرۋەھا تەدلىسى تەسۋىەش زۆر بە توندى دژايەتى كراۋە و بەلايانەوئە بە خراپەترىنى
ھەموو جۆرەكان دادەنريئ چونكە ۋەكو باسكرا چەند ھۆكارىكى تىدادايە كە دەرئەتى
ھەست كردن بە تەدلىسەكە لەناو دەبن.

لە بەشى سىبھەمدا كە تايبەتە بە باسى ريگاكانى ھەست كردن بە تەدلىس كردن، رۆلى
زانايان و ھەول و تەقەلايان لەو بوارەدا نرخیئراۋە و ئامازە بۆ كۆمەلىك لەو ريپازانە كراۋە
كە يارمەتيدەدەن بۆ ھەست كردن بە تەدلىس و دۆزىنەوئەى، يەككە لەو ريگايانە ئەوئەيە كە
ئەو كەسە خۆى دان بنىئت بەوئەدا كە تەدلىسى كردوئە.

یەکیکی دیکەش ئەوێه که شارەزایانی هەدیس و پیاوانی، رایبگەیهنن که تەدلیسکەر
هیچ بیستنیکی نییه لەو شیخەوێه که ئیستا وا دەردەخات که هەدیسێ لێ بیستووە،
هەرێهە شەش ریبازی تریش لەو ریبازە یاریدەدەرانی که زانایان بە پشکنین و بە
بەدواداچوون و بێکردنەوێه، هەستیانی پێ کردوون و تۆماریان کردوون، لەگەڵ هینانەوێه
نموونەێ واقعیش بۆ ریبازەکان.

ملخص المتوى بالغة العربية

هذا العمل المتواضع محاولة تروم القاء الضوء على جانب من جوانب علوم الحديث، وهو (التدليس عند المحدثين) من خلال مقدمة وثلاثة أقسام وخاتمة.

أشير في المقدمة الى أمور يُستحسن أن يطلع عليها، مثل الوعد الذي أبرمه سبحانه وتعالى على نفسه بأن يحفظ هذا القرآن الذي أنزله نوراً للبشرية ودستوراً لحياتهم، فلا شك أنه يتضمن بشارة بحفظ أحاديث الرسول ﷺ أيضاً من كل دس أو تحريف أو تزوير، لأن فهم القرآن الكريم وتنفيذ كثير من أوامره ونواهيه وأحكامه ودساتيره يتوقف على بيان من الرسول ﷺ، فهو الذي بين للناس بأقواله وأفعاله وتقريراته كل هذه الأمور، لأن ذلك كان ضمن واجباته ﷺ، على ما قرره سبحانه وتعالى بقوله الكريم: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ) (النحل: ٤٤).

وتحقيقاً لذلك فقد هبأ الله سبحانه وتعالى في كل فترة من فترات تأريخنا صفوة مختارة من علماء هذه الأمة للقيام بهذه المهمة العظيمة، فكانوا بحق قادة الإهداء، وسادة المهتدين، اختارهم الله سبحانه وتعالى لحماية أحاديث نبيه ﷺ من كل سوء يراد به من أيادي متطاوله، من أعداء الدين والماكرين والحاقدين.

أدرك هؤلاء الجنود بأنهم لا يتمكنون من أداء مهمتهم إلا بعدة تساعدهم وتسهل لهم أمرهم، لذلك قاموا بإختراع عشرات من العلوم الحديثية والقواعد النقدية، بغية تمييز المتون الصحيحة من باطلها، والاسانيد المستقيمة من سقيمها حتى أعجبت كل هذه القواعد والعلوم الأعداء قبل الأصدقاء، وكذلك وضعوا شروطاً دقيقة وفَعَالَةً لرواة الأحاديث وحملة الآثار، يكون من يفوز بحيازتها بلا شك من خيرة الرجال وأفضلها، وعند ذلك يكون أهلاً لكي يناط إليه شرف سماع الحديث وروايته، وقد أشير في هذه المقدمة الى عدد من هذه الشروط والأسس بشيء من التفصيل.

وفي القسم الأول من هذا العمل والذي خصص لبيان معنى التدليس وأنواعه، وضَّح معنى التدليس وأنواعه، ووضَّح معنى التدليس الذي كان يعني في البداية اختلاط النور بالظلمة، ثم نُقل الى التموية ثم بعد ذلك الى كتمان العيب في السلعة التي يراد التداول بها، ومن ثم نقله المحدثون الى إخفاء عيب في اسناد حديثٍ ربما يتسبب في ردّ الحديث ورفضه من قبل العلماء ولذلك يقوم واحد من المحتالين - غالباً بتضليل كلامي، وخداع لفظي يساعد على إخفاء عيب الحديث، حتى لا يشعر به من يراه فينخدع ويقبله.

وبما أن التدليس على أنواع مختلفة وقد يكون تعريف نوع منه مختلفاً مع تعريف نوع آخر، استحسنْتُ أن يُعرف كل نوع منه على حدة وهذا بدوره دفعني الى التطرق الى اختلاف العلماء في أنواع التدليس.

يرى الامام الكبير ابن الصلاح الكردي الشهورزي وجماعة أنَّ التدليس على نوعين، وهما (تدليس الاسناد) و (تدليس الشيوخ) في حين ذهب الحافظ الكبير عبدالرحيم الكردي العراقي وجماعة الى أنَّه ثلاثة أنواع، حيث زادوا على النوعين المذكورين نوعاً ثالثاً سموه (تدليس التسوية). ولا يبدو الخلاف جوهرياً، لأنَّ الأولين يؤمنون بهذا النوع المزداد أيضاً وكل ما هنالك أنَّهم يعتبرونه صورةً من صور تدليس الاسناد، وليس نوعاً برأسه.

أما النوع الأول الذي هو تدليس الاسناد فيتجلَّى من خلال صورٍ مختلفة، كأن يروي شخص عن شيخ لقيه وسمع منه ما لم يسمع منه، موهماً أنه سمعه منه، او (يروي عمَّن عاصره ولم يسمع منه إلا أنَّ كلامه يُوهَم بالسماع منه) أو (يروي عن صحيفة من عاصره، لقيه أو لم يلقه، ولكن روايته يتوهم بالسماع منه) وقد عزَّزت كل هذه الصور بأمثلة واقعية من أعمال المدلسين، ومن التي رصدتها أجهزة التسجيل والتصوير من جهابذة المحدثين.

وربما وجد القاريء في ثنايا هذه النماذج، في القسم الأول أيضاً إشارات الى أمور لا بدَّ من معرفتها، وذلك كالشرط الذي أشر إلىه ميمما يتعلق باللفظه المستخدمة في التدليس، فيجب ألا تقتضي الإتصال والسماع، مثل (سمعت) و (حدثنا) بل توهمهما مثل (عن فلان) و (قال فلان) وما في معناهما، وكالذي ذكرناه من أنَّه (إذا روى عن شيخ شيئاً لم يسمع منه موهماً أنه سمعه منه) انما يكون تدليساً، اذا كان الشخص المدلس سامعاً من ذلك الشيخ شيئاً آخر غير هذا الحديث بحيث ثبت له السماع منه، وأصبح شيخه واستاذَه لأنَّ هذا هو أساس تضليل الناس وانخداعهم لانه بسبب روايته عنه لما سمعه منه، يوهَم الناس أنَّ ما دلَّسه عنه هو أيضاً ضمن مسموعاته منه، أمَّا اذا روى عن شيخ لم يثبت له أي سماعٍ منه، فلا يكون ذلك تدليساً، بل هو إرسال على القول الصحيح.

ثم أتى الكلام على (تدليس الشيوخ) الذي لا حذف فيه لأيِّ إسم، بل يكونُ ريوياً عن شيخ سمع منه ما يرويه عنه، إلاَّ أنَّه يصف ذلك الشيخ بوصف لا يُعرف من اسمٍ أو كنية أو نسبه أو قبيلة أو بلر كي يوعر الطريق الى معرفة السامع له ويعمَّى أمره حتى لا يعرف هذا وقد أوردت لتوضيح هذا النوع ايضاً أمثلة واقعية من فعلات المدلسين.

وقد أشر ههنا الى عتاب ابن الصلاح وغيره من العلماء رحمهم الله تعالى للخطيب البغدادي رحمه الله تعالى، حيث اعتبروه لهجاً بهذا النوع من التدليس في مصنفااته، موردين نماذج منها شاهدة على دعواهم ثم أردفت ذلك بدفاع جميل من الشيخ العسقلاني رحمه الله تعالى للخطيب، وتبرير لموقفه. ثم تحدثتُ عن النوع الثالث الذي هو (تدليس التسوية) والذي شجبه الحافظ العراقي بشدة، واعتبره شرَّ الأقسام كلها، وصوره هذا النوع أنَّ يروي المدلس حديثاً سمعه عن شيخ ثقةٍ وقد سمعه

ذلك الثقة عن شيخ ضعيف، وذلك الضعيف يرويه عن شيخ ثقة، فيُبقى المدلس شيخه الثقة، ويُسقط شيخ شيخه الضعيف، ويجعله من رواية شيخه الثقة عن الثقة الثاني بلفظ محتمل للسمع كالعننة ونحوها، فيُصبح الإسناد كله ثقات، وفي ذلك غرورٌ شديد، وخطورة من عدة جهات، ككون سلسلة السند ثقات كلها، والشيوخ الذي بعد المدلس ثقة لم يعرف بالتدليس، واستعمال المدلس صيغة السماع عن شيخه، لأنه في الواقع سمعه منه، فهذه الظاهر بمجموعها تقضي على احتمال التدليس رغم وجوده.

ثم ذكرتُ أنَّ أولَ من سَمَّاه بالتسوية هو أبو الحسن القطان رحمه الله تعالى، وكان القدماء يسمونه (تدليس التجويد) لابقاء المدلس الأجواد فقط في سنده كما ذكرتُ أنَّ من بين مَنْ اشتهروا بهذا النوع بقية بن الوليد، والوليد بن مسلم، مورداً نماذج من أقوالهما التدليسية، وبعدها ذكرتُ أنَّ تدليس الشيوخ، لا ينحصر على إسقاط شيخ ضعيف تجميعاً للحديث، وتضليلاً للناس، بل يحتمل أن يسقط الراوي شيخاً ثقةً إبهاماً بالاسناد العالي، وذكرتُ مثلاً أورده شيخ الأندلس، ابن عبد البر رحمه الله تعالى.

وفي القسم الثاني الذي خُصصَ لبيان أحكام الأنواع الثلاثة للتدليس ورواية المدلس، بيَّنتُ أنَّ علماء الحديث شجُّوا الأنواع الثلاثة للتدليس شجاً شديداً وذمُّوا مدلسيها ربَّما إلى حد التجريح، إلا أنه قد يكونُ منهم لنوع منه أشدُّ ممَّا قالوه في نوع آخر.

أمَّا تدليس الاسناد فاستهجنه أكثر العلماء ويروى عن شعبة رحمه الله تعالى، أنه اعتبره أخاً كذبٍ واقبح من الزنا، مبالغةً في الزجر عنه والتنفير منه.

إلا أنَّ الآفة الكبرى ههنا هي رأي جمعٍ من المحدثين والفقهاء من اعتبار هذا التدليس تجريحاً للمدلس، وعلى هذا يُصبح مَنْ يقوم به ولو مرةً واحدةً ساقط الأهلية، ومردود الرواية على جميع الأحوال، أي سواء كَرَّرَ فعلته أم لا، وسواء صرَّح بالسمع أولاً، وسواء دلَّس عن الثقة أولاً، وهذا ما نقله الإمام ابن الصلاح عن جمعٍ غفيرٍ من العلماء، وأيده الحافظ العراقي ونقل عن الخطيب البغدادي أنَّه نقل أيضاً هذا الرأي في كفايته عن عددٍ من العلماء.

ولكنَّ العراقي نفسه ذكر بعد ذلك رأياً آخر عن أبي الحسن القطان رحمه الله تعالى أنَّه قال: إنَّ الشخص الثقة الذي تقبل روايته يبقى بعد التدليس مقبول الرواية أيضاً، ولكن فيما يصرَّح فيه بالسمع فقط، إما في الذي لا يصرح فيه بالسمع، فلا يوثق به، ولا تقبل روايته.

ثم استأنف ابن الصلاح رحمه الله تعالى الكلام في المسألة قائلاً: والصواب التفصيل بين مدلسٍ يُصرَّح في روايته بالسمع فيقبلُ منه هذا النوع من رواياته، وبين مدلس لا يصرح فيها بالسمع بل

يوهم به، فنعطي هذا النوع حكم الحديث المرسل وأنواعه، وقد استدل على سداد رأيه هذا بوجود أحاديث كثيرة في الكتب المعتمد كالصحيحين وغيرهما من أشخاص عرفوا بالتدليس كقتادة والأعمش والسفيانين وغيرهم حيث دلّسوا أحاديث كثيرة في رواياتهم الأخرى إلا أنهم قبل منهم ما صرحوا فيه بالسماع حتى من الشيخين، لأنهم لم يعتبروا التدليس كذباً بل ضرباً من الإيهام بلفظ محتمل.

وهذا التفصيل الذي ذكره ابن الصلاح رحمه الله تعالى تؤيّد به القول والنقول، إلا أنه يحتوي على حكم ربما يكون مشككاً فهو وإن وافقة أكثر العلماء في قبول رواية المدلس الذي يبيّن الاتصال والسماع بنحو (سمعتُ) و (حدثني) إلا أنهم يخالفونه في مدلس لا يبينهما بل يوهمهما بنحو (عن فلان) و (قال فلان) فهو منح هذا النوع من المدلس حكم الحديث المرسل، إلا أن جماعة من الذين يقبلون المرسل ويحتجون به، يردون الحديث المدلس ولا يعتبرونه حجةً.

وبما أن الكلام يتسرب الى ذكر الحديث المرسل، وذكر أن بعضاً من العلماء يعتبر المدلس كالمرسل، أرى من المستحسن والمفيد أن ألقى بعض الضوء على هذا النوع من الحديث وأبيّن رأي العلماء فيه.

هناك آراء مختلفة في المراد من المرسل، إلا أن أرجحها، هو الذي يوقع هذا الاسم على حديث التابعي عن النبي ﷺ مباشرة، كأن يقول (عبدالله بن عامر بن ربيعة) مثلاً (قال رسول الله ﷺ) من غير أن يذكر اسم الصحابي الذي سمع ذلك الحديث منه عليه الصلاة والسلام.

وقد اختلف المحدثون والاصوليون والفقهاء في احتجاجهم بالحديث المرسل على رأيين: يرى الشافعيون وجمع من الصحابة وفقهاء الحجاز رحمهم الله تعالى أن الحديث المرسل لا يحتج به، وقد استندوا في اثبات رأيهم على أدلة قوية أشرت إليها بشيء من التفصيل.

ويرى أبو حنيفة و مالك وأحمد وآخرون رحمهم الله تعالى أن المرسل يحتج به، حتى ادعى بعض هؤلاء أن المرسل أولى بالاحتجاج به من المرفوع، لأن من سمى لك شيخاً، فقد أحالك الى البحث عنه، والتحري من أحواله، أما الذي لم يسم شيخه رغم كونه ثقةً وأميناً فقد كفاك كل شيء وما عليك سوى الاعتماد عليه، فيما ذكره.

ثم إن أصحاب هذين الرأيين في المرسل يكون رأيهما تجاه المدلس كالاتي: اصحاب الرأي الأول الذين لم يحتجوا بالمرسل يُعطون الحكم نفسه للمدلس فلا يحتجون به أيضاً.

أما أصحاب الرأي الثاني المحتجين بالمرسل، فقد انقسموا مع المدلس الى فريقين: الفريق الأول يجرون حكم المرسل على المدلس أيضاً، فيحتجون بالنوعين كليهما.

أما الفريق الثاني، فيفرّقون بين المرسل والمدّلس، فيحتجون بالاول دون الثاني، لانهم يرون في التدليس تعزيراً وتضليلاً وتمويهاً وتشويشاً، في حين لا يوجد مع الارسال شيء من هذه.

ويلي هذه التوضيحات، الكلام عن الاسباب التي قد تتسبب في تدليس الشيوخ، وتدفع المدلس الى توعير الطريق الى معرفة شيخه، وتعمية أمره.

هذا وقد تشدّد العلماء في إصدار الحكم على هذا النوع أيضاً، قائلين: اذا قام المدّلس بهذا التدليس تضليلاً للناس لكون شيخه ضعيفاً عنده وعند غيره، أو عند غيره فقط، فلا يقبل منه حديثه في هاتين الحالتين، وكذلك بالنسبة الى الاسباب الأخرى، الدافعه للتدليس، لا يقبل منه حديثه حتى يتحقّق من حال شيخه، وآراء العلماء فيه، تعديلًا أو تجريحاً.

وأما تدليس التسوية، فشجبه العلماء بشدة أيضاً واعتبروه شرّاً الاقسام كلها، لانه كما قلنا، ترافقه أسباب قد تعرقل الوصول الى التدليس والشعور به.

وفي القسم الثالث من هذا العمل، والذي خصّص لبيان طرق معرفة التدليس، أشيد بالدور الكبير الذي قام به العلماء الجهابذة في ذلك المجال، باذلين جهوداً حثيثةً حتى توصلوا الى عدة طرق من شأنها أن ترشدنا الى التعرف على التدليس عند وجوده.

وقد أشير ههنا الى ثمان طرق من التي اكتشفها العلماء بالبحوث والمتابعات والتأمل من الروايات والعبارات منها: (اعتراف المدلس نفسه بأنه دلس حديثه) ومنها (معرفة أهل الحديث بأن المدلس لم يسمع أصلاً من الشيخ الذي ادعاه) وست طرق اخرى من امثال هاتين الطريقتين، مع التمثيل للطرق كلها، بأمثلة واقعية من حياة المدّلسين.

سم چاوه گان:

- ۱- قورئانی پیرۆز.
- ۲- (اختصار علوم الحديث) دانراوی ئیبنوکه سیر، چاپی قاهره، ۱۹۵۱ز، له گه ل شه رحه که ی (الباعث الحثيث).
- ۳- (الاستيعاب) ئیبنو عه بدولبه پ، چاپخانه ی (دار المعرفة)، به یروت ۲۰۰۶.
- ۴- (البداية والنهاية) ئیبنو که سیر دیمه شقی، به یروت، چاپخانه ی (المکتبة العصرية) ۲۰۰۸-۱۴۲۸.
- ۵- (تأریخ بغداد) خه تیپی به غدادی، به یروت، چاپخانه ی (دار الکتب العلمیة)، چاپی دووهم ۲۰۰۴-۱۴۲۵.
- ۶- (تحفة الأحوزي بشرح جامع الترمذي) عه بدورپه حمانی موباره کفوری، به یروت، چاپخانه ی (دار الفکر)، ۲۰۰۳ز-۱۴۲۴ک.
- ۷- (تدريب الراوي في شرح تقريب النواوي) جه لالودینی سیوگی، چاپخانه ی (مؤسسة الريان)، به یروت ۲۰۰۵ز.
- ۸- (تذكرة الحفاظ)، حافیزی زه هه بی، به یروت، چاپخانه ی (دار الکتب العلمیة)، چاپی دووهم، ۲۰۰۷-۱۴۲۸.
- ۹- (التصوير الفني في الحديث النبوي)، سید قطب، به یروت، (دار الفکر)، به بی سالی چاپکردن.
- ۱۰- (تقريب التهذيب) ئیبنو حه جه ری عه سقه لانی، چاپخانه ی (دار المعرفة)، به یروت، چاپی دووهم، ۱۳۹۵-۱۹۶۷.
- ۱۱- (التقييد والايضاح لما أطلق وأغلق من كتاب ابن الصلاح) عه بدورپه حیمی عیراقی، لیكۆلینه وهی دوکتۆر (أسامة خياط)، به یروت، (دار البشائر الاسلامیة)، چاپی دووهم، ۲۰۰۸ک-۱۴۲۹ز.
- ۱۲- (التمهيد لما في الموطأ من المعاني والأسانيد) ئیبنو عه بدولبه پ، چاپخانه ی (دار الکتب العلمیة)، به یروت چاپی دووهم ۲۰۰۳ز.

- ١٣- (تهذيب التهذيب) ثيبنو حه جهرى عه سقه لانى، ليكؤلينه وهى شيخ عادل ئه حمده، به بيروت، (دار الكتب العلمية)، چاپى يه كه م، ٢٠٠٤ - ١٤٢٥.
- ١٤- (تهذيب الكمال) ئه بو حه جاج يوسفى ميزى، چاپخانه ي (مؤسسة الرسالة) به بيروت، چاپى يه كه م ١٤٠٢ ك.
- ١٥- (توضيح الافكار لمعاني تنقيح الانظار) موحه ممه دى كورپى ئيسماعيلى سه نعانى، قاهره، چاپى يه كه م، ١٣٦٦ ك.
- ١٦- (جامع التحصيل في احكام المراسيل) ئه بو سه عيديدى علائى، چاپخانه ي (عالم الكتب)، چاپى سيئه م، ١٩٨٦.
- ١٧- (الجامع لاخلق الراوي وآداب السامع) خه تيبى به غدادى، چاپخانه ي (مكتبة المعارف)، ريبات، به بى سالى چاپكردن.
- ١٨- (الجرح والتعديل) ثيبنو ئه بى حاته مى رازى، چاپخانه ي (دار الكتب العلمية)، به بيروت، ٢٠٠٢، چاپى يه كه م.
- ١٩- (حسن المحاضرة في اخبار مصر والقاهرة) جه لالودينى سيوگى، چاپخانه ي (دار احياء الكتاب العربى)، به بى سالى چاپكردن.
- ٢٠- (الدر الكامنة في أعيان المئة الثامنة) ثيبنو حه جهرى عه سقه لانى، چاپخانه ي (دار الجيل)، به بيروت، ١٩٧٥.
- ٢١- (الدر المنتثرة في الأحاديث المشتهرة)، ئيمامى سيوطى، ليكؤلينه وهى خه ليل مهيس، چاپخانه ي (المكتب الإسلامى)، ١٤٠٤ ك.
- ٢٢- (الرسالة)، ئيمامى شافيعى، چاپخانه ي (قاهره)، به بى سالى چاپكردن.
- ٢٣- (سير اعلام النبلاء)، ئيمامى زه هه بى، ليكؤلينه وهى (شعيب الأرئوط)، به بيروت، مؤسسة الرسالة، چاپى دووه م، ١٤٢٩ - ٢٠٠٨، ٢٨ به رگ.
- ٢٤- (الشذى الفياح من كتاب ابن الصلاح) بورهانودينى ئه بناسى، به بيروت، دار ابن حزم، چاپى يه كه م، ١٤٢٧ ك - ٢٠٠٦ ز.
- ٢٥- (شذرات الذهب) ثيبنو عيمادى حه نبه لى، چاپخانه ي (القدس) له قاهره، ١٣٥٠ ك.

- ۲۶- (صحيح مسلم بشرح النووي) چاپخانه‌ی (دار الغد الجديد) قاهره، چاپی یه‌که‌م، ۱۴۲۹-۲۰۰۸.
- ۲۷- (الضوء اللامع في اعيان القرن التاسع) شه‌مسودین موحه‌ممه‌دی سه‌خاوی، چاپخانه‌ی (دار مكتبة الحياة) به‌یروت، به‌بی سالی چاپ‌کردن.
- ۲۸- (الضعفاء والمتروكين) نه‌حمه‌دی كورپی شوعه‌یبه‌ی نه‌سائی، چاپخانه‌ی (المكتبة الاثرية)، پاكستان، ۱۹۶۰.
- ۲۹- (ضوابط قبول عنعنة المدلس)، به‌یروت، (دار الكتب العلمية)، چاپی یه‌که‌م، به‌بی سالی چاپ‌کردن.
- ۳۰- (العلل الكبير) ئیبنو نه‌بی حاته‌می رازی، چاپخانه‌ی (دار الكتب العلمية)، به‌یروت، چاپی یه‌که‌م، ۲۰۰۶-۱۴۲۷.
- ۳۱- (علوم الحديث)، دوكتور سوبحی سالح، چاپخانه‌ی (ستاره)، چاپی یه‌که‌م.
- ۳۲- (فتح الباري بشرح صحيح البخاري)، ئیبنو حه‌جهری عه‌سقه‌لانی، به‌یروت، (المكتبة العصرية)، (۱۴۲۶-۲۰۰۵)، ۱۷ به‌رگ.
- ۳۳- (فتح الباقي بشرح ألفية العراقي)، زه‌كه‌ریا نه‌لئه‌نساری، چاپخانه‌ی (دار ابن حزم)، به‌یروت، چاپی یه‌که‌م، ۱۹۹۹.
- ۳۴- (فتح المغیث بشرح ألفية الحديث)، شه‌مسودینی موحه‌ممه‌دی سه‌خاوی، چاپخانه‌ی (المكتبة السلفية)، مه‌دینه‌ی پیروژ، چاپی دووه‌م، ۱۹۶۸.
- ۳۵- (فتح المغیث بشرح ألفية الحديث) عه‌بدوپه‌حیمی عیراقی، به‌یروت، (دار الكتب العلمية)، (۱۴۲۱-۲۰۰۱).
- ۳۶- (الفروق) شه‌هابودینی قه‌رافی، چاپخانه‌ی (دار احیاء الكتب)، به‌بی سالی چاپ‌کردن.
- ۳۷- (الكاشف) نه‌بو عه‌بدوللای موحه‌ممه‌دی زه‌هه‌بی، له‌گه‌ل (ذیل الكاشف) ی نه‌بی زورعه‌ی عیراقی، چاپخانه‌ی (دار الفكر)، به‌یروت چاپی یه‌که‌م ۱۹۹۷.
- ۳۸- (الكامل في الضعفاء والمتروكين)، ئیبنو عوده‌ی جورجانی قاهره ۱۹۷۵.
- ۳۹- (الكفاية في علم الرواية)، خه‌تیبه‌ی به‌غدادی، چاپخانه‌ی (السعادة) میسر چاپی یه‌که‌م ۱۹۸۵.

- ٤٠- (لسان العرب) ئیبنو مەنزوری ئەفریقی، چاپخانه‌ی (دار صادر) به‌یروت، چاپی شەشەم ١٤١٨ک.
- ٤١- (لسان المیزان) ئیبنو حەجەری عەسقلانی، چاپخانه‌ی (حەیدەر ئاباد)، ١٣٣١ک.
- ٤٢- (المجروحین من المحدثین) ئیبنو حیبانی بوستی، چاپخانه‌ی (حەیدەر ئاباد)، عەزیزیه، ١٩٦٥.
- ٤٣- (المجموع شرح المذهب) ئیمامی نەووەوی، به‌یروت، (دار الکتب العلمیة)، چاپی یەکه‌م، ٢٠٠٧-١٤٢٨، (٢٧ بەرگ).
- ٤٤- (المستصفی) ئەبو حامید ئیمامی موحه‌ممەدی غەزالی، چاپخانه‌ی (الأمیریة ببولاق)، ١٣٤٤ک.
- ٤٥- (مشاهیر علماء الامصار)، به‌یروت، (دار النصر)، به‌ی سالی چاپکردن.
- ٤٦- (معرفة علوم الحديث)، حاکیمی نەیسابوری، چاپخانه‌ی (دار الآفاق الجديدة)، به‌یروت، چاپی سی‌هەم ١٩٧٩.
- ٤٧- (موسوعة علوم الحديث)، سەید عەبدولماجیدی غوری، چاپخانه‌ی (دار ابن کثیر) بیروت ٢٠٠٧.
- ٤٨- (میزان الاعتدال) ئەبو عەبدوللای موحه‌ممەد زەهەبی، چاپخانه‌ی (عیسی الحلبي - القاهرة)، چاپی یەکه‌م، ١٩٦٣.
- ٤٩- (النکت) ئیبنو حەجەری عەسقلانی، چاپخانه‌ی (المجلس العلمي بالجامعة الاسلامية بالمدينة المنورة)، چاپی یەکه‌م، (١٤٠٤ک).

پێست

- پێشهکی ٥
- بهشی یهكهم:
- مانای ته‌دلیس و جۆره‌کانی ١٧
- بهشی دووه‌م:
- حوکمی هه‌ریه‌ك له جۆره‌کانی ته‌دلیس و رێوایه‌تی ته‌دلیسکه‌ر ٤٩
- بهشی سێهه‌م:
- رێگاکانی هه‌ستکردن به ته‌دلیسکردن ٦٧
- پوخته‌ی ناوه‌ڕۆك به زمانی کوردیی ٨٣
- ملخص المحتوی باللغة العربية ٩٣
- سه‌رچاوه‌کان ١٠٠

پهیمانگای جیهانی فیکری ئیسلامی

دامه زراوه یه کی فیکری ئیسلامی رۆشنیبری سهر به خویه، له سه ره تای سه ده ی پانزه یه می کۆچی (۱۴۰۱ ک - ۱۹۸۱ ز) له ویلایه ته یه کگرتوووه کانی ئەمریکا دامه زراوه، تا کار بۆ ئەم خالانه ی خواره وه بکات:

- فه راهه مهینانی تیروانینی گشتگیرانه ی ئیسلام، له پیناو ته ئسیلکردنی مه سه له هه نوکه ییه کانی ئیسلام و روونکردنه وه یان، هه روه ها له پیناو پیکه وه گریدانی به ش و لقه کان به هه مه کییه کان (الکلیات) و مه به ست و ئامانجه گشتیه کانی ئیسلام.

- گێرانه وه ی ناسنامه ی فیکری و رۆشنیبری و ژیا ری بۆ ئوممه ی ئیسلامی، ئه ویش له میانه ی چه ند هه ول و کۆششیک به ئیسلامکردنی زانسته مرۆقایه تی و کۆمه لایه تییه کان و چاره سه رکردنی مه سه له کانی فیکری ئیسلامی.

- چاکسازی له پرۆگرامه کانی فیکری ئیسلامی هاوچه رخدا، بۆ ئه وه ی ئوممه ی ئیسلامی توانای دووباره گه راندنه وه ی شیوه ژیا نه ئیسلامیه که ی خۆی و هه روه ها رۆلی خۆی له ئاراسته کردنی کاروانی ژیا ری مرۆقایه تی و به رچاو رۆشنکردنی و گریدانی به به ها و ئامانجه کانی ئیسلامه وه، هه بیّت.

په یمانگا، بۆ به ده سه تهینانی ئامانجه کانی چه ند هۆکارێک ده گرێته بهر له وانه ش:

- به ستنی کۆنگره و سیمیناری زانستی.

- ھاوکاری ھول و کۆششی زانا توئژەرەوھکانی زانکۆ و بنکەکانی توئژینەوھ زانستی و بلۆکردنەوھ بەرھەمە زانستیە نایابەکان.

- ئاراستەکردنی توئژینەوھ زانستی و ئەکادیمیەکان لە پینا و خزمەتکردن بە فیکرو مەعریفە.

ھەرۆھە پەیمانگا چەند نووسینگە و لقیکی لە پایتەختی ولاتە عەرەبی و ئیسلامییەکان و ولاتانی تریش ھەیە، کە لە پێگەیانەوھ کار و چالاکییە جوړاوجۆرەکانی خۆی ئەنجام دەدات، ھەرۆھە چەند پێکەوتننامەیکە لە گەڵ ژمارەیک زانکۆی عەرەبی و ئیسلامیی و خۆرئاوایی لە سەرانسەری جیھاندا بۆ ھاوکاری زانستی ھاوبەش، ھەیە.